

from - yaso
to - Sri

தேம்பாவணி மகனேர்த் த படலம்

பதவுரை - விசேடவுரை

— தமிழவேள் —

S. Jason
Jamil
சென்னை !!

தேம்பாவணி மகனேர்ந்தபடலம்

S. Jason

— தமிழவேள் —

வெளியீடுகோரி :

விஜயலட்சுமி புத்தகசாலை

248, காலி வீதி, வெள்ளவத்தை,

கொழும்பு-6.

தொலைபேசி 88930

முதற் பதிப்பு : ஒக்டோபர் 1974.

விலை : ரூ. 4-00

அச்சிட்டோர் :

குமரன் அச்சகம்,

201, டாக் வீதி,

கொழும்பு-12.

தொலைபேசி : 21388

நூலாசிரியர் வரலாறு

தேம்பாவணி என்னும் நூலின் ஆசிரியர் வீரமாமுனிவர் ஆவர். இவர் இத்தாலிய நாட்டினர். இவரது இயற்பெயர் கொன்ஸ்டன் யோசப் பெஸ்கி என்பதாம். இளமையில் இயேசுசபையிற்சேர்ந்து சமயப்பணியில் ஈடுபட்டுக் குருத்துவப் பட்டம் பெற்றார். சமயப்பணி செய்வதற்காக 1711இல் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தார். தம் சமயப் பணிக்காகத் தமிழைக் கற்றார். தமிழ் மொழியின் வளம் அனைத்துக் கவர்ந்தது. அதனால் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களை சுப்பிரதீபக்கவி ராவலிடம் நன்கு கற்று முத்தமிழிலும் செவ்விய புலமை பெற்றார். தமிழரின் உணவு, உடை, வாழ்க்கைமுறை ஆகியனவகளைக் கைக் கொண்டார்; தமிழரோடு தமிழராக வாழ்ந்தார்.

தமிழ் மொழியீது உள்ள ஆர்வத்தினால் தமது பெயரைத் தைரிய நாதர் எனவும், வீரமா முனிவர் எனவும் ஆக்கினார். தமிழரைப்போலத் தமது உணவு, உடை, வாழ்க்கைமுறை முதலியவைகளை அமைத்தார். ஐரோப்பாவிலும் இத்திலாவிலும் உள்ள பல மொழிகளிலும் கலைகளிலும் சிறந்த அறிவு உள்ளவர். தமிழ் மொழியில் பல நூல்களை எழுதினார். தமிழ் மொழி வளம்பெற அவை பெரிதும் உதவின.

தமிழ் எழுத்துகளிற் சில திருத்தங்களை மேற்கொண்டார். ஏ. ஓ. என்னும் எழுத்துக்களை இப்போதைய வடிவங்கள் இவரின் முயற்சியின் பேராக அமைத்தனவேயாம். தமிழ் உரைநடை வளம்பெறுதற்கு இவர் வழிகாட்டியாக விளங்கினார். ஐரோப்பியக் கல்வி இலக்கிய மறுமலர்ச்சியைக் கருத்திற்கொண்டு அகராதி நூல்முறைவை முதனிலே தமிழ் மொழியிலே அமைத்தார். தமிழ் மொழியின் புதிய அமைப்புகளைக் கருத்திற்கொண்டு தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் இலக்கண நூலையும் எழுதினார். செய்யுள் நூல்களை ஆக்கித் தமிழ் இலக்கியத்தை வளம்படுத்தினார், தமிழிலே கதை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டார் எனலாம். தமிழ் இலக்கிய நூல்களை ஐரோப்பிய மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பதற்கும் வழிகாட்டியவர் இவரே.

ஐரோப்பிய நாட்டவர் தமிழ்மொழிக்குப் பணியாற்றற்கு வழிகாட்டியவர் இவரேயாவார். பிறநாட்டுப் பெயர்களைத் தமிழாக்கமாக அமைத்தற்கும் வழிவகுத்தவர் இவரே. இவரது நூல்கள்:- தேம்பாவணி, தொன்னூல் விளக்கம், சதுர அகராதி, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், கித்தேரி அம்மாளை, வேதவிளக்களம், பரமார்த்த குருவின் கதை. தமிழ்-இலத்தின் அகராதி, தமிழ்-போர்த்துகீச அகராதி, திருக்குறள் (அறம்-பொருள் - இலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு), தமிழ் இலக்கணம் (இலத்தின் மொழியில்).

இவரின் தொன்னூல் விளக்கம் ஐந்திலக்கணமும் கொண்ட பயன் தரும் நூல். சதுர அகராதி பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என நான்கு பிரிவினது. தமிழ் இலத்தின் அகராதி 9000 சொற்களைக் கொண்டது. இவரது தமிழ்ப் பணியைப் போற்றுமுகமாகத் தமிழகஅரசு இவருக்குச் சிறையை அமைத்துள்ளது. இவரது காலம் கி. பி. 1680-1747 ஆகும்.

இத்தாலி, இலத்தின், ஸ்பானி, கிரேக்கு, ஹிபுரு, தமிழ், சமஸ்கிருதம், இந்துஸ்தானி, தெலுங்கு, பாரசீகம் என்பன இவர் கற்ற மொழிகளாகும். மேல்தாட்டிலே பிறந்து தமிழைக் கற்றுத் தமிழ் மொழி வளம்பெறுதற்கான தல்ல இலக்கிய ஆக்கப்பணிகளைச் செய் தமை உலக வரலாற்றிற் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

நூல் வரலாறு

தமிழினுள்ள சிறந்த பெருங்காவியங்களுள் தேம்பாவணியும் ஒன்று. தேம்பாவணி = தேம்பா + அணி. வாடாத மாலை என்பது இதில் பொருள். குசைமாமுனிவரின் வரலாற்றைப் பெரும் காவியக் கதையாகக் கொண்டது, குசையப்பர் - இயேசுநாதர் ஆகியவர்களின் வரலாறுகளும், பழைய ஏற்பாட்டில் வரும் வரலாறுகளும், திருச்சுடையின் கருத்துகளும் இதில் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன. விவிய வேதத்தின் கருக்க வரலாறே இந்நூல் எனலாம்.

இந்நூல் குசையப்பரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக்கொண்டது. மூன்று காண்டங்களையும் 36 படலங்களையும் 3615 விருத்தப் பாக்களையும் கொண்டது. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நூற்பாற் பயனும் நல்குவது பெருங்காவிய இலக்கணம் யாவும் உடையது. சொற்களையும், பொருட்சுவையும், அணிதயங்களும் உள்ளது. கம்ப ராமாயணம், சிவக சிந்தாமணி என்னும் காவியங்களுக்கு ஒத்த அமைப்பு உள்ளது. இந்நூல்கிறித்தவச் சமயச் சார்பானது எனினும் சிறந்த இலக்கிய நூலாகும். அடிப்படை வரலாற்றுடன் அதற்கியைத்த பல சிறு வரலாறுகளும் கதைகளும் இணைந்து பெருங் காவியமாக அமைந்தது.

இயற்கை வளப்பில் இறைவனின் தோற்றம், இவ்வற ஓறவறங்களின் முதன்மை, தொழிலின் மாண்பு, கற்பின் தலைமை, கடவுளின் இலக்கணம், வானோர் உயர்வு, பாவத்தின் கொடுமை, அறத்தின் அருமை ஆகியவை சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. திருமறையின் கொட்பாடுகளும், வரலாறுகளும், தத்துவங்களும், நீதிகளும், வழிபாட்டு முறைகளும் இந்நூலில் அடங்கி உள்ளன.

தமிழ் மதபுமுறை ஊழுவாமல் இக்காவியம் அமைந்துள்ளது. நாடு - நகரப்படங்களும், ஐந்தினை நிலங்களின் வருணனைகளும் திகழ்ச்சியின் வருணனைகளும், கதையில் வரும் மக்கட் பெயர்களும் இடப் பெயர்களும் இதற்குச் சான்றாக உள், தொன்னூறு வகைச் சந்த வேறுபாடுகள் உள்ளன. சிலப்பதிகார வரிப்பாடல் போன்ற சந்தங்களும் உள், 'பாற்கடல் என்னுள்ளம் பதுமமலர் அரும்ப' (மக. படலம்.) போன்ற பாடல்கள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

திருவள்ளுவர், கம்பர், இளங்கோ, திருத்தக்கதேவர், சேக்கிழார், மணிவாசகர் போன்ற தமிழ் அறிஞர்களும், தாந்தே, வெர்லில் போன்ற மேலைநாட்டறிஞர்களும் கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஸ்பானிய நாட்டுப் பரிசுத்த க்னிமேரி என்பவர் எழுதிய தேவசரிதையே இந்நூலின் முதனூலாகும். இந்நூல் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் அரங்கேறியது. தமிழறிஞர் பலர் இந்நூலைப் பாசாட்டியுள்ளனர்.

சாசமாம் தேம்பாவணியினைத் தொடினும்

தமிழ்மணம் கமழுகி என்சுரமே

சுரமா நெஞ்சில் இடம்பெற தட்டாகி

இன்பமாய் வளரு என்வாழ்வே'

எனச் சுத்தானந்த யோகிவர் கூறியது மிகப் பொருந்துவதேயாம்.

தேம்பாவணி - மகனேர்ந்த படலம்

கவிக் கூற்று

1. இந்நீ ரன்னார்க் கெண்ணைந்நா ளினிதி லங்கட் போயினபின்
மெந்நீ ருடுத்திங் கவதரித்து விள்ளா முகையாந் திருமகன்றன்
அந்நீர் முகத்திற் றுகட்டுடைத்து அவனிக் கெங்கும் பயன்பயப்ப
முந்நீ ரெழுந்த விளங்கதிர்போன் மூதூர் வந்த துசொல்வாம்.

(பதவுரை) இந்நீர் அன்னார்க்கு - இத்தன்மைகளை யுடைய குசை
யும் மரியும் ஆகியவர்க்கு; எண் ஐ நாள் இனிதில் - நாற்பது நாள்
குழந்தையுடன் மகிழ்வாக; அங்கண் போயினபின் - அழகிய பெத்தல
கேம் என்னும் ஊர்க்குச் சென்றபின்; மெந்நீர் எடுத்து ஈங்கு அவ
தரித்து - உடலை எடுத்து இப்புவிவிலே பிறந்து; விள்ளா முகை
யாம் திருமகன்றன் - மலராத மொட்டாகிய திருக்குமாரரது; அம்நீர்
முகத்தில் துகள் துடைத்து - அழகியதெய்வ இயல்பு உள்ள திருமுன்னிலை
யில் பாவங்களை நீக்கி; அவனிக்கு எங்கும் பயன்பயப்ப - புவியின்கண்
யாவர்க்கும் பயன் உண்டாகும்படி; முந்நீர் எழுந்த இளங்கதிர்போல் -
கடலின்கண் உதித்த காலே ஞாயிறுபோல; மூதூர் வந்தது சொல்
வாம் - அவ் ஊரிலிருந்து புறப்பட்டு எருசலேம் என்னும் ஊருக்கு
அவர்கள் வந்த வரலாற்றைக் கூறுவாம்.

(விளக்கவுரை) நீர் - நீர்மை - தன்மை. அன்னா - அன்ன என்னும்
இடைச்சொல்லடியாக வந்த பெயர்ச்சொல். ஈண்டு குசை, மேரி ஆகி
யோரைச் சுட்டிநின்றது. இந்நீர் = இ + நீர். இ - அண்மைச்சுட்டு. முந்
படலத்திற் சொல்லிய அற்புதநிகழ்ச்சிகளைக் குறித்தது. அவை - மூவரசர்
கள்வந்து திருக்குமாரரைத் தொழுதமை; விலங்குகளாற் துன்பம் நேராத
படி அவர் இருந்த குகையைத் தேவதூதன் ஒருவன் காத்து நின்றமை
முதலியன. எண்ணைநாள் = எண் + ஐ + நாள்; எட்டு ஐந்து நாள்.
எட்டு ஐந்து = நாற்பது. மெய் + நீர் = மெய்நீர். இதில் யகரமேய்
எதுகை நோக்கித் தொக்குநின்றது. ஈங்கு - சுட்டெழுத்து நீண்டது.
உயர்ந்தோர் பிறத்தலை அவதரித்தல் என்பர். அவ - கீழ்; தரித்
தல் - தங்குதல். விள்ளுதல் - மலர்தல். திருக்குமாரர் சிறகுமுந்தை
யாக இருத்தலின் முகையை அவருக்கு உவமையாகக் கூறினார். முகம் -
முன்னிலை. துகட்டுடைத்து = துகள் + துடைத்து. துகள் - பாவம்.

அவனி - பூமி. ஊற்றுநீர், ஆற்று நீர், மழைநீர் ஆகிய மூவகை நீரும் சேர்ந்ததே கடல். ஆதலின் அதனை 'முத்தநீர்' என்றார். திருக்குமாரர் குளையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றதனால் உலகின் அறியாமை நீங்கி அறிவு பரவுதலின் அவருக்கு 'இளங்கதிர்' உலகை ஆயிற்ம் உலகம் படைக்கப்பட்ட காலத்து உள்ள ஊர் ஆதலின் 'முதூர்' என்றார். முதூர் = முதலமை + ஊர். வந்தது - தொழிற்பெயர்.

முதல் மகாவ நேர்த்தி செய்யும் முறைமை

2. நிறைந்த தெகித்தர் பகைமுற்றி நெடுநாள் சிறைசெய்தி யூதர்கடம் மிறைந்த துயர்ந்த குலமெல்லாம் விடைத்தா ரென்ன விடைத்
[நிறையோன்

குறைந்த தெல்லாத் தலைமகரைக்குலைய வொன்னார் தான்கொன்று சிறைந்த தியூத ரமுதொழுகுந் திருநா டமைத்தி யருள்செய்தான்.

(ப-ரை) நிறை நீத்து - நீதி தவறி; எகித்தர் - எகித்து நாட்டவர்; பகை முற்றி - பகைமைகொண்டு; நெடுநாள் சிறைசெய்து - நீண்ட காலம் சிறையில் வைக்கப்பட்டு இருந்த; யூதர்கள்தம் - யூதர்களது; மிறைந்தது உயர்ந்த குலம் எல்லாம் - குற்றத்தின் நீங்கி யுயர்ந்த குலம் யாவையும்; விடைத்தார் என்ன - வருத்தினார்கள் என; இறையோன் விடைத்து - கடவுள் கோபம்கொண்டு; குறைந்தது எல்லாத் தலைமகரை - ஒன்றும் குமையாமல் எல்லாத் தலைப்பிள்ளைகளையும்; ஒன்னார் குலைய - பகைவர் அஞ்சும்படி; தான் கொன்று - கொல்லுவித்து; யூதர் சிறைந்தது - யூதர்களது சிறையை நீக்கி; அமுது ஒழுகும் திருநாடு அமைத்தி அருள்செய்தான் - செல்வம் மிக்க அழகிய நாட்டைப் பெறும்படி அமைப்பித்து அருள்செய்தான்.

(வி-ரை) எகித்தர் - எகித்து நாட்டவர். 'யூதர் - பண்டு பாலத்தினத்தில் வாழ்ந்தவர். செய்து + யூதர் = செய்தியூதர். குற்றகரம் யகரம் வரக் குற்றிகரம் ஆயிற்று. 'யகரம் வரக் குறள் உ திரி இகரமும்' (நன். 93.) யூதர் கடம் = யூதர்கள் + தம். 'குறில்செறிவாளன் அக்வழிவந்த தகரம் திரித்தபிற்கேடும்' நன். 229. மிறை - குற்றம். 'அறிவிலான் செய்யும் பெருமிறை தானே தனக்கு' (திருக்குறள் 817). விடைத்தல் - (1) துன்புறுத்தல். 'விடையா வடந்தைசெய்' (கல்லா. 51). (2) பெருங்கோபம் கொள்ளுதல். 'விடைத்துவரு மிலங்கைக் கோன்' (தேவா. 159. 1). தலைமகர் - மூத்த பிள்ளை. திருநாடு - பாலத்தினம். கடவுளின் ஆசீர்வாதம் பெற்ற நாடாதலின் 'திருநாடு' என்றார். முன்னொருமுறை எகித்திய அரசன் பாலத்தினரைச் சிறை செய்து வருத்த, கடவுள் கோபமுற்று அவர்களின் தலைப்பிள்ளைகளைக் கொல்லுவித்துப் பாலத்தினரை விடுவித்தார் எனப் பழைய ஏற்பாடு.

திருக்குமாரசர நேர்த்திசெய்யப் பெற்றார் புறப்படல்

3. முன்னுட் செய்த வருண்மறவா முறைகொண் டொழுந் தன்மை
[யெனப்

பின்னுட் பெருந்த லைமகரைப் பிறழா மையினேர்ந் தவர்மீட்ப
தன்னுட் சிறையைத் தீர்த்தபிரா னவர்க்கே வினபா லாலெவர்க்கு
யின்னுட் சிறைதீர் தனிமகனை இங்கு நேர்த்து கேகலுற்றார்.

(ப-ரை) முன்னுள் செய்த அருள் - முற்காலத்திலே கடவுள் தங்
களைச் சிறையின் நீக்கிய அருளினே; மறவா முறைகொண்டு ஒழுகும்
தன்மை என - மறவாத முறைமையில் ஒழுகுகின்ற நன்றித் தன்மை
யாகும்படி; பின்னுள் பெருந்தலை மகரை - அந்நிழ்ச்சியின் பின்பு
தங்கள் குலத்துத் தலைப்பிள்ளைகளை; அந்நாள் சிறையைத் தீர்த்த
பிரான் அவர்க்கே - அக்காலத்திலே தம் சிறையை நீக்கிய கடவுளுக்கு;
பிறழாமையின் நேர்ந்து - தவறாத முறைப்படி ஒப்படைத்து; அவர்
மீட்பது ஏனென பாலால் - அவர்களை மீண்டும்பெறாதுக் கொண்டிருந்த
முறைமையினால்; எவர்க்கும் சிறைதீர் தனி மகனை - எவர்க்கும் உரிய
பாபச் சிறையை நீக்கவந்த ஒப்பற்ற திருக்குமாரசரை; இங்கு நேர்
தற்கு ஏகல் உற்றார் - எருசலேமில் உள்ள தேவாலயத்தில் நேர்த்தி
செய்தற்கு அவரது பெற்றார் புறப்பட்டனர்.

(வி-ரை) முன்னுள் = முன் + நாள். இஃது சிறை விடுவித்த
காலத்தை உணர்த்திற்று. மறவா என்பது ஈறகுன்றிய பெயரெச்
சம். பின்னுள் = பின் + நாள். பால் - வேதவிதி. அன்னுள் = அ
+ நாள். இன்னுள் = இ + நாள். எதுகை நோக்கி அன்னுள், இன்னுள்
எனத் திரிந்தன. திருக்குமாரசர் ஆதலின் 'தனிமகன்' என்றார். இறை
வன் எகித்தியரின் தலைப்பிள்ளைகளைக் கொக்வித்துப் பாலத்தினியரை
விடுவித்தமையின் பாலத்தினியர் தம் தலைப்பிள்ளைகளை எருசலேம்
தேவாலயத்தில் இறைவனிடம் ஒப்புக்கொடுத்ததைத் தம் பரிசுத்த கட
மையாகக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு செய்தலால் அக்குழந்தைகள்
பரிசுத்தமுடையராவர் என விவிலிய வேதம் (லூக்காஅதி. 21—23)
விதித்துள்ளது.

4. பிறையொண் வடிவந் தேய்த்தொளிகுழ் பிலிற்றும் அனிச்சப்
[பதத்தானும்
மறையொண் வடிவம் போர்த்திவங்கி மலர்க்கோலோங்கு
[மாதவனும்
நறையொண் வடிவந் துணர்ப்பதத்தை நண்ணியேற்றி
[யாசையைக்கேட்
டுறையொண் வடிவங் கொண்டுகிப்போல் உடக்கொள் இறைவ
[னேந்தினரே.

(ப-ரை) பிறை ஒண் வடிவம் தேய்த்து ஒளி சூழ் பிவிற்றும் - பிறையாகிய ஒளிவடிவத்தைத் தேய்த்து ஒளி சூழ விகின்ற; அனிச்சம் பதத்தாரும் - அனிச்சம் பூவைப் போற் பாதத்தையுடைய மேரித்தாயும்; மறை ஒண் வடிவம் போர்த்து இலங்கி-வேதமாகிய ஒளிவடிவத்தைக் கொண்டு விளங்குகின்ற; மலர்க்கோல் ஒங்கு மாதவனும் - மலர் போலும் கோடைத்தாங்கிய பெருந்தவத்தினனான சூரை மூலிவரும்; நறை ஒண் வடிவம் துணர்ப் பதத்தை நண்ணி - தேனினால் சிறந்த வடிவமும் மலர்போலும் சிறப்பும் உள்ள இறைவனது திருப்பாதங்களை அடைந்து; ஏற்றி ஆசினயக்கேட்டு - துதித்து ஆசிமொழியை வேண்டி; உறை ஒண் வடிவம் கொள் முகில் போல - துளியாகிய நல்ல உருவத்தைக் கொண்ட முகிலைப் போல; உடல் கொள் இறைவன் ஏந்தினர் - திருவுடல் கொண்டு விளங்கிய திருக்குமாரரைத் தாங்கினர்.

(வி-ரை) வடிவம் தேய்த்தல் - வடிவத்திலும் ஒளிமிகுதல். பிவிற்றல் - தெளித்தல். மேரியன்னையின் பாதத்திற்குப் பிறை - அனிச்சம் ஆகியனவும், திருக்குமாரரது திருவுடலுக்கு முகிலும் உவமைகள். 'தேய்த்து' என்பதனால் பிறையிலும் பாதத்திற்கு ஒளிமிகுதி கூறினார். உவமானத்திற்குக் குறைவுதோன்றக் கூறுதல் நித்தையுவமை. உலகு உய்ய முகில் நிறை வழங்குதல்போல இயேசுபிரான் அருளை வழங்கினார். பரந்த கடல் நீர் ஆவியாய் முகிலாதல்போல எல்லையற்ற பரம்பொருள் ஆனவர் இயேசு என்னும் தூய வடிவத்தைப் பெற்றார். உலகப்பற்றின் நீங்கித் தூய துறவு நெறியில் நின்றமையானும், திருக்குமாரருக்குத் தந்தையாம் பேறு பெற்றமையானும் 'மறையொண் வடிவம்' 'மாதவன்' எனச் சூசையப்பரை ஆசிரியர் சிறப்பித்தார். இறைவனின் பெருங்கருணைச் சிறப்பை அவரது பாதத்திற்கு ஆக்கி 'நறைகொண் வடிவந் துணர் பாதம்' என்றார். 'பதத்தான்' என்பது குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். பதத்தாரும் மாதவனும் துணர்ப் பதத்தை நண்ணி முகில்போல் உடல்கொள் இறைவனை ஏந்தினர். இறைவன் - திருக்குமாரர்.

தேவகுமாரனின் மகிமை

5. விண்ணும் மண்ணும் பொதுவற்று விதித்தும் அருளாற்புரிந்தளித்தும் எண்ணும் எள்ளும் நீத்தகுணத் திருமை பேந்தும் எனை ஆள்வான் கண்ணுங் கையும் அருட்புரியக் கருணைக் கடலோன் புறத்தேகி மண்ணும் விண்ணும் உவந்தநிலை வகுத்தற் கார்துப் பாநிலையே.

(ப-ரை) விண்ணும் மண்ணும் பொது அற்ற விதித்தும் - வானுலகும் பூவுலகும் தத்தம் சிறப்புப்பெறப் படைத்தும்; அருளாற் புரிந்து அளித்து - கருணையினால் அவைகளைக் காத்தும்; எண்ணும் எள்ளும்

நீத்த - புழந்தலும் இகழ்தலும் இல்லாத இயல்பினாலே: இருமை ஏதும் என்னை ஆள்வான் - இம்மையிலும் மறுமையிலும் என்னை ஏற்று அருள் செய்பவனாகிய இறைவன்; கையும் கண்ணும் அருள் புரிய - திருக்கரம் திருக்கண்ணிரண்டினாலும் அருள் செய்தற்காக; கருணைக்கடலோன் புறத்து ஏடு-கருணை நிறைந்த தேவகுமாரனாகத் தம்மை வெளிப்படுத்தி மண்ணும் விண்ணும் உவந்தநிலை வகுத்தற்கு பாநிலை ஆற்று - பூவுலகையும் விண்ணுலகையும் மகிழ்த்து ஆசீர்வதித்த கருணைநிலையை அடுத்துரைப்பதற்குப் பாக்களின் நினைகள் தகுதியுடையனவல்ல.

(வி-ரை பொதுவறல் - சிறப்பியல்பு பொருந்துதல். விதித்தல் படைத்தல். என்னுதல், என்னுதல் என்னும் தொழிற் பெயர்கள் ஈறு குன்றி என்னும்மை பெற்றன. இருமை-ஆகுபெயர். கையினுற் தொட்டும் கண்ணினால் தோக்கியும் அருள் புரிந்தார் ஆதலின் அவ்வாறு கூறினார். என்னை என்பது ஆசீரியரை, அருள்புரியப் புறத்தேகி உவந்தநிலை ஆற்றற்குப் பாநிலை ஆற்று என இணைக்க. பாநிலை - பால்பகா அஃற்றனைப் பெயர். 'வையகமும் வானகமும் ஆற்றலரிது' (திருக்குறள் அதிகாரம் 11) ஆள்வான் என்பது வினையாகணையும் பெயர்.

6. காரீரேய் மலர்மேற் தேன்றுளியோ கதிர்ந்தோய் வளைமேல்
[முத்தணியோ
தேன்றேய் கமலத் தனப்பார்ப்போ சீர்தோய் பொன்மேற்
[றுகிர்ச்செப்போ
மீன்றேய் முடிசூழ் தாய்கரத்தில் வேய்த்தான் முகத்தில் வில்வீசி
வான்றேய் முகில்தோய் சுடரன்ன மனுவின் னுடல்தோய்ந்
[துதித்தபிரான்

(ப-ரை) வான்றோய் முகில்தோய் சுடர் அன்ன மனுவின் உடல் தோய்ந்து உதித்தபிரான் - ஆகாயத்திலுள்ள முகில்கள் மறைக்கும் சூரியனை ஒத்து மக்கள் உருவில் அமைந்து தோன்றிய யேகபிரான்; மீன்றோய் முடிசூழ் தாய்கரத்தில் வில் வீசி வேய்ந்தான் - நட்சத்திரம் விளங்கும் முடியையுடைய மேரித்தாயின் கைகளில் அமர்ந்து தெய்வ ஒளியை வீசி விளங்கினார். அந்நிலையில் அவர்: கான் தோய் மலர் மேல் தேன் துளியோ - நீராடையில் மலர்ந்த மலரின் கண் உள்ள தேனோ; கதிர்ந்தோய் வளைமேல் முத்து அணியோ - ஒளி பொருந்திய சங்கில் உள்ள முத்து நிரையோ; தேன் தோய் கமலத்து அனப்பார்ப்போ - தேன் உள்ள தாமரை மலர்மேல் உள்ள அன்னப்பறவையின் குஞ்சோ; சீர்தோய் பொன்மேல் றுகிர்ச்செப்போ - சிறப்பு உள்ள பொற்கட்டத்தின் மேல் வைத்த பவளச் செப்போ!

(வி-ரை) உலக மக்கட் குலத்தவரின் அஞ்ஞான அகவிருள் நீங்கத் தோன்றிய திருக்குமாரருக்கு, புறவிருள் அகற்றும் சூரியனை உவமை

கூறினார். திருக்குமாரரைத் தந்து உலகிற்குத் தாயாகும் பேறுபெற்ற பெருமை தோன்ற 'மீன்தோய் முடிசூழ்தாய்' என்றார். மேரியன்னை யின் கைகளில் அமர்ந்திருந்த திருக்குமாரரின் பெருமை தோன்ற 'மலர்மேற் தேன்துளியோ, வளைமேல் முத்து அணியோ, கமலத்து அனப் பார்ப்போ, பொன்போற் துகிர்ச்செப்போ' என உருவகங் களாகக் கூறினார். இவ்வாறு பலவாறு உருவகித்துக் கூறுதல் பல படப்புனைவணி ஆகும். மேரியன்னைக்கு மலர் - வளை - கமலம் - பொன் ஆகியனவும், திருக்குமாரருக்குத் தேன் - முத்து - அனப்பார்ப்பு - துகிர்ச் செப்பு ஆகியனவும் உவமைகள். ஓகாரம் ஐயப்பொருளது. வில் ஒளி. வளை - சங்கு. வேய்தல் - மலர்தல் (கல்லாடம் 20-5).

சூரியன் உதித்தல்

7. வேய்ந்தா என்னு னெனவானின் விழிபோல் வேய்ந்தா

[ஒளிவேந்தன்

ஆய்ந்தான் கண்டா லீத்தகடல் ஆற்றா விற்பக் கடலிலிதிற்

தோய்ந்தான் மலர்த்தான் கதிர்க்கையாற் ரொழுதான் ரொழாமற்

[றவர்கண்டு

காய்ந்தா னென்னக் கதிர்ச்சரங்கள் கடுகி வீசிக் கடுத்தனன்.

(ப-ரை) அன்னுன் வேய்ந்தான் என - முன் சொல்லிய தன்மையாக அவதரித்த நாதன் புறப்பட்டுத் தோன்றினான் என்று; வானின் விழிபோல் வேய்ந்தான் ஒளிவேந்தன் - ஆகாயத்தின் கண் போல அமைந்தவனும் ஒளிக்கு அரசனும் ஆகிய சூரியன்; ஆய்ந்தான் கண்டான் - ஆராய்ந்து நாதரைக் கண்டான்; நீத்த கடல் ஆற்றா இன்பக் கடல் - தான் அப்பொழுது விட்டுநீங்கிய கடலினும் பெரிதாகிய பேரின்பக் கடலிலே; இனிதில் தோய்ந்தான் - நன்றாக முழுகி மகிழ்ந்தான்; மலர்த்தான் கதிர்க்கையாற் தொழுதான் - அவரது மலர் போன்ற பாதங்களைத் தனது மலர்களாகிய கைகளை இணைத்து வணங்கினான்; தொழா மற்று அவர் கண்டு - அவரைத் தொழாத ஏனையவரைக் கண்டு; காய்ந்தான் என்ன - கோபித்தான் போல; கதிர் சரங்கள் கடுகி வீசி கடுத்தனன் - (சிறிது நேரம் சென்றபின்) தன் கதிர்களாகிய அம்புகளை விரைந்து பரப்பி எழுந்தனன்.

(வி-ரை) ஆய்ந்தான் என்பது முற்றெச்சம். விழிபோல் வேய்ந்தான், காய்ந்தானென்ன என்பன உவமைகள். போல், இன், என்ன - உவமை உருபுகள். இன்பக்கடல், கதிர்க்கை, கதிர்சரம் - உருவகங்கள். சரம் - அம்பு. காய்தல் - கோபித்தல். அவர்கள் செல்லும்போது சூரியன் உதித்து மேலெழுந்ததை இப்பாடல் கூறுகிறது. 'தொழா மற்றவர் கண்டு

கதிர்ச்சரங்கள் கடுகிவீசிக் காய்ந்தான்' என்பது தற்குறிப்பேற்ற அணி, வெய்தல் - (1) மலர்தல் (2) பதிதல். அவர்க்கண்டு - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

8. பைந்தார் பூண்ட பிறன்மனையாள் பற்றிச் சென்ற கண்மறுத்த செந்தார் நல்லோர் மாட்சியெனச் சிறுவனோகத் தீண்டியதி வெந்தார் வெய்யோன் புழுங்கியதன் வில்லைச் சுருங்கிப் புதுமகளிர் தந்தார் மறைவி னின்றதெனத் தண்கார் மறைவுற்றொளித்தனனே

(ப-ரை) பைந்தார் பூண்ட பிறன்மனையாள் பற்றிச் சென்ற கண் மறுத்த - பசிய மாலையை அணிந்த பிறரின் பெண்களை விரும்பிச் சென்ற கண்களைத் தடுத்த; செந்தார் நல்லோர் மாட்சி என - செம்மையான மாலையை அணிந்த நன்மக்களது நல்லியல்பைப் போலவும்; புதுமகளிர் தந்தார் மறைவின் நின்றது என - புதிதான மணம் செய்த கன்னியர் தம் மாலைகளின் மறைவில் நின்ற தன்மையைப் போலவும்; சிறுவன் நோகத் தீண்டிய தி வெந்தார் வெய்யோன் - தேவனாகிய சிறகுமுத்தை வருந்தும்படி தீண்டிய தீப்போலும் வெம்மைக் கதிர்களையுடைய சூரியன்; புழுங்கியதன் வில்லைச் சுருங்கி - வருத்தியதன் கதிர்களைச் சுருக்கி; தண்கார் மறைவுற்று ஒளித்தனன் - குளிர்ந்த கரிய மேகத்தின்பின் மறைந்து சென்றான்.

(வி-ரை) பிறன்மனை... பற்றிச் சென்ற கண்மறுத்த... நல்லோர் மாட்சியென, புதுமகளிர் தந்தார் மறைவின் நின்றதென..... வெய்யோன் தண்கார் மறைவுற்று' - உவமையணி, சிறுவனோகத் தீண்டிய வெந்தார் வெய்யோன் புழுங்கியதன் வில்லைச் சுருங்கி..... தண்கார் மறைவுற்றொளித்தனன் - தற்குறிப்பேற்ற அணி, என - உவமை உருபு. சிறுவனோக - சிறுவன் + நோக. பைந்தார், செந்தார், தண்கார், புதுமகளிர் - பண்புத்தொகைகள். மாட்சி - பண்புப் பெயர். வில் - ஒளி. பிறன் - பிற என்னும் இடைச்சொல் அடியாகவந்த படர்க்கை ஒருமை ஆண்பாற் பெயர். 'வெய்யோன் மறைவுற்று ஒளித்தனன்' என்பதனால் சூரியனுக்குக் குறையும் திருக்குமாரருக்கு உயர்வும் உணர்த்தினார்.

அவர்கள் செல்லும்போது இயற்கை துணையாதல்

9. கடுத்த பருதி கதிர்ச்சரங்கள் காத்த வட்டத் திளமுடுலோ டடுத்த தென்றல் சாரையிட்டைய வீசி நறும்பைப் பூ வுடுத்த வண்ணத் துள்ளுளபே ருவகை பொறித்த முகத்துலகந் தொடுத்த வுவுப்பி வில்பொழியாத் தோன்றிற் றன்றோர்

[விழாவணியே,

(ப - ரை) கடுத்த பருதி கதிர்ச்சரங்கள் காத்த - காய்கின்ற சூரியனின் கதிர்களாகிய அம்புகளைத் தடுத்த; வட்டத்து இளமுகிலொடு - வட்டமான வெண்மையுள்ள முகிலொடு; தென்றல் சாமரையிட்டு அணைய வீசி - தென்றற் காற்றானது சாமரை வீசியதுபோல மெல்லென வீச; நறும்பைப்பூ உடுத்த வண்ணத்து - நல்ல மணம் உள்ள பூக்களை உடைகளாகப் பொருந்திய நிறத்துடனும்; உள் உள் பேர் உவகை பொறித்த முத்து - உள்ளத்தில் உள்ள பெரிய மகிழ்ச்சி பொருந்திய தோற்றத்துடனும்; உலகம் தொடுத்த உவப்பின் - உலகின்கண் பொருந்திய மகிச்சியினாலே; இன்பு ஒழியா - இன்பம் நீங்காத; ஓர் விழா அணி அன்று தோன்றிற்று - ஒப்பற்ற விழாவின் அலங்காரம் அவர்கள் நடந்து சென்ற நேரத்தில் 'உண்டாகியது.

(வி - ரை) இளமுகில் - வெண்முகில். வெண்மையான சூரிய கதிர்கள் தேவ மகனின் மீது படாமல் குடைபோல வெண்முகில் மேலே விளங்கின ஆதவின் 'வட்டத்தினமுகில்' என்றார். வெண்மையைத் தணித்தற்காகத் தென்றலும் வீசியது. தென்றலுக்குச் சாமரை உவமை. அணைய - உவமை உருபு. பட்டு என்பது பட என்றும்போல, வீசி என்பதனை வீச எனக்கொள்க. வண்ணம் - நிறம். உலகம் - ஆகுபெயர், முகிலொடு தென்றல் வீச பூ உடுத்த வண்ணத்துடனும் உவகை முகத்துடனும் உலகம் தொடுத்த உவப்பினின் இன்பு நீங்காத விழா அணி தோன்றிற்று. இயற்கையின் தோற்றங்கள் யாவும் ஒரு விழாவை அவர்களுக்கு நினைவுறுத்தின. விழாவணி - உருவகம்.

10. கிரைவாய்க் கனியாழ் தும்பிசெயச் சிவிகளாடு நாடகமும்
இரைவாய்க் குயில்க மங்குரலும் இணர்வாய்ப் பொழில்கள்
[பெய்நறவும்
கரைவாய்ப் பொய்கை மலர்க்கலத்திற் கனித்தேந் திபதித் தேன்
[மணமும்
விரைவாய்த் தடத்தார்த் தெதிரெதிரே விருந்து செய்யப்
[போயினரால்.

(ப - ரை) தும்பி கிரைவாய் கனி யாழ் செய - வண்டுகள் நரம்பு களிடத்துக் கனிகின்ற யாழ்போல ஒலிக்க; சிவிகள் ஆடு நாடகமும் - மயில்கள் ஆடுகின்ற நடனங்களும்; இரைவாய் குயில்கள் தீம் குரலும் - கூவும் வாயினையுடைய குயில்களின் இனிய ஒசையும்; இணர்வாய் பொழில்கள் பெய் நறவும் - மகரந்தம் உள்ள பூக்கள் சொகையின் கண் சொரிவின்ற தேனும்; பொய்கை கரைவாய் மலர்க்கலத்தில் - குளங்களின் கரைகளில் பூக்களாகிய கலன்களிலே; கனிந்து ஏந்திய தீம்தேன் மணமும் - முதிர்ந்து நிறைந்த இனிய தேன்களுடன் கூடிய

வாசனையும், விரைவாய் தடத்து ஆர்த்து - விரைந்து வழிகள்தோறும் நிறைந்த; எதிர் எதிரே விருந்துசெய - நேர் நேரே விருந்தாக உதவ அவர்கள் சென்றனர்.

(வி-ரை) விரை - நரம்பு. வாய் - (1) வாய் என்னும் உறுப்பு. (2) ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உருபு. தும்பி - வண்டு. மிக - மயில். குயில் கடம் குரல் = குயில்கள் + தீம்குரல். இணர் - மகரந்தம். தடம் - வழி. விரைவாய் - விரைந்து. ஆர்த்தல் - நிறைதல். விருந்து - உபசரணை (உபசரித்தல்). தீம் - இனிமை. மலர்க்கலம் - உருவகம். யாமுக்குத் தும்பி உவமை. ஆல் - அசை. பெய் நறவு - வினைத் தொகை.

தேவர்கள் வந்து சூழ்தல்

11. பில்கித் தீத்தேன் துளி சுரக்கும் பிணையற்றிரளோர் மாரியென நல்கித் தீஞ்சொற் பாணிகைகள் நயப்பிற் பாடி மின்னினிறத் தொல்கித் தீண்டிற் கண்களிய வொளியெய்தையா விரத்திரட்டி மல்கிக் காத்தவும் பரலால் வந்தா ரண்ணிலரே.

(ப - ரை) தீத்தேன் பில்கி துளிகுரக்கும் பிணையல் திரள் - இனிய தேன் நிறைந்து அதனைத் துளியாகச் சொரியும் மாணிகளை; ஓர் மாரி என நல்கி - ஒப்பற்ற மழையைப்போல தொங்கவிட்டு; தீஞ்சொல் பாணிகைகள் நயப்பில் பாடி - இனிய சொற்களுடன் கூடிய பாக்களை இசையுடன் விரும்பும்படி பாடி; மின்னின் நிறத்து ஒல்கி - மின்னின் தன்மைபோலத் தோன்றி; தீண்டில் கண்களிய ஒளி செய்து - தொடுதலினாலே கண்கள் மகிழும்படி ஒளியைச் செய்து; ஐயாயிரத்து இரட்டி மல்கிக்காத்த உம்பர் அவால் - பதினாயிரமாக நிறைந்து அம்முவர்களைக் காத்துச்சென்ற தேவர்களேயன்றி; அன்று ஓர் எண்ணிலர் வந்தார் - அந்த நேரத்தில் எண்ணிக்கலாத வேறு தேவர்களும் வந்தனர்.

(வி - ரை) அவர்கள் வழிதடத்தபோது அவர்களைக் காத்தற்காகப் பதினாயிரம் தேவர்களும் வேறு எண்ணில்லாத தேவர்களும் மாணிகளைச் சூடி இனிய கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டு மின்னின் அழகிய தோற்றத்துடன் கண்கள் உவகையுறும்படி அவர்களைச் சூழ்ந்து சென்றனர் பில்குதல் - நிறைதல். பிணையல் - மாலை. திரள் - தொகுதி. பாணிகை = பா + இசை. நயப்பில் - வேற்றுமை உருபு மயக்கம்; இல் - ஒந். நிறம் - தன்மை. ஒல்குதல் - தோன்றுதல். ஐயாயிரத்து இரட்டி - பதினாயிரம். மல்குதல் - நிறைதல். உம்பர் - தேவர். பில்கி, நல்கி, பாடி, ஒல்கி, செய்து, மல்கி, உம்பர் எண்ணிலர் வந்தார். அவால் - அவ்வால் - அன்றி; குறிப்புவினை வினையெச்சம்.

12. கற்பேய் யணியென் றோப்பிமதுக் கரையாந் தண்டார் மாதர்கடம்
பொற்பே கணவர் தமக்கல்லாற் புறத்துப் பயனே பயவாய்போல்
வெற்பே வெழுஞ்செஞ் சுடர் நாண விண்ணோர் புடையின்
[பொல்த்துற்ற
பற்பே ருருவிம் மூவரலாற் பலருங் காணாத் தோன்றினரே.

(ப-ஈர) கற்பே அணி என்று ஒப்பி - உயர்ந்த அணிகலன் என அதனைக்கொண்டு; மதுக்கரையாம் தண்டார் மாதர்கள் - தேன் பொருந்திய குளிர்ந்த மாலைகள் அணிந்த பெண்கள்; தம் பொற்பே கணவர் தமக்கு அல்லால் - தம் அழகை தம் நாயகர்க்கு அல்லாமல்; புறத்து பயனே பயவாய்போல - பிறருக்குப் பயன்படாமல் காத்தல் போல; வெற்பே எழுஞ்சுடர் நாண - கிழக்கு மனத்தொடர்விருந்து எழுகின்ற சூரியன் நாணும்படி; விண்ணோர் புடையின் மொய்த்து - தேவர்கள் பக்கங்களிலே குழந்தை; உற்ற பல்பேர் உரு இம்மூவர் அவால் - மிக்க புஷ்பமணித பல உருமூடன் இம்மூவரேயன்றி; பலரும் காணாத் தோன்றினர் - வேறு எவரும் காணாதபடி சென்றனர்.

(வி-ஈர) அம்மூவரையும் குழந்து சென்ற தேவர்கள் அம்மூவரும் காணும்படியும் பிறர் காணாதபடியும் தோன்றினர். தம் அழகைத் தம் கணவர் காணவும் பிறர் காணாமலும் காத்துக் கொள்ளும் நன்மகனிறை அத்தேவர்க்கு உவமையாகக்கூறினார். மூவராவார் - தந்தை, தாய், தனயன். தண்டார் = தன் + தார். மாதர்கடம் = மாதர்கள் + தம். அத்தேவர்களின் அழகு சூரியனின் அழகிலும் சிறந்தது என்பார் 'எழுஞ்சுடர் நாண' என்றார். சுடர் - சூரியன். பற்பேர் = பல் + பேர். விண்ணோர் தோன்றினர் என்க, 'விண்ணோர் புடையின் மொய்த்து பலருங்காணாத் தோன்றினரே' எனக் கூறியமை அதிசய அணி.

அவர்கள் சோலையினாடு செல்லுதல்

13. குரவநீள் வேலி கோலும் குடங்கையுட் டுஞ்சித் தன்னைக்
கரவநீள் பகம்பூ நெற்றிக் கரும்புக ணிறுவி யூ4கி
விரவநீள் தலையின் வாழை விடுங்கனி நக்கித் தீங்கான்
பரவநீள் பல்பூங் காவும் படுநெறி போயி னாரே.

(ப-ஈர) குரவநீள் வேலி கோலும் - டேர்த்து மரங்களின் நீண்ட வேலினினால் அமைந்த; குடங்கையுள் துஞ்சி - லகிந்த இடத்தினுள் துயின்று; தன்னைக் கரவநீள் பகம்பூ நெற்றிக் கரும்புகள் - தங்களை மறைத்து நீண்ட பசிய பூக்களை நெற்றியாகவுள்ள கரும்புகள்; நிறுவி ணக்கி - தலையெடுத்து ஏங்கி; விரவநீள் தலையின் வாழை விடும் கனி

நக்கி-கலந்து உயர்ந்த தனையினையுடைவாழையின் பழங்களைச் சுவைத்து; தீம் கான் பரவ - இனிய வாசனையை வீச; பல் பூங்காவும் படுநெறி போயினார் ஏ - பலவாகிய பூக்களையுடைய சோலைகள் உள்ள வழியிலே சென்றனர்.

(வி-ரை) குரவம் - பேர்ந்து. குடங்கை - உள்ளங்கை. கரும்பு கணிழவி = கரும்புகள் + நிறுவி. கான் - வாசனை. படுதல் - தோன்றல். நெறி - வழி. படுநெறி - விளைத்தொகை. பூங்கா படுநெறியும் என உம்மையைக் கொள்க. குடங்கையுட் டுஞ்சி = குடங்கையுள் + துஞ்சி. குடங்கை = குடங்கு + கை. (குடங்குதல் - வளைதல்). துஞ்சுதல் - பாதுகாப்பாக நின்றல். நக்குதல் என்பது கரும்பும் வாழையும் நெருங்கி நின்றன என்பதை உணர்த்திற்று. துஞ்சி, ஊக்கி, நக்கி, பரவ. போயினார். கான் - வாசனை.

14. சண்பகப் பூம்பந்த் தொந்த தனையனை யேந்திப் போய்த்தம் பண்பகத் தனைய நீழல் படர்ந்துகான் படரப் பூத்து விண்பகப் பாய்ந்த கொம்பர் விட்டுகண்டு ளுவ யூகம் ஒண்பகற் றகைத்த மேகத் துறைமருட் டிடும் வீழ் தேனே.

(ப-ரை) சண்பகப் பூம்பந்து ஒத்த தனையனை - சண்பகப் பூத் தொகுதியைப் போலப் பொன்னிறமான அழகிய திருக்குமாரரை; ஏந்திப் போய் - கையிலே ஏந்திக்கொண்டு; தம் பண்பு அகத்து அனைய நீழல் படர்ந்து - தமது பண்பு உள்ளம் போலக் குளிர்ந்த நீழலிலே நடந்து; கான் படர - காட்டிலே செல்ல; பூத்து விண்பகப் பாய்ந்த கொம்பர் விட்டு கண்டு யூகம் உலவ - பூக்களுடன் ஆகாயம் பிளக்கும்படி உயர்ந்த கொம்பர்களிலே ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைத் தாவிக் குரங்கு உலாவ; வீழ்தேன் ஒண்பகல் தகைத்த மேகத்து உறை வீழ் தேன் மருட்டிடும் - வீழ்கின்ற தேன் துளிகளானவை சூரியனை மறைத்த கருமேகங்கள் தரும் மழைத்துளிகளை ஒத்திருந்தன.

(வி-ரை) தனையன் - மகன். பண்பகம் = பண்பு + அகம். அகம் - உள்ளம். கான் - காடு. பக - விளையெச்சப்; பகு + அ. பகுதல் - பிரிதல். யூகம் - கருங்குரங்கு. ஒண்பகல் = ஒண்மை + பகல். பகல் - சூரியன். இஃது ஆகு பெயர். தகைத்தல் - மறைத்தல். உறை - நீர்த்துளி. மருட்டல் - ஒத்தல். 'மருள புரைய' (தொல்காப்.) இடு - துணைவினை. வீழ் தேன் - விளைத்தொகை. விட்டுகண்டு - ஒன்றைவிட்டு இன்னொன்றைப் பற்றி. பெற்றோர் திருக்குமாரனுடன் காட்டிலே சென்றபோது குரங்குள் கொய்புகள் தோறும் தாவ அதனால் விழுகின்ற தேன்துளிகள் மழைத்துளிகளை நிகர்த்தன. அவர்களது உள்ளப் பண்புக்குச் சோலைநீழல் உவமை.

மலை வளம் காணல்

15. மலைத்தனி இருபான் மல்கி மகரயாழிசைகள் செய்ய
விலைத்தனி ரிருபூஞ் சோலை யிடத்தினிட் டேகிப் பின்னர்
மலைத்திரி பாகக் கோலிக் கதிர்மணி யருவி யார்ப்பச்
சிலைத்திரி சிகிக ளாடுந் திகிரியி னலத்தைக் கண்டனர்.

(ப-ரை) மலைத்து அளி இருபால் மல்கி - மொய்த்து இரு பக்கங்
களிலும் வண்டுகள் நிறைந்த; மகர யாழிசைகள் செய்ய - மகர யாழி
சையைப் போல இசைபாட; இலைத்தனிர் இரு பூஞ்சோலை இடத்தில்
இட்டு ஏகிப் - இலையாகிய தனிக்கோயுடைய பெரிய பொலிவுள்ள
சோலையிலே தங்கிச் சென்று; பின்னர் - பின்பு; கலைத் திரிபு ஆகக்
கோலிக் கதிர் மணி அருவி ஆர்ப்ப - ஆடையின் தன்மையைப் போல
வளைந்து ஒளியுள்ள மணிக்கோயுடைய அருவிகள் ஒலிக்க; இலைத்து இரி
சிகிகள் ஆடும் திகிரியின் நலத்தைக் கண்டனர் - ஒலித்துத் திரிகின்ற
மயில்கள் ஆடுகின்ற மலையின் சிறப்பைக் கண்டனர்.

(வி-ரை) மலைத்தனி = மலைத்து + அளி. மலைத்தல் - மொய்த்
தல். அளி - வண்டு. மல்குதல் - நிறைதல். மகரயாழ் - மீன் வடிவ
மாக அமைந்த யாழ். மகரம் - மீன். செய்ய விலை = செய்ய + இலை.
இலைத்தனிர் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. தனிர் - மென்
மையான இலை. இட்டு ஏகல் - தங்கிச் செல்லல். கலை - ஆடை.
திரிபு - வேறுபடுதல். கோலுதல் - வளைதல். சிலைத்திரி = சிலைத்து + இரி.
சிலைத்தல் - ஒலித்தல். இரிதல் - ஒலித்தல். சிகி - மயில். திகிரி - மலை.
திகிரியில் சிகிகள் ஆடும் நலத்தை எனவும் கொள்க. அவர்கள் சோலை
யினூடு சென்றபோது வண்டுகள் ஒலிக்கவும் அருவிகள் ஒலிக்கவும் மயில்
களாடும் மலை வளத்தைக் கண்டனர்.

16. கண்டுளி யுளத்தி லோங்கக் களித்தப் பூங்கொடியோன் சொல்லும்
தண்டுளி முகிழ்கும் வெற்பைத் தருமறை வடிவாய் நோக்காய்
பண்டுளி யனைத்து மெஞ்சாப் பசிசினந் துயிர்கள் யாவு
முண்டுளி யுயிரைத் தந்த வுயர்மலை வனப்பி தென்றான்.

(ப-ரை) கண்டுளி உளத்தில் ஒங்கக் களித்த பூங்கொடியோன் -
(அவைகளைச்) கண்டனிடத்து மனதில் மிக்க மகிழ்ச்சியுற்ற பொலி
வான தருமக் கொடியையுடையவராகிய குசையப்பர்; சொல்லும் -
தந்துளி முகிழ்கும் வெற்பை - புகழ்ந்து சொல்லுகின்ற குளிர்ந்த
துளிக்கோயுடைய முகங்கள் சூழ்ந்த மலையை; தரு மறை வடிவாய்
நோக்காய் - தக்கவேத வடிவமாகப் பார்ப்பாயாக; பண்டுளி
அனைத்தும் எஞ்சாப் பசி சினந்து - பண்டைக்காலத்து அனைத்தும்
எஞ்சாதபடி பசியானது கோபித்து; உயிர்கள் யாவும் உண்டுளி -

உயிர்களை யாவையும் உண்ட போது; உயிரைத் தந்த உயர்மலை வனப்பு இது என்றான் - உயிர்களைத் காத்த உயர்ந்த மலைக்காட்சி இதுவாம் என்று சொன்னார்.

(வி-ரை) கண்ணுளி என்பதில் உளி - விளையெச்சவிகுதி. எதுகை நோக்கி உழி என்பது உளி எனத் திரிந்தது. பூ - பொலிவு. தண்ணுளி - தன்மை + துளி. தருமறை - வினைத்தொகை. நோக்காய் - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. பண்ணுளி என்பதில் உளி இடப்பொருள் உருபு. எஞ்சா - எஞ்சாதபடி. உண்ணுளி - விளையெச்சம். மலை வனப்பு என்பதனை உணப்பு மலை எனவும், வடிவாய் என்பதனை வடிவை உடையவனே எனவும் கூறலாம். கடல் உலகை அழித்தபோது உயிர்கள் அனைத்தும் தங்குதற்கு இடமாக இருந்தமையின் அச்சிறப்பு நோக்கி 'உயர் மலை' என்றார்.

17. கோடி கோடி யாய் கொடுமையால் வருட மூன்றும்
மேடி மழையு மின்றி மெலித்தல செஞ்சி நிற்பக்
காலடி தன்மைத் தோர்கார் காணத்தன் கோட்டிறந்தே
யாகடி நிழற்றும் பொச்சை யன்றுயிர் தந்த தென்றான்.

(ப-ரை) கோல் அடி கோடி ஆய்கொடுமையால் - அரசின் நீதி வளைந்து அதனால் வந்த கொடுமையினால்; வருடம் மூன்றும் மேல் அடி மழையும் இன்றி - மூன்று ஆண்டுகள் ஆகாயம் தரும் மழை இல்லாதது; உலகு மெலிந்து எஞ்சி நிற்ப - உலகமானது வருந்திக் குற்றயிராக நிற்க; கால் அடி தன்மைத்து ஓர் கார் காணத் தன் கோட்டில் தந்து - காலின் பாதம் அளவான மேகத்தைத் தன் உச்சியிற் தோற்று வித்த; ஆல் அடி நிழற்றும் பொச்சை - ஆலமர நிழலையுடைய இம்மலை; அன்று உயிர் தந்தது - என்றான் - அக்காலத்தில் உயிர்களைக் காத்தது என்று கூறினான்.

(வி-ரை) கோல் - அரசு; அடி - மூலம் (நீதி). ஆய - பெய ரெச்சம். மேல் - ஆகாயம். அடி(த்தல்) - தரு(தல்). கார் - மேகம். கோடு - உச்சி. பொச்சை - மலை. அன்று உயிர் வாழ நிறை உதவிய சிறப்பினால் 'ஓர் கார்' என்றார். ஓர் - ஒப்பற்ற. மேல், கார் - ஆகு பெயர்கள். சீறுமேகம் என்பார் 'காலடித்தன்மை.....கார்' என்றார்.

18. நூல்வழிப் புகழே போன்று நொடிப்பினிற் பரந்த மேகம்
வேல்வழி யொளியே போன்று மின்னியார்த் திறைவ னன்பின்
பால்வழிப் படனே போன்று பகலிரா வனவிற றுவிக்
கோல்வழிப் படமே போன்று கூலெலாக் சேழ்த்த தென்றான்.

(ப-ரை) நூல்வழி புகழே போன்று - நூலின் வழியாகப் புகழ் பரவுதல் போல; நொடிப்பினிற் பரந்த மேகம் - சிறிது நேரத்திலே

நாற்பக்கமும் பரவிய மேகமானது; வேல் வழி ஒளியே போன்று - வேலின் வழியாக ஒளி பரவுதல் போல; மின்னி ஆர்த்து - மின்னி இடித்தது; இறைவன் அன்பின்பின் பால் வழி பயினை போன்று - இறைவனின் கருணையின் வழி வரும் பயனைப் போல; பகல் இரா அளவில் தூவி - பகலும் இரவும் நிறையப் பெய்தது; கோல் வழி படமே போன்று - தூரிகையினால் எழுதிய சித்திரத்தைப் போல; கூ எலாம் சேழ்த்தது என்றான் - உலகம் முழுவதும் சேழித்தது என்று கூறினார்.

(வி-ரை) மேகம் பரவி மின்னி ஆர்த்துப் பகலிரா தூவியமையால் பூமி ஒளி பெற்றது. மலைக்கு நூலும், மேகம் பரந்தமைக்குப் புகழ் பரந்தமையும், மேகமின்னலுக்கு வேலின் ஒளியும், இறைவனின் கருணைக்கு மழையும், உலகின் அழகுத் தோற்றத்திற்குச் சித்திரத்தின் அழகுத் தோற்றமும் உவமைகள். இவை தொழில், வண்ணம், பயன் ஆகியவை பற்றி வந்த உவமைகள். நொடிப்பு - சிறிது நேரம், இஃது தொழிலாகு பெயர். பால் - இடம், பகலிரா - உம்மைத்தொகை, கோல் - தூரிகை, கூ-பூமி. சேழ்த்தது-ஒளிபெற்றது. சேழ்-நிறம்.

19. ஊனிலைக் குழவி தோன்றி யுலகெலா மனிக்கு மன்பின் பானிலை யிடமூன் றுற்றுப் பரிசடை யிவனைக் காட்டக் கானிலை தோன்றி யக்கார் கடனிலை பயத்த தென்று மீனிலை முடிதாட் சேர்த்தி மெய்யினைத் தொழுதாடாயே.

(ப-ரை) ஊன் குழவி தோன்றி - உடலொடு பொருந்திய குழந்தையாக நின்று; உலகு எலாம் அளிக்கும் அன்பின் - உலகம் முழுவதையும் காக்கும் கருணையாக; பால் நிலை இடம் மூன்று ஆற்று - பகுப்பினால் நிலைத்துள்ள மூன்று உலகங்களும் ஒப்பாதலில்லாத; பரிசடை இவனைக் காட்ட - தன்மையுள்ள இத்திருக்குமாரரைக் காட்டற்காக; கால் நிலை தோன்றி - ஒரு காலடி அளவாகத் தோன்றி; கடல் நிலை பயந்தது என்று - கடலின் தன்மையாக நன்மையைத் தந்தது என்ற; மீன் நிலை முடி தாட் சேர்த்து - மீன் பொருந்திய முடியினை அவரது பாதங்களிற் சேர்த்து; மெய்யினைத் தாயே தொழுதான் - திருக்குமாரரை மேரித்தாய் வணங்கினான்.

(வி-ரை) ஊன் - உடல். பால் - பகுப்பு. கால் - பாதம். நிலை - நிலைத்த. கானிலை = கால் + நிலை. தொழுதாடாய் = தொழுதான் + தாய். அங்கு நிகழ்ந்த அற்புத நிகழ்ச்சிகள் திருக்குமாரருக்காக நிகழ்ந்தன என்பதை மேரிஅன்னை உணர்ந்து திருக்குழந்தையாக எண்ணி அவரைவணங்கினார். இடம் மூன்று - மூன்று உலகு. ஆற்றதல் - ஒப்பாதல்.

20. கனகொடு சவரம் வீசந் தோற்றமே போன்று வேழம்
புளகொடு மதத்திற் சீறிப் புடைத்ததன் செவிகால் வீச
மினகொடு படர்ந்த மெல்லின் கொடியின்மே ஹஞ்சலாகடி
அனகொடு பொவிகு ஞர்க்கு மத்திரி யணுகி ஞர்.

(ப - ரை) கனகொடு சவரம் வீசம் - களகைக்கொண்டு சாம
ரையை வீசுகின்ற; தோற்றமே போன்று - காட்சியைப்போல; வேழம்
புளகொடு மதத்தில் சீறி - உரையானது மகிழ்ச்சியினால் மதங்
கொண்டு; கொபித்து புடைத்த தன் செவிகால் வீச - படர்ந்ததன்
செவியினால் காற்று உண்டாகும்படி வீச; மினகொடு படர்ந்த மென்
நீள் கொடியின் மேல் ஊஞ்சல் ஆடி - மினகுமளிகொடு படர்ந்த
மெல்லிய நீண்ட கொடியின் மேல் ஊஞ்சலாக ஆடி; அளகு ஓடு
பொவி கூன் ஆர்க்கும் அத்திரி அணுகிஞர் - தன் பெடையொடு
இருந்து கோட்டான் ஒலிக்கும் மலையை அடைந்தனர்.

(வி - ரை) சவரம் - சாமரை. புளகு - மகிழ்வு. கால் - காற்று.
அளகு - பெண் பறவை. கூன் - கோட்டான். அத்திரி - மலை. யானை
யின் செவி களகுக்கும் அதன் அசைவு சாமரை வீசுதலுக்கும் உவமை.
வேழம் செவிகால் வீச கூன் ஊஞ்சல் ஆடி ஆர்க்கும் மலையை அவர்
கள் அடைந்தனர்.

21. நாகநீ நெற்றி தூங்கு நல்மணி யோடை போன்று
நாகநீ நெற்றி நாறு நல்மல ரணியாய்ச் சூழ்ந்த
நாகநீ நெற்றி தோன்றி நயந்தரு மறையிற் சிந்தும்
நாகநீ நெற்றி மீன்போ னன்மணி யருவி கண்டார்.

(ப - ரை) நாக நீல் நெற்றி தூங்கு நல்மணி ஓடை
போன்று - யானையின் கரிய நெற்றியில் தொங்குகின்ற நல்ல மணிகள்
பதித்த நெற்றிப்பட்டம் போன்று; நாக நீல் நெற்றி நாறு நல்மலர் -
புன்னை மரங்களின் சரூப்பச்சையான தளிர்சளிலே பண்பு வீசும் நல்ல
மலர்களை; அணியாய்ச் சூழ்ந்த - அழகாகக் கொண்டுள்ள; நாக நீல்
நெற்றி தோண்டு மலையின் கரிய உச்சியினே உண்டாகி; நயந்தரு
மறையிற் சிந்தும் - பயனைத்தரும் வேதம்போல நீரை வழங்குகின்ற;
நீர்நாக நெற்றி மீன்போல் - நீல நிற ஆகாயத்திலுள்ள மீன்களைப்
போல; நல்மணி அருவிகண்டார் - நல்மணிகளைக் கொண்டுவரும்
சிறு ஆற்றலைக் கண்டனர்.

(வி - ரை) நாகம் - 1. யானை 2. புன்னைமரம் 3. மலை 4. மேலு
லகம். நெற்றி - 1. நெற்றி, 2. தளிர், 3. உச்சி. 4. ஓடம்.
ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். மலைக்கு யானையும் மலைமேலுள்ள புன்னை
யின் அழகிய மலர்களுக்கு யானையின் முகபடாமும், அருவிக்கு வேத

மும். அருவியின் நீர்த்துளிகளுக்கு வேதநூல் மொழிகளும், ஆற்றிற்கு ஆகாயமும், ஆற்றிலுள்ள மணிகளுக்கு விண்ணிலுள்ள மீன்களும் உவமைகள். போன்ற குழந்தை நாகம் எனவும், தோன்றிச் சித்தும் அருவி எனவும் கூட்டுக. மறையின் - ஐந்தாம் வேற்றுமை ஒப்புப் பொருள். நீனெறி = நீல் + தெறி. நீல் = நீலம். கடைக்குறை. தன்மணி = தன் + மணி.

அவர்கள் முல்லை நிலத்தை அடைதல்

22. நிறைதவிர்ந்த துணர்ந்த காமநெறியிற் கைப் பொருளே போன்றும் முறைதவிர்ந்த தடைசீர் போன்றும் முனிகடம் முனிவு போன்றும் பொறைதவிர்ந்த திழிந்திண்டோடும் புனலமெதிர் கொண்டாங்கத் துறைதவிர்ந்த இடத்திட் டேகித் துளித்ததேன் முல்லை சேர்த்தார்.

(ப - பு) நிறை தவிர்ந்து உணர்ந்த காம நெறியில் கைப் பொருளே போன்றும் - திண்மை நீக்கிச் சென்ற காமவழியிலே தேடிய பொருள் விரைந்து செல்லுதல் போலவும்; முறைதவிர்ந்து அடைசீர் போன்றும் - அறமுறை தவறி அடைந்த செல்வம் விரைந்து செல்வாதல் போன்றும்; முனிகள் தம் முனிவு போன்றும் - தவமுனி வர்களது வெறுப்பு விரைந்து தண்ணியதாகத் போலவும்; பொறை தவிர்ந்து இழித்து ஈண்டு ஓடும் புனல் நலம் எதிர்கொண்டு - நிற்ற வின்றிக் கிழ் நோக்கி விரைந்து ஓடுகின்ற அருவியின் நீர்வளத்தைக் கண்டு; ஆங்கு அத்துறை தவிர்ந்து இடத்து இட்டு ஏகி - அங்கே அந்த இடத்தின் நீங்கி அருவி இடப்பக்கம் ஆகும்படி வலப்பக்கமாகச் சென்று; துளித்த தேன் முல்லை சேர்த்தார் - பொழிகின்ற தேனை புடைய முல்லை நிலத்தை அடைந்தனர்.

(வி - றை) நிறை - நிலையிற் திரியாமை. காமம் - அளவின் மிக்க ஆசை. சீர் - செல்வம். முனிகடம் = முனிகள் + தம். புனலம் = புனல் + நலம். இடத்து இட்டு ஏகல் - வலமாகச் செல்வல். மலையிலிருந்து விரைந்து செல்லும் நீருக்குக் காமநெறியிற் செல்வாகும் பொருளும், அறமின்றி வந்த செல்வமும், முனிவர்தம் முனிவும் உவமைகள். பொறுத்தன்மை - விரைந்து செல்லுதல். அருவி, மலை, கோயில் முதலியவைகளை வலமாக வருதல் முறை. முல்லை சேர்ந்தார் எனவே இதுவரை குறிஞ்சியினாடு சென்றார் என்க. போன்று ஓடும் புனல் என்க.

இரு புறக்களைக் காணல்:

23. நீழ்கினர் மலரின் தண்பூ நிழல்கினர் கொய்பின் புல்லிக் கேழ்கினர் பொறித்த மாமைக் கெழுஞ்சிறை வகிர்ந்து பேணி வாழ்கின ரன்பி னாலு மணிக்கினர் வனப்பி னாலும் குழலினர் காலி லொவ்வாத் துணைப்புற விருந்த தம்மா.

(ப-ரை) நீழ்கிளர் மலரின் தண்பூ நீழ்கிளர்-மிக்க நிறத்தினோடு மலர்ந்த உண்ணிய பூக்களையும் நீழலையும் பொருந்தம்; கொம்பிற் புல்லி - கொம்பிலே தங்கி; கேழ்கிளர் பொறித்த மாமைக் கெழுஞ்சிறை வகிர்ந்து பேணி - நிறம் விளங்க அமைந்த கரிய அழகிய சிறகுகளைக் கோதிப் பாதுகாத்த; வாழ்கிளர் அன்பினாலும் - வாழ்க்கைக்கு அமைந்த அன்பினாலும்; மணிக்கிளர் வடிப்பினாலும் - மணியை ஒத்த அழகினாலும்; சூழ்கிளர் காவில் - சூழ வளர்ந்த சோலைவே; ஒவ்வாத் துணைப்புறவு இருந்தது - ஒப்பிடற்கு அரிய இரு புறக்கள் இருந்தன.

(வி - ரை) எதுகைக்காக நீள் என்பது நீழ் ஆயிற்று. கிளர்தல் - மிகுதல், விளங்குதல். பூநிழல் - உம்மைத் தொகை. பொலிவாகிய நிழல் என்னும் அமையும். வாழ் - வாழ்வு. மணிக்கிளர் - மணியை வெல்லுகின்ற. மாமை - கருமை. கா - சோலை. அம்மா - அசைநிலையிடைச்சொல். புல்லுதல் - தழுவுதல். கொம்பு பூவும் நிழலும் உள்ளது. புறக்கள் மிக்க அன்பும் அழகும் உள்ளவை. புறவு - பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்.

புறக்களைக் கொல்ல வேடன் வருதல்

24. உலைவள ரெரிச்செங் கண்ணான் ஊனெயிற் றூற்று வாயான்
கொலைவளர் புலிப்பா லுண்டு கொலையொடு வளர்ந்த வேடன்
இலைவளர் நிழற்பூங் காவி லெய்தியப் பறவை கண்டே
சிலைவளர் கொலையின்றுள்ளிச் சிலைவளர்த் தணுசிச் சேர்ந்தான்.

(ப-ரை) உலைவளர் எரிச் செங்கண்ணான் - அடுப்பினிடத்து எரி கின்ற நெருப்புப்போலச் சிவந்த கண்களையுடையவனும்; ஊன் எயிற்று ஊற்று வாயான் - மாமிசமானது பற்களின் வழி ஒழுகுகின்ற வாயையுடையவனும்; கொலை வளர் புலிப்பால் உண்டு கொலையொடு வளர்ந்த வேடன் - கொல்லுதலையுடைய புலியின் பாலை அருந்திக் கொலைத் தொழிலையுடைய வேடனானவன்; இலைவளர் நிழல் பூங்காவில் எய்திஅப் பறவை கண்டு - இலைகள் வளர்தலினால் நிழலையுடைய பொலிவான சோலையை அடைந்து அப்பறவைகளைக் கண்டு; சிலை வளர் கொலை கண்டு உள்ளி சிலை வளைத்து அணுசிச் சேர்ந்தான் - வில்வினைக்கொண்டு கொல்லுதலை நினைத்து வில்லை வளைத்துக் கிட்டச் சென்றான்.

(வி-ரை) உலை - அடுப்பு. எரி - நெருப்பு. எயிறு - பல். கா - சோலை. சிலை - வில். செங்கண், ஊன் எயிற்று வாய், புலிப்பால் உண்டு, கொலையொடு வளர்ந்த என்பன வேடனின் இரக்கமில் தன்மையை உணர்த்தின. உள்ளுதல் - நினைத்தல். செங்கண்ணன், வாயான் - சிலையால் வருபெயர்கள், வளர் எரி, வளர்புலி, வளர்நிழல் என்பன வினைத்தொகைகள்.

25. ஓர்பகை யிவன்கீ மூள்ள வுவிமேற் பருந்து தானும்
கூர்பகை யுகிர் உவ் வாழுற் கொடியகண் ணிரையை வவ்விப்
பேர்பகை யுணர்ந்து சூழப் பிறரெலாந் தமைப்போ லெண்ணிச்
சேர்பகை வுணரா வப்புட் சிறுமைகண் டினைந்தான் குசை.

(ப-ரை) ஓர் பகை இவன் - ஒப்பற்ற பகைமையையுடைய
வேடன்: பருந்து தானும் மேல் உலவி - பருந்து மேலே வட்டமிட்டு;
கூர்பகை உகிர் வவ்வாழுன் - கூரிய தன்மையுள்ள நகங்களால் அடிப்
படுத்தாமுன்; கொடிய கண் இரையை வவ்வி - கொடிய கண்கள்
உணவை நோக்கி; பேர் பகைகொண்டு சூழ - பெரிய பகைமை
கொண்டு அவைகளை அணுச; பிறர் எலாம் தமைப்போல் எண்ணி - பிறர்
எல்லாரையும் தம்மைப்போல் மதித்து; சேர்பகை உணரா அப்புள்
சிறுமை கண்டு - சேர்ந்த பகைமையை அறியாத அப்புறாக்கள் அடைந்த
நிலைமையைக் கண்டு; குசை இளைந்தான் - குசையப்பர் வருந்தினார்.

(வி-ரை) மேற்பருந்து வவ்வாழுன் இவன் சூழ, அப்புட் சிறுமை
கண்டு குசை இளைந்தான். 'கூர்பகை உகிர்' என்பது பருந்திற்கும்,
'பிறரெல்லாம் தமைப்போல் எண்ணல்' என்பது குசையப்பருக்கும்,
'சேர் பகை யுணரா' என்பது பறவைகளுக்கும் அடைகள். வவ்வாழுன்
வவ்விச்சூழக்கண்டு இளைந்தான் என்க இளைதல் - துன்புறல். சிறுமை -
துன்பம். கூர் - மிகுதிப் பொருளில் வந்த உரிச்சொல். உகிர் வவ்வல் -
மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை.

வேடன் இறத்தல்

26. சிட்டமிட் டெழுதப்பட்ட சிறகொளி செருப்பப் பாறும்
வட்டமிட் டிழித்து பாய வருகையில் வேடன் வாளிச்
சட்டமிட் டெய்யச் சர்ப்பந்தனை மிதித் திடுங்கா றீண்டித்
தட்டமிட் டவனு மாய்ந்தான் றவிர்தகோல் பருந்துங் கொய்தே.

(ப-ரை) சிட்டம் இட்டு எழுதப்பட்ட சிறகு ஒளி செருப்ப -
பெருமை அமைந்த சிறகுகள் ஒளியை மறைக்க; பாறும் வட்டம்
இட்டு இழிந்து பாய வருகையில் - பருந்து வட்டம் இட்டுக் கீழ்
நோக்கிப் பாயும்போது; வேடன் சட்டம் இட்டு வாளி எய்ய - வேட்
னாவன் இலக்கு வைத்து அம்பை எய்ய; சர்ப்பந்தனை கால் மிதித்
திரும் - பாம்பைக் கால் மிதித்தது; தீண்டி தட்டம் இட்டு அவனும்
மாய்ந்தான் - காலில பாம்பு தீண்டி அதனால் நிலத்தில்விழுந்து அவ
னும் இறந்தான்; தவிர்த கோல் பருந்தும் கொய்தே - விடுபட்ட
அம்பும் பருந்தைக் கொன்றது.

(வி-ரை) சிட்டம் - பெருமை. செருத்தல் - சிறத்தல். பாறு - பருந்து.
வாளி - அம்பு. சட்டம் - இலக்கு. தட்டமிடல் - நிலத்திலிழுதல்.

தட்டம் - பாப்பின் நச்சுப்பல் எனலுமாம். கோல் - அம்பு. கொய்ததே என்பது கொய்தே எனத் தொகுத்தல் விகாரமாயிற்று. 'உம்' - எச்ச வும்மை. இச்செய்யுள் அவலச்சுவை உடையது. ஏ - தேற்றம்.

வினையது உன்சைம உணர்ந்தல்

27. வினையது வினேவு நோக்காய் வினேபிறர்க் குணர்ந்த பாவந்
தனையது கொல்குற் றுதல் தகவினா ருரையிற் கேட்டேம்
பினையது வின்று காணப் பெற்றன மென்று குசை
உனையது விளம்பிப் போன வணிவளர் முல்லை சொல்வாம்.

(ப-ரை) வினையது வினேவு நோக்காய் - செய்த செயலின் பயனைப் பார்ப்பாயாக; பிறர்க்கு உணர்ந்த பாவம் வினே தனையது கொல்குற்று ஆதல் - பிறர்க்குச் செய்கின்ற பாவவினே செய்தவனைக் கொல்லும் இயமன் ஆதலை; தகவினார் உரையிற் கேட்டேம் - பெரியோர் அறிவுரைகளிலே கேட்டுள்ளோம்; பினே அது இன்று காணப் பெற்றேம் - பின்பு அதனையே இன்று இங்கு எண்டோம்; என்று அனையது குசை விளம்பி - என்று அதனைச் சூசையப்பர் சொல்லி; போன சென்ற; வணிவளர் முல்லை சொல்வாம் - அழகு அமைந்த முல்லை யின் இயல்பைக் கூறுகின்றோம்.

முல்லை நில வளம்

28. புதுப்பட வேந்துறிப் பொல்தெ ருத்தொறும்
சதுப்பட நகரெலாஞ் சிறந்த தன்மைபோல்
விதுப்பட முசத்துவான் வேந்த னெய்தலான்
மதுப்பட மலர்ந்தன முல்லை வாயெலாம்.

(ப-ரை) புதுப்பட வேந்து உறி - புதிதாக அரசன் நகர்ப் பிரவேசம் செய்யும்போது; பொலி தெருத்தொறும் - பொலிவுள்ள வீதிகள் தோறும்; சதுப்பட நகரெலாம் சிறந்த தன்மைபோல் - அழகு பொருந்த நகர்முழுதும் சிறந்துவிளங்கும் இயல்பைப்போல; விதுப்பட வான் முசத்து வேந்தன் எய்தலால் - அதிசயிக்கும்படி தேவ உலகத்து அரசராகிய திருக்குமாரன் செல்வதலினாலே; முல்லைவாய் எலாம் மதுப்பட மலர்ந்தன - முல்லை நிலம் முழுவதும் தேன் விளங்கும்படி பூக்கள் பூத்தன.

(வி-ரை) புதுப்பட-புதிதாக. உறி = உறு + இ = உறும்போது. சதுர் - அழகு. விது - அதிசயம். முகம், வாய் - இடத்தை உணர்த்தும் உருபுகள். மது - தேன். படுதல் - தோன்றுதல். தேவ உலக அரச குமாரன் சென்றமையால், பூக்களும் தேனும் நிறைந்து முல்லை நிலம் சிறந்து விளங்கியது. புதிய அரசன் செல்வதனால் நகர் அழகுற விளைகுதல் இதற்கு உவமை ஆயிற்று. தொறும் - இடைச்சொல்.

29. வானகத் தகவினோர் மகிழ வேய்தென
மீனகத் தருவெலா முகைகள் விள்ளலே
கானகத் தவத்தினோன் மணத்திற் காணொடு
தேனகத் தவர்த்தகோற் சிறப்பு காட்டுமே.

(ப-ரை) வானகத் தகவினோர் மகிழ - தேவ உலகத்திற்கு உரியவராகிய அந்த மூவரும் மகிழும்படி; வேய்தென - வேயந்தாற்போல; மீனகத் தரு எலாம் முகைகள் விள்ளல் - விண்மீனைத் தொடும் மரங்கள் யாவும் பூக்களைப் பூத்து விளங்கியமை; கானகத் தவத்தினோர் - காட்டிலே தவத்தைச் செய்த குசையப்பரின்; மணத்தில் காணொடு தேன் அகத்து அவர்ந்த - திருமணத்தின்போது நறுமணத்தோடு தேன் அவ்விடத்தினைக் தோற்றுவித்த; கோல் சிறப்பு காட்டும் - அவர் வைத்திருந்த கைத்தடியின் சிறப்புத் தன்மையை நினைவுறுத்தியது.

(வி-ரை) தகவினோர் - குசையப்பர், மேரியன்னை, திருக்குமாரர். தகவு - பெருமை. விள்ளல் - மலர்தல். ஆரம்பத்தில் குசையப்பர் துறவுநெறிநின்று தனியிடத்துத் தவஞ்செய்தலில் ஈடுபட்டிருந்தார் ஆதலின் அவரைக் 'கானகத் தவத்தினோன்' எனவும், அவரது திருமணத்தின்போது அவர் வைத்திருந்த தடி புதிய மணத்தை வீசித் தேன் துளிகளைத் தந்தது ஆதலின் 'தேனகத்தவர்த்த கோல்' எனவும், அவர்கள் சென்றபோது மரங்கள் பூக்களைப் பூத்து அழகாக இருந்தமை அவரின் திருமணத்தின்போது அவரின் கைத்தடி நறுமணமும் தேனும் பொருந்த விளங்கிய தன்மைக்கு ஒப்பானது எனவும் கூறினார். வேயது என்பது வேய்து என இடைக்குறை ஆயிற்று. ஏயதென எனினுமாம்.

30. சென்னியா ரிளமது திருந்தும் பூமலர்
துன்னியார் நறவிய சனிக தோற்றமும்
மின்னியா ருடுமுடி வேய்ந்த நாயகி
கன்னியாய் மகற்பெறு மாட்சி காட்டுமே.

(ப-ரை) சென்னி ஆர் இளமது திருந்தும் பூமலர் - மரங்களின் உச்சிகளிலே நிறைந்த இளந்தேன் பொருந்திய பொலிவாகிய பூக்களும்; துன்னி ஆர் நறவிய கனிகள் தோற்றமும் - நெருங்கி நிறைந்த இனிய கனிகளும் உள்ள தோற்றமும்; மின்னி ஆர் உடு முடி வேய்த்த நாயகி - ஒளிசெய்து நிறைந்த விண்மீன்களை முடியாகப் பொருந்திய மேரியானவர்; கன்னியாய் மகற்பெறுமாட்சி காட்டும் - கன்னியாகத் திருக்குமாரரைப் பெற்ற சிறப்பை நினைவூட்டியது.

(வி-ரை) சென்னி-தன். திருத்துதல் - பொருத்துதல். மது - தேன். துன்னுதல் - நெருங்குதல். உடு - விண்மீன். ஆர் - நிறைவு. உரிச்

சொல். பூமலர் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. தோற்றம் - எழுவாய், காட்டும் - பயனிலை. 'நறவிய கணிகள் கன்னியாய் மகற்பெறு மாட்சி காட்டும்' என்பது தற்குறிப்பேற்ற உவமை.

31. பருவிலார் மனமென முகில்பரத் துநாற்
கருவிலார் மனமெனக் கருக வத்தரத்
திருவிலார் மனமெனத் தேம்ப மாங்குயில்
மருவிலார் மனமென மஞ்சை யாடுமால்.

(ப-ரை) பரு இலார் மனம் என முகில் பரந்து - பருவம் வராத சிறுவரது மனம் அசைதல் போல முகில்கள் பரந்து; நூற்கரு இலார் மனம் என அந்தரம் கருக - நூலறிவு இல்லாதார் மனத்தைப் போல ஆகாயம் இருண்டு; திரு இலார் மனம் என மாங்குயில் தேம்ப - செல்வம் இல்லாதார் மனத்தைப்போல அழகிய குயில்கள் வர்த்; மருவினார் மனம் என மஞ்சை ஆடும் - நட்பு இல்லாத மாற்றரது மனதைப்போல மயில்கள் ஆடின.

(வி-ரை) பரு - பருவம். கரு - உண்மை. அந்தரம் - ஆகாயம். தேம்புதல் - வாடுதல். மா - அழகிய. மருவு - மருவுதல். ஆல் - அசை. முகில் பரக்கவும், அந்தரம் கருகவும், மாங்குயில் தேம்பவும் மஞ்சை ஆடின. முகில்களின் அசைவுக்குச் சிறுவர்களின் மன அசைவும், முகில்களின் இருண்ட தன்மைக்குக் கல்லாதவரின் அறியாமையும், குயில்களின் வாட்டத்திற்கு வறியவரின் வாட்டமும், மயில்களின் மகிழ்ச்சிக்கு மாற்றரின் மகிழ்ச்சியும் உவமைகளாயின. இவை வினை பற்றிய உவமைகள். ஒருவரின் தாழ்வுகண்டு அவரின் பணைவர் மகிழ்தலுண்டு.

32. ஏர்முகம் புதைத்தவில் லிவர்செய் தெய்தலாற்
கார்முகம் புதைத்தவெங் கதிரு தித்ததென்
ரூர்முகம் புதைத்தவின் பருந்திக் கூய்க்குயில்
சூர்முகம் புதைத்தன தோகை நாணியே.

(ப-ரை) ஏர் முகம் புதைத்த வில் இவர் செய்து எய்தலாக - அழகு பொருந்திய முகத்தினின்று ஒளியை இந்த மூவரும் பரப்பிச் சென்றமையால்; கார்முகம் புதைத்த வெம் கதிர் உதித்தது என்று - கரிய முகங்களுள் மறைந்திருந்த வெம்மையுள்ள சூரியன் வெளிப்பட்டது என்று; முகம் ஆர் புதைத்த இன்பு அருந்திக் குயில் கூய் - அங்கு நிறைந்த இன்பத்தை அனுபவித்துக் குயில்கள் கூவ; தோகை நாணி சூர் முகம் புதைத்தன - மயில்கள் நாணமுற்றுத் தம் அஞ்சாமையுள்ள முகத்தை மறைத்தன.

(வி-ரை) ஏர் - அழகு. வில் - ஒளி கார் - கருமுகம். கூய் என்பது கடைகுறைந்து கூய் என நின்றது. சூர் - அஞ்சாமை. முகம் - (1) முகம்

(2) இடப் பொருள் உருபு. (3) இடம். மூவரும் தெய்வ அழகும் ஒளியும் உடையவராதலின் அவர்களைச் சூரியனாக எண்ணி மகிழ்ந்து குயில் கூவியது எனவும், தோகை நாணி முகம் புதைத்தது எனவும் கூறியமை தற்குறிப்பேற்ற அணி. தோகை - பால்பகா அஃறிணைப்பெயர். புதைத்தல் - (1) பொருந்துதல். (2) மறைதல்.

33. பொய்மறுத் திவரெனப் பொலிந்த வோகையால்
ஐ மறுத் திரிமயி லாடிமற் றையு
மைமறுத் துளத் தெழீஇ மகிழ்ந்து பாடவே
கைமறுத் ததிசயித் தலர்ந்த காவெலாம்.

(ப-ரை) பொய் மறுத்து இவர் என பொலிந்த ஓகையால் - சூரியர் என்னும் மயக்கம் நீங்கி இந்த மூவருமே எனத் தெளிந்த மகிழ்ச்சியினால்; ஐ மறுத்து இரி மயில் ஆடி - முன்பு தம் அழகை மறைத்து ஒடிய மயில்கள் திரும்பவந்து ஆடி; மற்றையும் மை மறுத்து உளத்து எழீஇ மகிழ்ந்து பாட - மற்றைப்பறவைகள் மயக்கம் விட்டு உள்ளத்து எழுந்த மகிழ்ச்சியினாலே பாட; கைமறுத்து அதிசயித்து கா எலாம் அவர்ந்த - கைவிறித்து அதிசயித்தது போலச் சோலை முழுவதும் பூக்களைப் பூத்தன.

(வி-ரை) பொய் - மயக்கவுணர்வு. ஐ - அழகு. ஓகை - மகிழ்ச்சி. மை - அறியாமை. மற்றை - ஏனைய பறவைகள். இவர்கள் சூரிய ரல்லர் தெய்வப்பண்பினர் எனத் தெளிந்தமையால் மகிழ்ந்து மயில்கள் ஆடின; ஏனைய பறவைகள் பாடின; கா எலாம் அவர்ந்தன. இவைக்கு ஏது கூறுதலின் இஃது ஏதுவணி. அவர்ந்தன என்னும் முற்று அச்சாரியை இன்றி அவர்ந்த என்னுயிற்று. ஆடிப்பாடக் கா அவர்ந்த என்க. மற்றையும் என்பதில் உம் எச்ச உம்மை. இரிதல் - தோற்றோடல்.

34. புல்லிய பொழிற்கிடைப் புறப்பட் டெய்தி
மெல்லிய தோர்வளி விருந்தெ திரிகொளச்
சொல்லிய தூதுபோற் கருங்கி வீசியங்
கல்லிய மலர்மணம் வாரிக் கக்குமால்.

(ப-ரை) புல்லிய பொழிற்கு இடை - சிறிய சோலையின் கண் தோன்றிவந்த; மெல்லியது ஓர் வளி - மென்மையதான ஒப்பற்ற காற்று; விருந்து எதிர்கொள சொல்லிய தூது போல - விருந்து வருதலை மூன்பே சொல்லுகின்ற தூதுவர் போல; கருங்கி வீசி - இனிதாக வீசி; அம் கல்லிய மலர்மணம் வாரிக் கக்கும் - அழகும் தேனும் பொருந்திய மலர்களின் மணத்தைப் பெற்று வந்து தரும்.

(வி-ரை) புல்லிய - சிறிய, வளி - காற்று. கல்லியம் - தேன். அச் சோலையிலே காற்று மென்மையாகவும், இனியதாகவும், பூமணத்தை யுடையதாகவும், இம் மூவர் வருகையைத் தெரிவிக்கும் தூது போலவும் விசயது. ஆல் - அசை நிலை. வளி, தூதுக்கு உவமை.

35. குழிசை மேல்வளி துதைந்தங் காடிய
காழிசை தருத்தழை கனியப் பாடலும்
சேழ்சை மூவரை வாழ்த்தக் கின்னர
யாழிசை யின்னரம் புளர லென்பவே.

(ப-ரை) குழ் இசை மேல் வளி துதைந்து - குழந்த இனிமையின் கண் காற்றுக் கலத்தலால்; அங்கு ஆடிய காழ் இசை தருத்தழை கனியப்பாடல் - அங்கு அசைகின்ற வைரம் பொருந்திய மரங்களின் இலைகள் இனிதாக ஒலித்ததன்மை; கேழ் இசை மூவரை வாழ்த்த - ஒளி பொருந்திய இந்த மூவரையும் வாழ்த்துதற்காக; கின்னர யாழ் இசை இன் நரம்பு உளரல் என்ப - கின்னரர் தம் யாழிலே உள்ள இனிய நரம்புகளை அசைத்து வாசித்த இயல்பினது எனக் கூறுவர்.

(வி-ரை) துதைதல் - கலத்தல். காழ் - வயிரம். கேழ் - நிறம்; கின்னரர் - தேவ இனத்தினருள் ஒருபிரிவினர்; யாழ் வாசிப்போர். சோலையிலே மெல்லிய காற்று வீச மரங்களின் இலைகள் அசைந்து இனிய ஒலியை உண்டாக்கின. இந்த ஒசை இந்த மூவரின் வருகைக்காக மகிழ்ந்து கின்னரர் இசைத்த யாழிசையைப் போல இருந்தது. இஃது தற்குறிப் பேற்ற உவமையணி. உம் - எச்ச உவமை.

36. ஆயரு முலவுதீங் குழலி னூர்ப்பெழ
வாயரு முறவினா டாவு மானுமொன்
ருயரு மறிவென வமர்ந்து நோக்கவி
னாயரு மறந்தகன் றடிது டர்ந்தயே.

(ப-ரை) ஆயரும் உலவு தீம் குழலின் ஆர்ப்பு எழ - இடையர் வைத்திருக்கின்ற இனிய வேயங் குழலின் ஒசை ஒலிக்க; ஆய் அரும் உறவினாடு ஆவும் ஆனும் - சொல்லுதற்கு அரிய அன்புடன் ஒருது களும் பசுக்களும்; ஒன்றாய் - அரும் அறிவு என அமர்ந்து நோக்கலின் - ஒன்றாகச் சேர்ந்து அரிய அறிவைப்போல விருப்பி நோக்குதலால்; தாயரும் மறந்த கன்று அடி துடர்ந்த - தாய்ப்பசுக்களையும் மறந்து கன்றுகள் இவர்களின் அடியின்பின் தொடர்ந்து சென்றன.

(வி-ரை) ஆயர் - இடையர். ஆர்ப்பு - ஒலி. ஆன் - பசு. ஆ - ஒருது. இவர்கள் அங்கு சென்றபோது இடையர் வேயங்குழல் வாசித்

தனர்: பசுக்களும் எருதுகளும் கூடி நின்று இவர்களை நோக்கியபடி நின்றன. பசுக்கள்தான் தாய்ப்பசுக்களையும் மறந்து இவர்கள் பின் சென்றன. முல்லை நில இயற்கையை உள்படி கூறுதலின் இது தன்மை யணி. ஆயர், வேய்ங் குழல் ஒலித்தல், ஆ, ஆன் என்பன முல்லைநிலக் கருப்பொருள்கள். துடர்ந்த எக்பது தொடர்ந்த எக்பதன் பேச்சு வழக்கு; அன் பெருது வந்த விசைமுற்று.

37. அம்புகை விலென வடிவ ணங்கின
வம்புகைத் துலென வலர்ந்த பூத்தரு
வம்புகை முளரிகொண் டடிவ ணங்கின
வம்புகை பொலியென வார்ப்ப வண்டரோ.

(ப-ரை). அம்பு உகைத்த வில் என - அம்பை ஏவிய வில்லைப் போல; அம்புகைத் துலென வலர்ந்த பூத்தரு - அழகிய புகைநீர் ஆடையைப் போன்ற இலைகளுடன் பூக்களையுடைய மரங்கள்; அடி வணங்கின - இந்த மூவர்களும் பாதங்களை வணங்கின; அம்புகை முளரி கொண்டு அடி வணங்கின - நீர் நிலைகள் கையாகிய தாமரைப் பூக்களைக் கொண்டு இவர்களது பாதங்களைத் தொழுதன; அம்புகை ஒலி என வண்டு ஆர்ப்ப - அழகிய கருமுகில் ஒலி என வண்டுகள் ஒலித்தன.

(வி-ரை) (1) அம்புகை = அம்பு + உகை. (2) அம்புகை = அம்பு + புகை. புகை - புகைநீரம். (3) அம்புகை = அம்பு + கை. அம்பு - நீர். முளரி - தாமரை. (4) புகை - மழை மேகம், இஃது பண்பாதுபெயர் - பூத்தரு - பொலிவாகிய தரு எனக் கொண்னின் பண்புத்தொகை. கைமுளரி - உரு வகம். என - உவமை உருபு. மரங்களின் இலைகள் அடர்ந்து கரும் பச்சையாக இருந்தமையின் அதிதாற்றத்தைப் புகைத்துகில் எக்ருர்.

38. தழியின கலன்பொருத் தளர்நு கப்பெனக்
குழியின மலர்பொருக் கொடிசை சல்கொண்
டெழியின கனிபொரு வளையிபங் கல்மேல்
விழியின விண்பொரு வினங்குமல் லையே.

(ப-ரை) தழியின கலன் பொருத் தளர் நுகப்பு என - அணியப் பெற்ற அனிகளைத் தாங்க இயலாமற் சோர்வின்ற இடையைப் போல; குழியின மலர் பொருக் கொடிசை ஊசல் கொண்டு - குழியிலுள்ள பூக்களைத் தாங்க இயலாமல் கொடிசை ஊஞ்சற் சயிறுகளாக; எழியின கனிபொரு வளை இப்பங்கள் பேல் - தோன்றிய பழங்களைத் தாங்க இயலாமல்வளைந்த கொம்புகளின் பேல்; இணை பொரு முல்லை விளங்க விழியின - இணையற்ற முல்லை நிலம் விளங்கும்படி. விழுந்திருந்தன.

(வி-ரை) தழீஇயின, குழீஇயன முதலிய நான்கும் அனபெடை யான் வந்த பெயரெச்சங்கள். இவைமுறையே கலன், மலர், கனி, வினை ஆகிய பெயர்களைக் கொண்டு முடித்தன. விளங்க - கடை குறைந்து வந்த வினைமுற்று. முல்லை - பால்பகா அஃறிணைப் பெயர். இபம் - மரக் கொம்பு, முல்லை - முல்லை நிலம். மலர்களின் பாரத்தினால் வளைந்த கொடிகளுக்கு, அணிகளைத் தாங்காமல் வளைந்த மகளிரின் இடைகள் உவமை. இது தொழில் பற்றிய உவமை. விழீஇன - விழித்திருந்தன. கொடிகள் கீழ்தோக்கி வளைத்திருந்தமையால் அவைக்கு ஊஞ்சலை உவமை கூறினார். நுகப்பு - இடை.

39. காவின்மீ தாடிய களத்தி னூர்ப்பெண்ப்
பாவின்மீ தாடிய பரிசி னாவண்
மேவின்மீ தாடிய மிஞிற விம்மின
பூவின்மீ தாடிய புதுக்கண் னாடியே.

(ப-ரை) காவின் மீது ஆடிய களத்தின் ஆர்ப்பு என - சோனையின் மேல் செல்லும் மேகங்களின் இடி ஒலியைப் போல; பாவின் மீது ஆடிய பரிசினார் - பாக்களில் அடங்காத சிறப்புத் தன்மையராகிய இம் மூவரும்; அவண் மேவின் மீது ஆடிய மிஞிற விம்மின - அங்கே வந்த மையின் மேல் செல்லும் வண்டுகள் பெருமிதம் அடைந்த; புதுக்கண் நாடி பூவின் மீது ஆடிய - பூக்களின் மேல் வட்டமிட்டு ஒலி செய்தன.

(வி-ரை) ஆடுதல் - அசைதல். களம் - மேகம், பரிசினர் - குறை யப்பர் முதலிய மூவர். அவண் - அங்கு. மேவின் - மேவு + இன். மேவு - மேவுதல். முதனிலைத் தொழிற் பெயர். இன் - வேற்றுமை உருபு மயக்கம்; இன் - ஆல். மிஞிற - வண்டு. கண்ணாடி = கள் + நாடி - நாடி - விரும்பி. கள் - தேன். ஆடிய - பலவின்பால் படர்க்கை இறந்த கால வினைமுற்று.

40. ஈய்த்தகண் னாடிவண் டியாழ்செய் தார்நிழந்
ரேய்த்தகண் னாடியொண் டயித்தன் ரேகைகள்
வாய்த்தகண் னாடிகள் வனப்பென் ருவிர
மாய்த்தகண் னாடிவந் தவர்கள் டாடுமால்.

(ப-ரை) ஈய்த்த கண் நாடி வண்டு யாழ் செய்து - (மலர்கள்) தந்த தேனை விருப்பி வண்டுகள் யாழைப் போல ஒலித்த; ஆர் நிழல் தோய்த்த கண் நாடி ஒண் மயில் - நிறைந்த நிழல் பொருந்திய இடத்தைத் தேடி அழகியமயில்கள்; தன் தோகைகள் வாய்த்த கண்ணாடிகள் வனப்பு என்று - தமது தோகைகளைத் தகுந்த கண்ணாடிகளின் தன்மையைப் போல; ஆயிரம் ஆய்த்த கண்நாடி - ஆயிரம் ஆக உள்ள கண்களினால் விரும்பி; அவர் கண்டு ஆடும் - அம் மூவரையும் கண்டு மகிழ்ச்சியால் ஆடின.

(வி-ரை) ஈதல் - கொடுத்தல். கண்ணாடி (1) கண் + நாடி. (2) கண் + நாடி. (3) கண்ணாடி = கண் + ஆடி. (4) கண் + நாடி. ஒண்மயில் - பண்புத்தொகை. வண்டுகளின் ஒலிக்கு யாழ்முலி உவமை. அவர்களை வந்தபோது மயில்கள் தோகை விரித்து ஆடின. ஆயிரம் கண்களைக் கொண்டு அவர்களை அவை தோக்கின எனக் கூறுவது தற் குறிப்பேற்ற அணி. இதனால் அவர்களின் தெய்வச் சிறப்பினை உணர்த்தினார். ஆக - ஈற்றகை.

41. பைங்கயற் றிசைத்த பொற்றூவி பற்றெனக்
கொங்கயற் றிமிகரும் குளிரப் பூத்தன
செங்கயற் றடியுறை திரண்ட முத்தென
வங்கயற் றிராமர முகைத்த தாமரோ

(ப-ரை) பைங்கயற்று இசைத்த பொற்றூவி பற்று என - பச்சைக் கயிற்றிற்கட்டிய பொன்னார்செய்த தாலியைப்போலத்தோன்றும்படி; திமிசு கொங்கு அயல் சூழ் குளிரப் பூத்தன - வேங்கை மரங்கள் அபவினவாசனை நிறையும்படி பூத்திருந்தன; செங்கயற்று அடியுறை திரண்ட முத்துஎன - சிவந்த கயிற்றின் அருகே பொருத்தி முத்துக்களைப் போல; அங்கு அயல் திராமரம் முகைத்ததாம் - அங்கே அயலினை புகள மல்லிகைகள் மலர்ந்திருந்தன.

(வி-ரை) பைங்கயற்று = பசுமை + கயிறு. கயிற்றிசைத்த = கயிறு + இசைத்த. பற்று - பிணைப்பு. கொங்கு - வாசனை. திமிசு - வேங்கை. செங்கயற்று = செம் + கயிறு. அங்கயற்றிரா = அங்கு + அயல் + திரா. அரோ - ஈற்றகை. வேங்கை மரங்களின் பூக்களுக்கு பொற்றூவிப் பற்றுகள் உவமை. பொதுத்தன்மை - பொன்னிறம். பவள மலிகைகளின் பூக்களுக்கு முத்துக்கள் உவமை. பொதுத்தன்மை - வெண்மை நிறம். முகைத்த - பவளின்பால் வினைமுற்று.

42. சிந்திரம் விழித்தெனச் சினைத்த பாடலஞ்
சிந்திர முகைமணித் துளிற றீர்த்தன
சிந்திர மணத்தநீர் குளித்தநீர் மைபோற்
சிந்திர மணத்தோடு முகைத்த சிலமே.

(ப-ரை) சிந்திரம் விழித்து என பாடகம் சினைத்த — யானை பார்த்ததுபோலப் பாநிரிமரங்களை பூத்திருந்தன; சிந்திர முகை மணித்துளிற றீர்த்தன — புளிப் மரப் பூக்கொட்டுகள் மணிகளின் கூட்டம் போலத் தோன்றின; சிந்திர மணத்த நீர் குளித்த சீர்மைபோல் — வாசனைப் பொடி கலந்த நீரில் நீராடிய தன்மையைப் போல; சிலம் சிந்திர மணத்தோடு முகைத்த — வெட்சி மரங்கள் மிக்க வாசனை யுடன் பூத்திருந்தன.

(வி-ரை) சிந்திரம் — (1) யானை, (2) புனியமரம், (3) குங்குமம், (4) அழகு. பாடகம் — பாதிர் மரம். சிவம் — வெட்சி மரம். சீமை — சிறப்பு. சினைத்த, முனைத்த — படர்க்கைப் பலவின்பால் வினைமுற்றுகள். பாதிர் மரங்களின் பூக்கள் யானையின் கண்களுக்கும், புனிய மரங்களின் பூக்கள் மணிகளுக்கும், வெட்சி மலர்கள் குங்குமத்திற்கும் உவமைகள். இவை பண்புவமைகள்.

43. மீள்பரப் பெனமுகை விண்டமற் றையும்
வான்பரப் பெனவிரி வனத்தி லெங்கணுந்
தேன்பரப் பெனக்குளிர் செலவைச் சென்றுசெல்
கான்பரப் பனைத்தையுங் கடந்து போயினார்.

(ப-ரை) மற்றை மீள்பரப்பு என முகைவிண்ட — ஏனைய மரங்களும் விண்மீன் கூட்டங்களைப் போலப் பூக்களைப் பூத்தன; வான்பரப்பு என விரி வனத்தில் எங்கணும் — ஆகாயப் பரப்பைப்போலப் பரந்த சோலையிலே எங்கும்; தேன் பரப்பு எனக் குளிர் செலவைச் சென்று — தேனைப் பரப்பிய இடம் போலக் குளிர்ந்த வழியிலே நடந்து; செல்கான் பரப்பு அனைத்தையும் கடந்து போயினார் — செல்லவேண்டிய காடு முழுவதையும் கடந்து அவர்கள் சென்றனர்.

(வி-ரை) சோலைக்கு ஆகாயமும், மலர்களுக்கு விண்மீன்களும் உவமைகள். விண்ட — படர்க்கைப் பலவின்பால் வினைமுற்று. விரிமனம் — விளைத்தொகை. மீள்பரப்பு, வான் பரப்புமுதலிய நான்கும் ஆறும் நேற்றுமைத் தொகை. கீழமைப் பொருள். செலவு — செல்லுதல்.

இரவில் ஒரு மரத்தடியிற் தங்குதல்

44. வீங்கு தங்குல மெலிவுறுத் தாங்குயர் நீரார்
ஒங்கு தங்குணத் தொத்தகுழ் விழுதே
தாங்கு தொன்மரத் தடிமண நிண்ணையிற் றங்கி
யாங்கு வெங்குதிர் சாய்ந்தபின் வின்றுசெல் வயர்ந்தார்.

(ப-ரை) வீங்கு தங்குலம் மெலிவு உறுத் தாங்கு உயர் நீரார் — உயர்ந்த தம் குலம் தளராதபடி காக்கின்ற உயர்த்த தன்மையுள்ளவரின்; ஒங்கு தம் குணத்து ஒந்த — உயர்த்த பண்பைப் போன்ற; குழ் நிலத்தில் விழுதே தாங்கு தொன் மரத்து அடிமணக் திண்ணையில் தங்கி — குழ் நிலத்திலே விழுந்நகன் தாங்குகின்ற முதுமையான ஆலமரத்தின் கீழ் மணலாலாகிய திண்ணையிலே இளைப்பாறி; ஆங்கு வெம் கதிர் சாய்ந்த பின் — அங்கே வெப்பமையான கதிர்கொடியுடைய சூரியன் மறைந்த பின்; நின்று செலவு ஆயர்ந்தார் — ஆங்கு நின்று செல்லுதலை மேற்கொண்டனர்.

(வி-ரை) நீரார் = நீர்மை + ஆர். தொன்மையான ஆலமரத்தவத நாற்புறமும் தாங்கும் அதன் வீழுதகள், உயர்கூலப் பெருமையைக் காத்து நிற்கும் உயர் குலத்தவர்க்கு உவமை. பனிலே வெம்மை மிக்கு இருந்ததாதலின் பனில் மரநீழலில் தக்கி இரவிலே நடந்தனர். செலவு என்பது சீர் தோக்கி இடைக்குறைபாயிற்று. மணறிண்ணை = மணல் + தண்ணை.

மருத நிலத்தை அடைதல்

43. விண்ணி ளக்கொளி வேந்தனைப் பொற்புறத் தெளித்துக்
கண்ணி ளக்கிய கவிண்மணி மேனியைப் பூண்டு
மண்ணி ளக்கிட வந்ததா தனைப்புதழ்த் தும்பர்
பண்ணி ளக்கிசை பாடிப்போய் மருதமே சேர்ந்தார்.

(ப-ரை) விண் விளக்கு ஒளி வேந்தனைப் பொற்புறத்தெளித்து — ஆராயத்திலே விளக்காக ஒளி செய்யும் சூரியனின் சிறப்புத் தன்மையை நினைவுறுத்தி; கண் விளக்கிய கவிண்மணி மேனியைப் பூண்டு — கண்ணை விளங்கச் செய்யும் அழகுமிக்க பனிதத் திருவுடலை அணித்த; மண் விளக்கிட வந்த நாதனைப் புழைந்து — பூவுலகு உய்யுப்படிவத்த திருக்குமாரரைத் துதித்த; உம்பர் பண் விளக்கு இசை பாடிப் போய் — தேவர்களின் இசையிலும் மேலான இசைகளைப் பாடிக்கொண்டு; மருதமே சேர்ந்தார் — மருத நிலத்தினை அடைந்தனர்.

(வி-ரை) விண் விளக்கிய வேந்தனைப்பால மண் விளக்கவந்த நாதன் எனவும், கவிண்மணி மேனி பூண்டுவந்த நாதன் எனவும் இணைக்க. நாதனைப் புழைத்து இசைபாடி மருதம் சேர்ந்தனர். பொற்பு — சிறப்புத்தன்மை. மணி — ஒளி.

மருத நில வளம்

44. ஆறு பாயொலி யடற்றகர் பாயொலி தெறிக்கொம்
பேறு பாயொலி பெருமைநீர் பாயொலி கரும்பின்
சாறு பாயொலி சங்கொலி ஷயிரொலி மற்ற
மாறு பாயொலி மயக்குறி வெதிர்கொண் டார்த்தவலே.

(ப-ரை) ஆறு பாய் ஒலி — ஆறுகள் பாய்கின்ற ஒலிகளும்; அடல் தகர் பாய் ஒலி — கவிபயமுள்ள ஆட்டுக்கடாக்கள் பாய்கின்ற ஒலியும்; எருமை நீர் பாய் ஒலி — எருமைகள் நீரில் பாய்கின்ற ஒலியும்; சங்கு ஒலி வயிர் ஒலி — சங்கு ஒலி கொம்புக் கருவிகளின் ஒலி முதலியனவும்; மற்ற மாறு பாய் ஒலி — ஏனைய பல்வகைகளின் ஒலிகளும்; மயக்குறி — கலத்த; எதிர்கொண்டு ஆர்த்தன — அனரகன் முன்னே ஒலித்தன.

(வி-ரை) வயிர் — கொம்பு வடிவான இசைக்கருவி. மயக்குறி — மயக்குற்று; கலந்து. நீர்நிலைகளிலே சங்கு ஒலியும், கலை நிலையங்களில் வயிரொலியும் ஒலிக்கும்.

47. உறைசெய் காரணி உயர்மலை முலைபோலி பாலாய்
நறைசெய் தேனோடு நனிமலி புனல்வயல் பாயச்
சிறைசெய் காலது சிலைத்தலே யிவரடி சேர்ந்தோர்
குறைசெய் நோயறக் கூவுவு கூப்பிடல் போன்றே.

(ப-ரை) உறைசெய் கார் அணி — நீர்த்துளிகளைப் பெய்யும் கருமுகில் நிரைகள்; உயர்மலை முலை போலி பாலாய் — உயர்ந்த மலைகள் ஆகிய முலைகள் பொழிந்த பால் ஆகி; நறைசெய்தேனோடு — வாய்க்கை பொருந்திய தேனோடு; நனிமலி புனல் வயல் பாய — மிக்க நீரையுடைய வயல்களிலே செல்ல; சிறைசெய் காலது சிலைத்தல் — தடைசெய்கின்றபோது அந்நீர் ஒலித்தல்; இவர் அடி சேர்ந்தோர் — இவர்களது பாதங்களை அடைந்தோர்; குறைசெய் நோய் அற — தம்மை வருத்தும் நோய் நீங்குமபடி; கூவுவு கூப்பிடல் போன்றே — அழைத்துக் கூப்பிட்ட செயல் போன்றது.

(வி-ரை) காரணி சிலைத்தல் கூப்பிடல் போன்றது. மலை முலை — உருகைம். சிறை செய்தல் — தடுத்து வைத்தல். செய்கால் — செய்யும்போது; வினையெச்சம். கால் — வினையெச்சவிருதி. சிலைத்தல் — ஒலித்தல். கூவுவு — வினையெச்சம். போன்றது என்னும் முற்று, சேர்ந்தோர்க்குப் போன்றே எனத் திரித்தது.

48. நடிப்ப நான்மலர் நறும்புனற் நடத்திலாங் குழுநர்
இடுப்ப நீளிறத் துழும்பக ஓரப்பலா ளெழுமீன்
றுடிப்பு வாமைக ஓப்பிடை தணுகரித் தொளித்தல்
உடிப்ப மூவரே புலகிட ரொளிக் குவ போன்றே.

(ப-ரை) அங்கு நறும்புனல் நடத்தில் நான்மலர் நடிப்ப — அந்த மருத நிலத்தில் நல்ல நீர் உள்ள குளங்களிலே பூக்கள் அசையுமபடி; உழுநர் நீல் திறத்து உழும்க்கு இடிப்ப உரப்பலாக் — உழவர் கரிய நிறமுள்ள உழுவின்ற எருதுகளை உரத்து நடத்துதலினால்; எழுமீன் துடிப்ப — அங்குள்ள மீன்கள் துடிக்க; ஆமைகள் தாப்பு இடை தலை சரித்து ஒளித்தல் — ஆமைகள் மடைகளின் துளைகளுள் தலையை மறைத்து இருத்தல்; மூவர் உடிப்ப உலகு இடர் ஒளிக் குவ போன்றே — இம்மூவர் வருதலால் உலகின் துன்பம் மறைதல் போன்றது.

(வி - ரை) மணர் நடிப்ப உழுநர் பசுடு உரப்பலால், மின் தடிப்ப ஆமை ஒளித்தல் மூவர் உடிப்ப உலகிடர் ஒளிக்குவ போன்றது - நடித்தல் - அசைதல். உழுநர் - தொழிலாக வருபெயர், தூம்பு - நீர் ஓடை; ஒளித்தல் - எழுவாய்; போன்றே - பயனிலை.

49. சேழ்த்த பூவயல் கிழிபடச் சிலரவண் கீறி

வீழ்த்த தாமரை மெலிவொடு வரம்பின்மேல் வாடல்

நீழ்த்த மாண்பிவர் நிழலடி வணங்கிலா நீக்கி

வாழ்த்த மாண்பிவர் வருந்தியுள் வாடுவர் போன்றே.

(ப - ரை) சேழ்த்த பூவயல் கிழிபட - நிறமுள்ள பூக்களுள்ள வயல் பிளவுபட; சிலர் அகண் கீறி - உழவர் சிலர் அங்கு உழுதலாக்; வீழ்த்த தாமரை மெலிவொடு வரம்பின்மேல் வாடல் - பெயர்ந்த தாமரை வரண்டு வரம்பின்சண் வாடுதல்; நீழ்த்த மாண்பு இவர் நிழல் அடி வணங்கிலாநீக்கி - நீண்ட சிறப்பினையுடைய இவர்களின் குளிர்ந்த அடிசளை வணங்காமல் நீக்கி; வாழ்த்த மாண்பிவர் - துதிக்கும் தன்மை இல்லாதார்; உலிவருந்தி வாடுவர் போன்றே - உன்னைத் துன்புற்று வாடுதலைப் போன்றது.

(வி - ரை) சேழ்த்த - முதலிய நான்கும் பெயரெச்சங்கள். கீற என் பது கீறி எணத்திரிந்தது. வடக்களில் நிறப்பூக்கள் உள. வடக்களை உழவர் உழுகின்றனர். தாமரைகள் பெயர்ந்து வரம்பின்மேல் கிடந்து வாடுகின்றன. குசையப்பர் முதலிய மூவரையும் வணங்காமல் துன்புற்று வாடுவோருக்கு வரம்பில் வாடும் தாமரை உவமை. நீக்கி - வலித்தல் விகாரம். வணங்கிலா வாழ்த்த மாண்பு இவர் எனச் சேர்க்க. இதனால் மூவரதும் தெய்வ அருட்பெருமையை உணர்த்தினார்.

50. புரிந்த வோகையிற் பொருவிலா வீவரகுட் போன்று

பிரிந்த மேதிதன் பிள்ளையை யுள்ளலிற் கனைந்து

சொரிந்த பாலுண்டு துஞ்சிய வோதிமம் வெருவி

யிரிந்த தாகவார்த் தெழுகென னித்தினர் சிலரே.

(ப - ரை) புரிந்த வோகையில் பொருவு இவர் அருள்போன்று - பொருந்திய மகிழ்வினால் ஒப்பு இல்லாத இவர்களது அருளைப்போன்று; பிரிந்த தன் பிள்ளையை மேதி உள்ளலில் கனைத்து - பிரிந்த தன் கன்றை எருமை நிறைந்து சத்தமிட்டு; சொரிந்த பால் உண்டு - சொரிந்தபால் உண்டு; துஞ்சிய ஒதிமம் வெருவி - நித்திரை செய்த அன்னம் பயந்து; இரித்ததாக ஆர்ந்து - பறந்து போகும்படி ஆரவாரித்து; சிலர் எழுச என வித்தினர் - உழவர் சிலர் நன்கு வளரிக என நிறைத்துத் தானியங்களை விதைத்தனர்.

(வி - ரை) பேதி தன் கன்றை உள்ளல் இவர்களின் அருளாலுக்கு உவமை. பேதிகள் கன்றுகளை நினைத்துச் சத்தமிட்டுப் பாண்சொரி கின்றன. அப்பாலை அன்னப்பறவைகள் உண்டு தாமரை மலர்களிலே துயில்கின்றன. அவை அஞ்சி ஒடுப்படி உழவர் சத்தமிட்டு விதைகளை விதைத்தனர். களைத்தல் - ஒலித்தல். எழுகென = எழுக + என. 'தஞ்சிய ஒதிமம் வெருவி யிரிந்த' என்பது அச்சச்சுவையை உடையது.

51. இங்கண் பாணியாப் பிசைபயன் விரிந்துரைத் தென்ன வங்கண் மாதர்கட் டனிழ்த்துச் செந்நென்முடி நடுவார் திங்க ணும்முகத் திவர்க்கிணை யலவெனச் சினைந்தே யங்க ணும்பொர டலரெலாங் கையெனப் பறிப்பார்.

(ப - ரை) இங்கண் பாவு யாப்பு இசை பயன் விரித்து உரைத்து என்ன - ஓரிடத்தில் சொல்லிய பாவிலே பொருந்திய பயனை விரித்து உரைத்தாற்போல; அங்கண் மாதர் கட்டு அனிழ்த்துக் செந்நெல் நல் முடி நடுவார் - அழகிய கண்களையுடைய பெண்கள் கட்டை அவிழ்த்துச் செந்நெல்லின் நாற்றுக்களை நடுகின்றனர்; திங்கள் நாள்முகத்து இவர்க்கு இணை அல எனச்சினைந்து - பூணை சந்திரன் போல முகம் உள்ள இம்மூவர்க்கும் ஒப்பு இல்லையென வெறுப்புற்று; அங்கண் ஆம்பல் ஒரு அவர் எலாம் களை எனப் பறிப்பார் - அழகிய கண்போன்ற ஆம்பல் முதலிய பூக்கள் யாவையும் களைப்பூண்டுக்கைப் போலப் பிடுங்கினர்.

(வி - ரை) பாவியாப்பு = பாவு + யாப்பு. யாப்பு - பா. கட்டை அவிழ்த்துத் தனித்தனி நெந்நாற்றை நடுதல் பாட்டைத் தனித்தனிச் சொற்களாகப் பிரித்துப் பொருளுரைத்தலுக்கு உவமை. மூவர்களது முகத்திற்கு அம்பலர்கள் ஒப்பாகாமையால் அவைகளைப் பெண்கள் பிடுங்கினர். இஃது உவமையத்திற்கு உயர்வு தோன்றக்கூறியது.

52. படியொ ருங்கிவர் பயந்தநன் றியல்பென வொருபால் நெடிதொ ருங்குசெந் நெல்வளர்ந் தவர்தொழு தொருபால் கடிதொ ருங்குகை கூப்பெனக் கதிர்நெறித் தொருபால் அடியொ ருங்குற களைதலை வினைத்தன வகணி.

(ப-ரை) படியணி - வயல்களிக்; படி ஒருங்கு இவர் பயந்த நன்று இயப்பு என - பூவுகின் கண் இம்மூவர் அருளிய தன்மைகளின் தன்மையைப்போல; ஒப்பால் நெடிது ஒருங்கு செந்நெல் வளர்ந்த - ஓரிடத்தில் உயர்ந்து தொகுதியாகச் செவ்விய நெற்பயிர்கள் வளர்ந்து நின்றன; ஒரு பால் அவர் தொழுது கடிது ஒருங்கு கைகூப்பு என கதிர் நெறித்து - ஓரிடத்தில் அவர்களைத் துதித்தற்காக விரைந்து ஒருமித்

துக் கைகளைக் குவித்த தன்மைபோல நெற்கதிர்கள் நிரையாக விளங்கின; ஒருபால் அடி ஒருங்கு உற வளைதலை விளைந்தன - ஓரிடத்தில் அவர்களது பாதங்களை ஒருங்கு பொருத்துதற்காக நெற்கதிர்கள் தலையை வளைத்து நின்றன.

(வி - ரை) இம்மூவரும் பூவுலகிற்கு ஆற்றிய நன்மைகளைப்போல செந்நெற்கள் செழித்து வளர்ந்திருந்தன எனவும், அவர்களைத் துதித்தற்காகக் கதிர்கள் குவிந்திருந்தன எனவும், அவர்களின் பாதங்களைத் தொடுதற்காகக் கதிர்கள் வளைந்தன எனவும் கூறியமை தற்குறிப்பேற்ற அணி. வளைதலை - விளைத்தொகை. நெல், கதிர், தலை என்பன பாட்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள். வளர்ந்த நெறித்த என்னும் வினைமுற்றுகள் வளர்ந்து, நெறித்து எனத் திரிந்தன. அவர்தொழு - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. அகணி-வயல். வளைதலை-நெற்கதிர்.

53. மீனி ருங்கொடி வேந்துதன் அருள்வளம் காட்டத்
தேனி ருந்தலைக் கரும்புற முடிய செந்தெல்
வானி ரும்புலத் தரிவைதா னணியின மதிபோற்
கூவி ரும்பினிற் குறைத்தகி பகுத்தன ரொருபால்.

(ப - ரை) மீன் இரும்பொடி வேந்துதன் அருள் வளம் காட்ட - விண்மீனைப் பெரும் கொடியாகக்கொண்ட தேவகுமாரரின் சிறப்பை உணர்த்தற்காக; தேன் இரும் தன்சரும்பு உறழ் ஆடிய செந்தெல் - தேனைத்தரும் சிறந்த கரும்பினை ஒத்த செந்தெல்; வான் இரும் புலத்து அரிவை தான் அணி இனமதி போல் - வானம் ஆகிய பெரிய இடத்தினையுடைய மேரி அன்னைவின் பாதங்களை ஒத்த இளம் பிறையைப் போல; ஒருபால் கூன் இரும்பினில் குறைத்து அரி பகுத்தனர் - ஓரிடத்தில் வளைந்த அரிவாளினால் அரிந்து வகுத்தனர்.

(வி - ரை) இரும்பொடிவேந்து - தேவகுமாரன். அவரின் அருள் வளத்தைச் செந்தெல் வளம் காட்டிற்று. நெல் கரும்புபோல வளர்ந்திருந்தது. மேரியன்னையின் பாதத்திற்குப் பிறையும், பிறைக்கு அரிவாளும் உவமைகள். இவை வடிவ உவமை. கூன் இரும்பு - வளைந்த அரிவாள். இனமதி - பிறை. அரிவை - மேரி. புலம் - இடம்.

54. குறைக்கு வார்சிலர் கூமகட் குழலெனச் சேர்த்தி
யிறுக்கு வார்சிலர் இவன்புணர் முலையெனப் பலபோர்
நிறைக்கு வார்சிலர் நீநிறப் பாட்டினு நெளிப்ப
வுறுக்கு வார்சில குறைந்தவை நீக்குவார் சிலரே.

(ப-ரை) குறைக்குவார் சிலர் - சிலர் நெல்லை அரிவார்; சிலர் கூமகன் குழல் என சேர்த்தி இறுக்குவார் - சிலர் பூமகனின் கூந்தல் போல அரித்தவைகளைச் சேர்த்துக் கட்டுவர்; இவன் புணர்

முலை என சிலர் பல போர் நிறைக்குவார் — இவனது அழகிய முலை
யைப் போலச் சிலர் பல தெற்குவியல்களை அமைப்பர்; சிலர் நீல்
நிறப் பகட்டினால் தெளிப்ப உறுக்குவார் — சிலர் சருநிற எருமைகளை
நடாத்திக் குவிவளை மிதிக்கச் செய்வர்; சிலர் குறைந்தவை நீக்கு
வார் — சிலர் மிதிப்பித்த நெட்டை வைக்கோலிலிருந்து வெளுக்குவர்.

(வி-ரை) குறைத்தல் — அரிதல். கூ — பூமி. புணர் — புதுமை.
முலை — உலமேயம்; நெற்போர் — உலமை. நீலநிறம் = நீல + நிறம்.
மருத நிலத்தத் தொழில்களைக் கூறினார்.

55. மாரி மல்கிய மதிதோறு மும்மனை பெய்ய
வேரி மல்கிய விளைபுலத் தெனைப்பக ரோறும்
பூரி மல்கியத் தொழிலெலாம் பொருத்தியம் மூவர்
சீரின் மல்கிய செல்வநாட் டலர்ப்படனை நடந்தார்.

(ப-ரை) மதிதோறும் மும்மனை பெய்ய மாரி மல்கிய — மாதத்
தோறும் மூன்று மனை பெய்தவினாக நீர் மிகுத்தது; ஏரி மல்கிய —
குளங்கள் நிறைந்தன; விளைபுலத்து விளைப் பகல் தோறும் — வயல்
களிலே ஒவ்வொரு பகல் நாளிலும்; பொருத்தி தொழில் எலாம் பூரி
மல்கிய — உரிய தொழில்கள் யாவும் மிக நிறைந்திருந்தன; சீரின்
மல்கிய செல்வ நாட்டு அவர் பணை — இவ்வகைச் சிறப்புகள் நிறைந்த
செல்வம் மிக்க நாட்டிலே உள்ள மருத நிலத்திலே; ஆம்மூவர் நடந்
தனர் — அந்த மூவரும் நடந்து சென்றனர்.

(வி-ரை) மதி — மாதம். பூரி — நிறையு. சீர் — பெப்பு. விளை
நிலம் — வயல். பணை — மருத நிலம். மல்கிய — விளைமுற்று. உழு
தல், விதைத்தல் முதலிய பல தொழில்களையும் குறித்துத் 'தொழில்
எலாம்' என்றார்.

எருசலேம் நகர அனுகுதல்

56. காரி வாயென நிறுவிய கழுஞவர் காவ
நாரி வாயென நனிநால் தெங்கெழு காவும்
பூரி வாய்களை புலவர்போ லரப்பையின் காவும்
வேரி வாய்மலர்க் காவுநீத் தணிநகர் மிடைந்தார்.

(ப-ரை) காரி வாய் என நிறுவிய கழுஞ் உயர் காவும் — குதி
ரையின் தன்மையைப் போல வளர்ந்த கழுஞ்கள் உள்ள சோலையை
யும்; நாரி வாய் என நனி நால் தெங்கு எழு காவும் — பெண்
களின் வாயைப்போல மிக ஒலிக்கும் தெங்கை உள்ள சோலைகளையும்;
பூரி வாய் வளை புலவர்போல் அரம்பையின் காவும் — செல்வம்

நிறைந்த இடத்து பணியை வெளிக்காட்டும் அறிஞர்போல் உள்ள வாழைகளின் சோலையையும்; வேரி ளாய் மலர்க்காலும் — வாசனை பொருந்திய மலர்கள் உள்ள சோலையையும்; நீத்து — கடந்து; அணி நகர் மிடைந்தார் — அழகிய எருசலேம் நகரை அணுகினர்.

(வி-ரை) காரி — தீய குணமுள்ளவர், நாரி — பெண். நரக்—ஒலி. பூரி — நிறைவு. கா — சோலை. வேரி — வாசனை. மிடைதல் — அணுகுதல். வாய்: (1) தன்மை. (பண்புப்பெயர்) (2) வாய் (உறுப்புப்பெயர்) (3) இடம் (ஏழாம் வேற்றுமை உருபு) (4) பொருந்திய (பெயரெச்சம்). உயர்ந்து வளர்தலின் கருகு குதிரைக்கும், தென்னையின் ஒசை எப்போதும் சலசல என ஒலித்தலால் அவைகள் அத்தன்மைப் பெண்களுக்கும், குலை வந்தபோது வாழை வளைந்து நிற்கலின் செல்லம் நிறைதலின்போது பணியை வெளிப்படுத்தும் அறிஞர்க்கும், உலகமே ஆயின. உம் — என்னும் பொருள்.

எருசலேம் நகர்ச் சிறப்பு

57. விருந்தி னார்முகம் விருப்பினர் கண்டென மலர்ந்து
வருந்தி னார்முகம் கண்டழு நீரென மதுப்பெய்
தருந்தி னார்முகம் தவாவறக் கனிமலி காவிற்
பொருந்தி னார்முகம் பொலிநகர்ப் புரிசையைக் கண்டார்.

(ப-ரை) விருந்தினார் முகம் விருப்பினர் கண்டென மலர்ந்து — விருந்தினாது முகத்தை அன்புடையவராய் நோக்கி மகிழ்வதைப் போல மகிர்ந்த; வருந்தினார் முகம் கண்டு அழு நீர் என — துன்புறுவார் முகத்தைக் கண்டு துன்புறும் தன்மைகைப் போல வாய்; மதுப் பெய்து வருந்தினார் முகம் தவா அற — தேனை நிறைத்து உண்டலரிடத்து ஆசை தீரும்படி; கனி மலி காவிற் பொருந்தினார் முகம்பொலி — கனிகள் நிறைந்த சோலையை ஒத்த மக்களின் இருப்பிடங்கள் உள்ள; நகர்ப் புரிசையைக் கண்டார் — எருசலேம் நகரின் புற மதில்களை அவர்கள் கண்டனர்.

(வி-ரை) பூக்கள் மலர்தல் விருந்தினரை உபசரிப்பவரின் முகம் மலர்தலுக்கும், அவை வாடல் அவர்கள் வாடற்கும், கனிமலி சோலை நகர மக்களுக்கும் உவாமகள். 'அருந்தினார் முகம் தவாவறக் கனி காவற்பது சோலையின் சிறப்பையும், 'காவிற் பொருந்தினார் முகம் பொலி நகர்' என்பது நகரின் சிறப்பையும் உணர்த்தின. புரிசை — மதில். தவா — ஆசை, மது — தேன்.

58. மின்னிய முகில்கூழ் பொன்பலை தழுவி வேய்த்தென விசம்பினைத்
[தாவுந்
கன்னிய புரிசை சூழ்தரத் தோன்றிக் கசடுறு மெரோதனைன்
[மரசன்
துன்னிய கொடுங்கோல் துயர்செய வுளைந்து தொன்முறை வழுவின
[காத்து
மன்னிய வளங்கொ ளெருசலே டெண்ணு மாநகர் தோன்றிய
[தன்றே.

(ப-ரை) மின்னிய முகில்கூழ் பொன்பலை தழுவி வேய்த்து என —
மின்னுகின்ற முகில்கள் சூழுகின்ற மேருமலை ஒப்ப அமைந்தாற்போல;
விசம்பினைத் தாவுந் கன்னிய புரிசை சூழ்தரத் தோன்று — ஆகா
யத்தை அளவுகின்ற அழகிய மதில்கள் சூழப்படி அமைந்த; கசடு
உறும் எரோதன் என்னு அரசன் துன்னிய — குற்றம் பொருந்திய
எரோதன் என்னும் அரசன் செய்த; கொடுங்கோல் துயர்செய
உளைந்து — கொடுமையான ஆட்சி துன்பத்தைச் செய்ய வருந்தி;
தொன்முறை வழுவின காத்து — பழைய மரபுகளை வழுவாமல் நிலை
பெறச் செய்த; மன்னிய வளங்கொள் எருசலேம் என்னும் — நிலை
யான வளத்தினையுடைய எருசலேம் என்னும்; மாநகர் தோன்றியது —
பெருமையுள்ள நகரம் தெரிந்தது.

(வி-ரை) உயர்ந்த தோற்றத்தினால் மதில்கள் மேருமலைக்கு உவமை
யாயின. விசம்பினைத் தாவுதல் மதில்களுக்கும், கன்னிய புரிசை சூழ்
தல் — தொன்முறை காத்தல் — மன்னிய வளம் கொள்ளல் — அரச
னின் கொடுங்கோல் உடைதல் என்பன எருசலேம் நாகுக்கும் சிறப்பு
கள். பொன்பலை — மேருமலை. வேய்தல் — அமைதல். கன்னி —
இளமை. கசடு — குற்றம். எரோதன் என்னும் அரசன் கொடுங்கோலை
ஞக எருசலேம் நகரத்து இருந்து ஆட்சி செய்தான். தனது ஆட்சிக்குத்
தேவகுமுத்தை ஒன்றினால் தீமை வரும் என்பதைத் தீர்க்கதரிசனை
காக்கால் அறிந்த அவன் அக்காலத்துப் பிறந்த குழந்தைகள்
யாவரையும் கொல்லுவித்தான்; ஆனால் தேவகுமுத்தை காப்பாற்றப்
பட்டது (விவிலிய வேதம், மத்தேயு அதி. 2:16)

59. அல்லுமி ழிருவி வீருண்ட நெஞ்சகன் செய்ய ரந்தையின்
[வெவ்வுழ லாற்ற
வில்லுமிழ் பசும்பொன் மாடங்க ணெற்றி விரிந்தபூங்
[கொடிகட மீட்டம்
எல்லுமிழ் மூவர் வருவகண் டரச வியற்றிய வஞ்சனைக் கஞ்சி
நில்லுமி வின்மி ணெனவிடை விடாது நீண்டகை காட்டுவ
[போன்றே

(ப-ரை) அவ் உமிழ் இருளின் இருண்ட நெஞ்சவன் — இரவுதரும் இருளிலும் இருண்ட மனத்தினனான ஏரோதன் என்னும் அரசன்; செய் அரசனதையின் வெவ் அழல் ஆற்ற — செய்கின்ற கொடுமைகளின் கொடுந் தன்மைமைத் தணித்தற்காச; வில் உமிழ் பகம்போன் மாடங்கள் நெற்றி — ஒளிவீசும் பசிய பொன் பதித்த மாடிகளின் உச்சியிலே; விரிந்த பூங்கொடிகள் தம் ஈட்டம் — பறக்கின்ற பொலிவாகிய கொடிகளின் தொகுதி; எல் உமிழ் மூவர் ஒருவ சண்டு — ஒளி விளங்கும் அம்மூவரும் வருதலைக் கண்டு; அரசன் இயற்றிய வஞ்சனைக்கு அஞ்சி — அவ் அரசன் செய்யும் திமைகளுக்குப் பயந்த; நில்லுமின் நில்லுமின் என இடைவிடாது — நில்லுங்கள் வராதிர் என இடைவிடாத; நீண்ட கை காட்டுவ போன்றே — நீண்ட கைகளைக் காட்டுவது போன்றதாகும்.

(வி-ரை) அவ் — இரவு. அரசனதை — கொடுமை. எல், வில் — ஒளி. நெற்றி — உச்சி ஈட்டம் — கூட்டம். 'இருளின் இருண்ட நெஞ்சவன்' என்பது அரசனின் கொடுமைகளையும், 'வில்லுமிழ் பகம்போன் மாடம்' என்பது மாடங்களின் சிறப்பையும் உணர்த்தின. மாடங்களின் கொடிகள் நில்மினெனக் கை காட்டுவ போன்றன. இது தற்குறிப்பெற்ற அணி.

60. மண்புடை வான மன்னனை வணங்கி வளம்பெறும் பசிய
[பொற் கோயில்]
விண்புடை திண்டி மின்மணிக் கோட்டின் மீதொளிர்
[பதாகையின் குடல்]
ஒண்புடைக் கொடிகா வில்லுமி விக்மி னுயிரடுந்
[தயரற வந்த]
வெண்புடை காக்கு மருட்புரி நாத விவனென
[வயர்ந்திடல் போன்றே].

(ப-ரை) மண்புடை வான மன்னனை வணங்கி — பூவுலகின்சண் தேவ உலக அரசனாகிய திருக்குமாரரைத் தொழ்து; வளம் பெறும் பசிய பொற்கோயில் — வளம் உடைய பசுமையான அழகிய கோயிலின்கண்; விண்புடை திண்டி — ஆகாயத்தை அளாவி; மின்மணிக் கோட்டின் மீது ஒளிர் பதாகை தின்று ஆடல் — மின்னும் அழகிய உச்சியின்கண் விளங்குகின்ற கொடியானது நின்று அசைதல்; ஒண்புடை கொடிகாள் நில்லுமின் நிக்மின் — அழகிய கொடிகளே நில்லுங்கள் நில்லுங்கள்; உயர் அரும் தயர் அற வந்த — உயர்களை வருத்தும் துன்பங்கள் நீங்கும்படி தோன்றிய; எண்புடை காக்கும் நாதன் இவன் — எட்டுத் திசைகளையும் காக்கும் தலைவன் இவனே; என அமர்ந்திடல் போன்றே — என்று தெரிவித்தல் போன்றது.

(வி-ரை) புடை :- (1), (2) ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. (3) பொருத்துதல். (4) இடம். வான மன்னனைப் பூவுலகில் வணங்குதற்கு இடமாவதனால வளம்பெறுகின்ற பொற்கோயில் என்க. கோடு — கோபுர உச்சி. மீது — ஏழனுருபு. பதாகை — கொடி. ஒண் — ஒளி. வந்தவெண் = வந்த + எண். ஆடல் — எழுவாய்: போன்றே — பயனிலை. கொடிகாள் நிலனுமின் எனப் பதாகை ஆடியதாகக் கூறியமை தற்குறிப்பேற்ற அணி.

61. கதைநலம் ஞாயின் முலைநிறை வரைந்து துகிலென
[அகழியைச் சூடிப்
புதைநல விருள்கொள் முகினைநங் கூந்தல் பொருந்தபர்
[கோபுர முகத்திற்
ததைநலங் கொணரிம் மூவரைக் காணத் தடப்விழி
[திறந்தெனத் திறந்த
வதைநல மணிகள் குயிற்றிய வாயி லருமறை வடிவினார்
[புக்கார்.

(ப-ரை) கதைநலம் ஞாயின் முலைநிறை வரைந்து — அந்தகரானது சாந்து பூசிய அழகிய கோட்டையின் ஏவறைகளை முலைகளாகக்கொண்டு; துகிலென அகழியைச் சூடி — ஆடையைப்போல அகழியை அமைத்து; புதை நல இருள்கொள் முகினைநெடும் கூந்தல்பொருத்து — செறிந்த நல்ல இருள் நிறத்தைபுடைய முகிலை நீண்ட கூந்தலாகக் கொண்டு; உயர் கோபுர முகத்தில் — உயர்ந்த கோபுரம் ஆகிய முகத்திலே; ததை நலம் கொணர் இம்மூவர்க் காண — நிறைந்த நன்மைகளைத் தருகின்ற இம்மூவரையும் காணும்படி; தம் விழி திறந்தது என — விசாலமான கண்களைத் திறந்தாற்போல; திறந்த வதை நல மணிகள் குயிற்றிய வாயில் — தேன் கூடுபோன்று அழகிய மணிகள் பதித்த வாயிலில்; அருமறை வருவினோர் புக்கார்.

(வி-ரை) அந்தகரை ஒரு பெண்ணாக உருவகித்தார். காவலறைகள் — முலைகள்; அகழி — ஆடை; ரொபுகில் — கூந்தல்; கோபுரம் — முகம்; வாயில் — கண். இம்மூவரையும் காணத்தடப்விழி திறந்தாற்போல வாயில் திறத்திருந்ததெனக் கூறியமை தற்குறிப்பேற்ற அணி. நகரைப் பெண்ணாக உருவகித்தமை உருவக அணி. அருமறை வடிவினார் என்பது மூவரின் சிறப்பை உணர்த்துகிறது. கதை — சாந்து, ததைதல் — நிறைதல், வதை — தேன்கூடு. நலம் — நன்மை. ஞாயில் — கோட்டையின் காவற்கூடம்.

62. நூலினும் வலுவாச் செம்மையி னொழுதி நோக்கினு
[மகன்றோனித் தோடி
நூலினு மலிசீர்ச் சிறப்பணித் தெருவி னுண்மணித்
[கொடிஞ்சிவண் சேரும்
காலினுங் காலிற் பாய்பரி மாவுங் கடாங்கழி கரிகளு நெருங்கக்
காலினும் பருஞ்சு ழியாவையு நீங்கிக் கதிபுரி
[வேந்தர்போ யினரே.

(ப-ரை) நூலினும் வலுவாச் செம்மையின் ஒழுதி — நூல் அளவேனும் தவறாமற் செவ்விய தன்மையில் அமைந்து, நோக்கினும் அகன்று ஒளித்து ஓடி — கண் பார்வைக்கு அகப்படாமல் மறைத்து சென்று; நூலினும் மலிசீர்ச் சிறப்பு அணி தெருவின் — கற்ற நூலிலும் மிக்க சிறப்புள்ள அழகிய தெருக்களிலே; நுண் மணிக் கொடிஞ்சி வண் தேரும் — நுண்ணிய மணிகளாற் செய்த கொடிஞ்சியினை யுடைய வனமான தேரும்; காலினும் காலிற் பரிமாவும் — காற்றினும் விரைந்து செய்யும் கால்களையுடைய குதிரைகளும்; கடாங்கழி கரிகளும் — மதத்தினைப் பொழியும் பாளைகளும்; நெருங்க — நெருங்கிவர: உம்பரும் சூழ் பாவையும் நீங்கி — தேவர் சூழ்த்துள்ள அனைத்தையும் கடந்து; கதிபுரி வேந்தர் மூவரும் காலின் போயினர் — நெறிபை அருளுதற்குரிய அந்த மூவரும் நடந்து சென்றனர்.

(வி-ரை) நூலினும் வலுவாச் செம்மையுடையமை, அகன்று நீண்டிருத்தல், கற்ற நூலினும் சிற் உடைமை, தேர், பரி கரி நெருங்கிவருதல் என்பன தெருவின் சிறப்புகள். நுண்மணிக் கொடிஞ்சி உடைமை தேருக்கும், காற்றிலும் விரைந்த பாயும் காலுடைமை குதிரைக்கும், மதம் உடைமை பாளைக்கும் உரிய சிறப்புகள். தேவர் சூழ்தல் இடங்களின் சிறப்புகள், கதி புரிதல் மூவர்க்கும் உரிய சிறப்பு. நூலின் சீராவது தலில் தொறும் நயம் பயத்தல், அதுபோல் அத்தெரு ஆய் தொறும் சிறப்பு உடையது. சிறப்பணி தெருவிலே தேரும் மாவும் கரியும் நெருங்க பாவையும் நீங்கி மூவரும் போயினர். நூலினும், காலினும், உம்பரும் — இவைகளில் உள்ள உம் உயர்வு சிறப்பு. வலுவாச் செம்மையை மூவர்க்கும் கொள்க.

63. அகிலரும் புனையும் வாசலும் புனையு மடர்ந்தநல்
[நிருஞ்செயுத் தெருவின
முகிலெந் குன்றிற் துணைமயில் திரிந்த முகமென
[விருவரே நடந்து
துகிலொடு மேத்தங் குழுவியம் முகிலுட் டோன்றிய
[மதியெனத் தோன்றி
யிலெடு மின்பத் தேவருமுட் குளிர விளங்கதிர்
[பரப்பிதய போனார்.

(ப-ரை) அகில் அடும் புனையும் — அகிலிலிருந்து வரும் புனையும்; வாச பூம் புனையும் — வாசமுள்ள பொலிலாகிய ஏனைய புனையும்; அடர்ந்து நல் இருள் செய்யும் தெருவின் — தெருங்கி மிக்க இருள் உண்டாக்கும் வீதியிலே; முகில் அடும் குன்றில் துணைமயில் முகம் என — முகில்கள் படியும் மலையிலே இரு மயில்களின் வடிவம் போல; இருவரே நடந்து — குறையப்படும் மேலிலுள்ளையும் நடந்து; துகிலொடும் ஏந்தம் குழவியும் — ஆடையுள் ஏந்திய திருக்குமாரரும்; முகிலினுள் தோன்றிய மதி என தோன்றி - முகில்களினுள் தோன்றுகின்ற சந்திரனைப் போல விளங்கி; இகல் அடும் இன்பத்து எவரும் உள்குளிர — ஒப்பு இல்லாத மகிழ்வொடு அனைவரும் மனம் மகிழ; இனம் கதிர் பரப்பியே போனார் — இளமையான ஒளி பரவும் படி சென்றனர்.

(வி-ரை) அகிற்புனையும் பூம்புனையும் கலந்து இருளைச் செய்யீதியில் இதவரும் எவரும் மகிழும்படி குழந்தையை ஆடையுள் ஏந்திக் கொண்டு சென்றனர். புனையுள்ள மிகுதி போக்கி இருள் செய்யும் சான்றார். வீதியில் அவர்கள் நடந்துசென்றமைக்கு முகில்படியும் மலையிலே மயில்கள் நடந்துசென்றமை உவமை. ஆடையுள் இருந்த திருக்குமாரருக்கு முகிலுட் தோன்றும் சந்திரன் உவமை. ஒளி — தெய்வ ஒளி. இருவரே, பரப்பியே — ஏகாரங்கள் தேற்றம். இகல் — ஒப்பு.

61. தேனலம் பயின்று தருமழை துளித்துச் சீர்கெழு தூங்
[இசை திருத்திப்]
பானலம் பயின்று பாடிய வண்டின் பக்லின மூசலா நுகற்கே
கானலம் பயின்ற மலர்கடோ தணத்திற் கதிர்மணித்
[தோரணத் தயங்க]
வானலம் பயின்ற வேத்துவந் தமையால் வானவில் வீழ்த்
[தெனப் போன்றே].

(ப-ரை) தேன் நலம் பயின்று - தேனின் நன்மையைப் பெற்று; தருமழை துளித்து - வாசனைஉடைய மழையைச் சொரித்து; சீர்கெழு தூங்கு இசை திருத்தி - சிறப்புப் பொருந்திய ஒலிக்கின்ற இசையைச் செவ்வீதாக்கி; பால் நலம் பயின்று - பாஸின் இவிய நன்மையை உடையதாய்; பாடிய வண்டின் - பாடல்களைப் பாடிய வண்டினங்கள்; ஊசல் ஆடுதற்கே கான் நலம் பயிற்ற - சுற்றி வட்டமிடுதற்கான வாசனைச் சிறப்பையுடைய; மலர்கள் தோரணத்தில் - மலர்கள் உடைய தோரணங்களுடன்; கதிர்மணித் தோரணம் தயங்க - ஒலியுள்ள பணிகளை யுடைய தோரணங்கள் விளங்கின; வான் நலம் பயின்ற வேத்துவிளங்குகின்ற அந்தத் தேவஉலக நன்மைகளுடைய வேந்தராகிய

திருக்குமாரர்; வந்தமையால் - அந்தக்குக்கு வந்தமையினால்; வானவில்
வீழ்ந்து எனப் போன்று - வானவில் தோன்றியமைப்போன்று ஆகும்.

(வி-ரை) தேன்நலம் பயிலல், வாசமழை துளித்தல், இசைதிருந்தல்;
பால்நலம் பயின்று பாடல், ஊசல் ஆடுதல் என்பன வண்டிற்கு உரியன.
மலர்ந்தோரணங்களுக்கும் மணித் தோரணங்களுக்கும் வானவ வேந்தன்
வந்தமைக்காகத் தோன்றிய வான வில்லைப் போன்று விளங்கின.
இவ்வாறு கூறியமை தற்குறிப்பேற்ற உவமையணி. தேனலம் = தேன் +
நலம். பானலம் = பால் + நலம், கானலம் = காண் + நலம்.
வானலம் = வான் + நலம். நலம் - நலிமை. தன்மை - நறு, காண்-
வாசனை. தோரணத்தில் - வேற்றுமை மயக்கம். தயங்க - தயங்கின.

65. தாமமேய்ந் திருண்ட குழலினர் மார்பிற் றுளங்கிப

[முத்தணி வடமேறி

காமனே களிப்புற் றாசலா டியகால் கசடறு மிவர்வரக் கண்டு
வீமமே யுற்று நடுக்கொடு வழுவி வீழ்ந்துளத் தழற்றழ வாரித்
தாமமே யளிப்போற் குளிரவுட் களித்துத் தயவொடு தீதறப்
[புகழ்த்தார்.

(ப-ரை) தாமம் ஏய்ந்த இருண்ட குழலினர் — அவர் புனை
யைப் பொருத்தி இருண்ட கூந்தலையுடைய மகளிர்; மார்பிற் தாங்
கிய முத்து அணி வடமேல் — மார்பிலே தொங்குகின்ற முத்துகள்
அணிந்த கயிற்றிசைகள்; காமனே ஊசல் ஆடியகால் கசடறு — மண்
மதன் இனிது ஊஞ்சல் ஆடி மகிழ்ந்திருக்கும்போது; கசடு அற இவர்
வரக்கண்டு — பாபத்தை அறக்கும் இந்த மூவரும் வருதலைக் கண்டு;
சுமமே உற்று நடுக்கு ஒரு வழுவி வீழ்ந்து — பயந்து நடுங்கி தவறி
விழுந்து; உளத்து அழல் தழல் ஆயி — மனத்தில் உண்டான நெருப்
புத் தணிதலுற்று; தாமம் ஏய் அளிப்போல் குளிர உள் களித்து —
மாலேமேல் வண்டுபோலக் குளிர்ந்து உன்னம் மகிழ்ந்து; தயவொடு தீது
அறப் புகழ்த்தார் — அன்பு கொண்டு தீமை நீங்கும்படி துதித்தனர்.

(வி-ரை) குழலினர் இவர் வரக்கண்டு புகழ்த்தார். இவர் வரு
முன் அவர்களது மனதில் ஊஞ்சல் ஆடிய காமன் இவர்கள் வந்த
மையால் நீக்கினான் ஆதலின் புகழ்த்தனர். ஊஞ்சலாடிய இடம்
மார்பு; அதனை வடத்தின்மேற் கூறினார். இவ்வாறு கூறியமை அபாவ
அணி. அபாவம் — இல்லாத இயல்பை உள்ளதுபோற் கூறுதல்.
வீமம் — அச்சம். ஆசையைத் தழவாக உருவகித்தார். அழற்றழல் —
அழல் + தழல். ஏய் — பொருந்திய.

66. விடுந்திரை கொழித்த விம்மொலி போன்ற விற்பவர்
 [கொண்பவரொலியு
 நெடுந்திரை கொழித்த திருத்திரள் போன்ற நிதியொடு
 [நிறமணி பலவும்
 படுந்திரை கொழித்த மயங்கலை போன்ற பரிசரி
 [யிட்டமு மமைவில்
 கடுந்திரை கொழித்த கருங்கடல் போன்ற கடைவழி
 [போயினுர் மாதோ.

(ப-ரை) விடுந்திரை கொழித்த விம்மு ஒலி போன்ற — கடலின் திரைகள் உண்டாக்குகின்ற ஒலியைப்போல; விற்பவர் கொண்பவர் ஒலியும் — விற்பனை செய்பவர்களதும் வாங்குபவர்களதும் ஒலிகளும்; நெடுந்திரை கொழித்த திருத்திரள் போன்ற நிதியொடு நிறமணி பலவும் — நெடிய திரைகள் தருகின்ற தெல்லுக் குளியல் போன்ற பொருள்களும் நிறமுள்ள மணிகளும்; படும் திரை கொழித்த மயங்கு லை போன்ற பரிசரி சட்டிலும் — கடலின் உண்டாகிவரும் அலைகளைப்போன்ற குதிரைகள், யானைகளின் கூட்டங்களும்; அமைவில் கடும்திரை கொழித்த கருங்கடல் போன்ற நடைவழி போயினுர் — அமைந்த கடுந்திரைகளையுடைய கரிய கடலைப்போன்ற பாதையின் வழியே சென்றனர்.

(வி-ரை) பொருள்களை விற்பவர் — வாங்குபவர் ஒலிக்குக் கடலின் ஒலியும், நிதி நிறமணிகளுக்குக் கடல் தரு பொருட்டுகளை யும், குதிரை - யானைகளின் கூட்டங்களுக்குக் கடலின் அலைகளும்; நடைவழிக்குக் கடலும் உவமைகள். கொழித்தல் — தருதல், திரை என்பது காரணப் பெயர். விம்மொலி — விம்மு + ஒலி. மயங்கலை = மயங்கு + அலை. மயங்குதல் — கலத்தல். மாதோ — அமைச்சொல்.

67. மோயிசன் தன்னைச் சூலிற் பிரித்த மொய்கடல் வழிவிடுத்தன்ன மீயிகை தளங்க விரிவருங் காணு மிடைந்துகூழ்
 [உந்து செய்நெறியாற்
 மோயிசை பொருட்சேர் தனையெனுந் திரையுட் புக்கிகர்
 [முழுவிரல் கடந்து
 சேயிசை கடர்போன் றக்கட லீக்கிச் செவிரிபுட் சேக்கலாய்
 [குதித்தார்.

(ப-ரை) மோயிசன் தன்னைச் சூலிற் பிரித்த மொய்கடல் வழி விடுத்த அன்ன — போசை என்பவனின் கையிற் பிரம்பினாலே பிரித்து கடல் வழிவிட்டாற் போல; மீ இசை தளங்கள் விரிவரும் காணு மிடைந்து குழுவந்து செய் நெறியால் போய் — மேலேயுள்ள வானவர்

பிறறெயரும் காணாமல் நெருங்கிச் சூழ்ந்து ஆக்கிய வழியினால் சென்ற; இசை பொருள்சேர் நகை எனும் திரையுள் புக்கிலர் மூழ்கினர் நடந்து — உவகப் பொருள்களில் செல்லும் ஆசை ஆகிய திரையுள் புகாமலும் அழந்தாமலும் நடந்த; சேய் இசை சுடர் போன்று அக்கடல் நீக்கி செயிர் இருள் சீக்க ஆக்கு உதித்தார் — செவ்வித கதிர்க்கையுடைய சூரியனைப்போல அக்கடலை விட்டு நீங்கி நெருங்கிய அஞ்ஞான இருளை நீக்க ஆங்கே தோன்றினர்.

(வி-ரை) மோவீசன் — முத்காலத்தில் இருந்த தீர்க்கதரிசினான ஒருவர். அவர் பாசத்தினியைக்கொண்டுவிருந்து அழைத்துவந்தபோது அவரது பிரம்பினுலே கடல் நீர் பிரிந்து வழிவிட்டது (விவிலிய வேதம்). தேவர்கள் யாவரும் இம்மூவரும் செல்லும் வழியின் இருபுறமும் சூழ்ந்து நிற்குர்கள். அவர்களின் எண் மிதநிலை உணர்த்த அவர்களைக் கடலாகவும், அவ்வழியைக் கடல்விட்ட வழிபாகவும் உவமித்தார். உலக ஆசையைக் கடற் திரையாகவும் அஞ்ஞானத்தை இருளாகவும் உருவகித்தார். அவர்களுக்குச் சூரியனை உவமையாகக் கூறினார். மீ — மேல். சேய்—செவ்வித. செயிர் — குற்றம். நகை — ஆசை. மிடைதல் — ஓடுங்குதல். புக்கிலர். மூழ்கிலர் — முற்றெச்சங்கள். அன்ன — உவமையுருபு. செயிரிழுட் சீக்க வாக்ருதித்தான் என ஏது கூறாதவின் ஏதுவணி.

சிறு குடிசையிற் தங்கியிருத்தல்

68. உதித்தன ரென்ன வாயிரங் கதிரோ னுயமையிற் றோர்த்தனை
[கொளித்துக்
குதித்தனன் கருந்தண் புணரியுட் புதைப்பக் கோதையுள்
[கொழுந்தவத் தவனும்
புதித்தன மிழைத்த மணிக்கலத் துயிரைப் புரியமு தேந்திய
[பொன்றே
விதித்தனன் மனையி னுதனை யேந்தி விசுப்பொரு சிறுமனை புக்கார்.

(ப-ரை) உதித்தனர் என்ன — இவர்கள் தம்மினும் மிகுந்த தோன்றினர் என; ஆயிரம் கதிரோன் — ஆயிரம் கதிர்க்கையுடைய சூரியன்; உவமை இம்மு ஓர்த்து என ஒளித்து — அவர்க்கு ஒப்பாகா மையை நீக்கித்து மறைத்த; கருந்தண் புணரியுட் குதித்தனன் — கரிய தண்ணிய கடலுள் புகுத்தனன்; புதைப்ப — அவ் காலுயறைய; கோதையும் கொழுந்தவத்தோனும் — மேரியன்னையும் குசையப்படும்; புதித்தனம் இசைத்த மணிக்கலத்து உயிரைப் புரி அழகு ஏந்திய போன்று — புதிதாகச் செய்த அழகிய கலன்வே உயிரைத் தரும் நல் ஆமிரத்ததை ஏந்தினார் போல; விதித்த நல்மனையின் தாதனை —

கறப் பெற்ற நல்ல வேதம் போற்றும் திருக்குமாரனை; ஏத்தி விருப்
பொடு சிறுமனை புக்கார் — கையில் ஏத்தி விருப்பத்துடன் சிறிய வீட்
டிலே தங்கினார்.

(வி-ரை) இம்மூவர்க்கும் ஒப்பாக்காமைய உணர்ந்து குரியன் கட
விடை மறைந்தான் என்பது தற்குறிப்பேற்ற அணி. பகற்பொழுது
கழிந்து இரவாயிற்று என்பதாம். அப்போது இவர்கள் அந்தகரிலே
ஒரு சிறு மனையிலே தங்கினார். புணரி — கடல். இற்று — அற்று.
உவமை — ஒப்பு. ஒர்தல் — நீண்டதல், புதித்தனம் = புது + தனம்.
கைக்குக் கவனம், திருக்குமாரருக்கு அயிர்தமும் உவமைகள்.

பெற்றோர் தேவாலயத்திற்குக் கரணிக்கை கொடுத்தல்

69. கோணிக குணர்வீர் கைப்பொருட் டந்து குறும்புகழ்
[கோடலே சிறிய
வாணிகர் தொழிலா மீக்தமா றுணரார் வழங்கு மொன்றுயிர மாகச்
சேணிகர் பயனை விளக்குமென் றுள்ளிச் செவ்வர்மூன்
[முனித்தவர் விதியம்
பூணிகர் மறைநூ லணிவள விருளின் போர்வை போர்த்
[தாவயத் தளித்தான்;

(ப-ரை) கோணிகர் உணர்விக் கைப்பொருள் தந்து — வளைவு
ஒத்த அறியினாலே தம்மிடம் உள்ள மிக்க பொருளைக் கொடுத்து;
குறும்புகழ் கோடலே சிறிய வாணிகர் தொழிலாய் — பிறரிடமிருந்து
சிறு புகழைப் பெறுதலே வணிகரின் தன்மையாய்; எங்கு மாறு உண
ரார் வழங்கும் ஒன்று - இங்கே மாறுபாடிடல் நல்லோர் வழங்குகின்ற
ஒருபொருள்; ஆயிரமாகச் சேண் நிகர் பயனை விளக்கும் — ஆயிரம்
பொருளாகத் தேவ உலகை ஒத்த பயனைக் கொடுக்கும்; எவ்று
உன்னி — என் நினைத்த; செவ்வர் மூன்று அளித்த நிதியம் - மூன்று
அரசர் கொடுத்த பொருளை; பூண் நிகர் மறைநூல் அணி வளன் —
அணிகலனுக்கு ஒப்பாக வேதத்தை அணிந்த குணையப்பர்; இருளின்
போர்வை போர்த்து ஆலயத்து அளித்தான் — இருளாகிய போர்வை
யினாலே பிறர் அறியாதபடி தேவாலயத்துக்குக் கொடுத்தார்.

(வி-ரை) நல்லோர் இங்கு கொடுக்கும் ஒன்று தேவ உலகில் ஆயிர
மாகப் பெருகிப் பயன் கொடுக்கும் என்பதை உணர்ந்தவராதலின்,
மூன்று அரசர் கொடுத்த பொருளைத் தேவாலயத்திற்குக் கொடுத்தார்.
பிறரறியாதபடி அதனைக் கொடுத்தார் என்பார் 'இருளின் போர்வை
போர்த்து அளித்தான்' என்றார். அறம் முதலியன பிறரறியாதபடி
செய்தலே சிறந்தது என்பர். கொண் — வளைவு. பூண் - அணிகலன்.

'பூணிகர் மறைநூலணி வனம்' என்பது குசையப்பரிக் பெருமையை உணர்த்திற்று. மூன்று செகுவர் — திருக்குமாரரைக் காண்கந்த அரசர் கள். சேன் தேவஉலகு.

தேவாலயத்துட் செல்லுதல்

70. விண்டிறந் துதைத்த பூசனை யன்றி விழிப்பதற் கருத்தியோ

[நயர்வான்

கண்டிறந் தென்னக் கதிரவன்முந்நீர் கடிந்தெழுங் காடையி

[வினிதாய்

பண்டிறந் துவைப்ப வாரக்குநற் சுடர்செய் பசிப்பொற் கோயிலை

[விருப்பங்

கொண்டிறந் திருவர் கோதறு பவிமாய்க் குழுவியை யேந்தியெய்

[தினரே.

(ப-ரை) விண் திறம் துதைத்த பூசனை — தேவ உலகிற்கு ஏற்ற பூசனை; அன்று விழிப்பதற்கு அருத்தியோடு — அன்று பார்ப்பதற் கான விருப்பத்தொடு; உயர்வான் கண் திறந்து என்ன — உயர்ந்த தேவஉலகு கண்ணைத் திறந்தது போக; கதிரவன் முந்நீர் கடிந்து எழும் காடையில் — சூரியன் கடலை விட்டு மேலேழும் வேளையில்; இனி தாய் பண் திறம் துவைப்ப ஆர்க்கும் — இனிமையாக இசை வகைகளை அதற்குரிய கருவிகள் இசைத்து ஒலிக்குப்; நல் சுடர் செய் செம் பொற் கோயிலை — நல்ல ஒளி செய்கின்ற செவ்விய பொன் பதித்த தேவாலயத்திச்; விருப்பம் கொள்திறத்து இருவர் — விருப்பம் கொண்ட இவ்வுள்ள மேலியன்னைபும் குசையப்பரும்; கோது அறு பவி ஆய் குழுவியை ஏந்தி எய்தினர் — குற்றம் அற்ற காணிக்கையாகத் திருக்குமாரரைக் கைகளிலே தாங்கிக் கொண்டு அடைந்தனர்.

(வி-ரை) அங்கு அன்று நடந்த பூசை மிகஉயர்ந்தது என்பார் 'விண் திறம் துதைத்த பூசனை' என்றார். அதனைத் தேவஉலகு பார்ப்பதற்குக் கண்ணைத் திறந்தது போலச் சூரியன் தோன்றினான் என்பது தற்குறிப்பேற்ற அணி. 'கதிரவன் எழும் காடையில்' என்பதனால் பூசை காலை நேரத்தில் நடைபெற்றது. அவர்கள் ஆலயத்திற்குச் சென்ற போது இசைக்கருவிகள் பல ஒலித்தன. 'நற்கடர் செய் பொற்கோயில்' என்பது கோயிலின் பெருமையை உணர்த்தும். விண்டிறம் = விண் + திறம். திறம் — தன்மை. பண்டிறம் = பண் + திறம். திறம் - வகை. துவைத்தல் — இசைத்தல். முந்நீர் - கடல். ஆற்றநீர், மழைநீர், ஊற்றநீர் ஆகிய மூன்று நீர் உடையாய் வந்த காரணப் பெயர்.

71. மேனிலா வெறிக்குங் குருமணி சூயிற்றி விழுத்தக
 [நிரை நிரை தீட்டிப்
 பாவினா வெறிக்கும் பளிக்குயர் கோயில் பற்பல சாளர
 [விழிகள்
 வானிலா வெறிக்கு மகனின் நோக்க மலர்ந்தபின் வம்மினென்
 [மழைப்பத்
 தூவிலா வெறிக்கு மணிக்கத வசற்றிச் சுருதிவாய்
 [திறந்தவர் புகார்.

(ப-ரை) மேல் நிலா எறிக்கும் குருமணி சூயிற்றி — மேலே ஒளி
 யை வீசும் நிராமணிகள் பதித்த; விழுத்தக நிரை நிரை தீட்டி —
 சிறந்ததான சித்திரங்களை நிரை நிரையாக எழுதி; பால் நிலா எறிக்கும்
 பளிக்கு கோயில் — பால் போலும் ஒளி வீசும் பளிக்கு உள்ள உளர்ந்த
 கோயில்; பற்பல சாளர விழிகள் — பலப்பல சாளரங்களாகிய
 விழைவினா; வான் நிலா எறிக்கும் மகனின் நோக்க — மிக்க ஒளியை
 வீசும் திருக்குமாரைப் பார்க்க; மலர்ந்தபின் வம்மின் என்று அழைப்ப
 — பார்த்தபின் வருக என அழைப்பதுபோல்; தூநிலா எறிக்கும் மணி
 கதவ அகநீர் — தூய ஒளியை வீசும் மணிகள் பதித்த கதவைத் திறந்து;
 சுருதிவாய் திறந்து அவர் புகார் — வேதத்தின் வாழைத் திறந்தது
 போல அவர்கள் உள்ளே புகுத்தனர்.

(வி-ரை) நிலா எறிக்கும் குருமணி சூயிற்றியமை, விழுத்தகு
 ஓயியங்கள் நிரை நிரை தீட்டியமை, நிலா எறிக்கும் பளிக்கு உடைய
 தாதல் என்பன கோயிலின் சிறப்பு உணர்த்துதலான, சாளரங்கள்
 கோயிலின் கண்களாக நோக்கின. கோயிலை வேதமாக உருவகித்தார்.
 சுருதிவாய் — சுருதியின் வாய், சுருதி — வேதம்; வாய் — வாசல், சுரு
 தியைத் தம் வாய்க்கே சொல்லி என்னுமாக், மேனிலை = மேல் +
 நிலை, பாவினா = பால் + நிலா, வானிலா = வான் + நிலா, நிலா —
 ஒளி, மகனா — திருக்குமாரர், குரு நிமம், சூயிற்றல் — பதித்தல்.

72. தேக்கிய புணையும் வாமத் தெருட்சியு மருளிநோக்கிற்
 காக்கிய விருந்தின் விம்ம வணிமணிக் கோயிற்புக்கு
 வீக்கிய துவங்கிட் கொன்றா மெய்யனை வினையின் தீமை
 போக்கிய பவிமென் ருகப் போற்றிவைத் திருவர் நின்றுர்.

(ப-ரை) தேக்கிய புணையும் — அவ்விருவரும் நிறைத்த தறும்
 புணையும்; வாமத் தெருட்சியும் — அங்கு உள்ள பவவகை அழகுகளின்
 தெளிந்த தன்மையும் அருளின் நோக்கிற்கு ஆக்கிய விருந்தின் விம்ம —
 அருளை விரும்பும் உணர்வுக்கு ஆக்கத்தரும் விருந்தாக மிக்கு விளங்க;
 வணிமணிக் கோயில் புக்கு — அழகிய மணிகளையுடைய கோயிலுட்

தேவர: வீக்கிய துவங்கட்கு ஒன்றாகும் மெய்யன் — வகுக்கப் பெற்ற மக்கள் தேவர் ஆகிய இருவகைத் தன்மைகளையும் ஒன்றாகிய பவி என்றா — பாவச் செயல்களின் துன்பங்களை நீக்குதற்கு காணிக்கையாக; போற்றி வைத்து — துதித்துக் கொடுத்த; இருவர் நின்றார் — தந்தையும் தாயும் ஆகிய இருவரும் நின்றனர்.

(வி-ரை) அங்கு இட்ட ததும் புனையும், உட்புறத் தெய்வ ஒளியும் சுருளை விரும்பி அங்கு செல்பவர்க்குத் தெய்வ உணர்வை மிக்கு ஊட்டினவாதலின் 'விருத்தின் விம்ம்' என்றார். துவம் - இருவகைத் தன்மை. அவை மக்கள், தேவர் (இகம், பரம்). சேவகுமாரர் மலித உருவில் வந்தார் ஆதலின் 'துவங்கட்கு ஒன்றாகும் மெய்யன்' என்றார். உவக பாவங்களின் தீமை தீரப் பிறந்தவர் ஆதலின் 'வினையின் தீமை நீக்கப் பவியாக அவரை வைத்துத் தந்தையும் தாயும் துதித்தனர்' என்றார்.

ஆலயக் குரவர் வகுநல்

73. வாய்மையோர் புகுங்கால் கோயில் வணக்குரி பணியில்

[கவகுந்
தூய்மையோ ரேனவுட் கோட்டம் துறந்தனர் அகையின்
[முத்தோர்
மெய்மையோ டுயர்ந்த வேத மேற்படர் கொழு கொம்
[மன்னுண்
செய்மையோ னென்னும் வாய்ந்த சீர்கெழு முனியும்
[வந்தான்.

(ப-ரை) வாய்மையோர் புகுங்கால் — உண்மை நெறியினராகிய அவர்கள் கோயிலினுட் சென்றபோது; கோயில் வணக்கு உரி பணியில் வைரும் தூய்மையோர் என — கோயில் வணங்குதற்கு உரிய கடமை யில் உள்ள தூயவர்கள் என; உட்கோட்டம் துறந்தனர் — மன அழுக்கு இல்லாத; அகையின் முத்தோர் — குருமார் சபையின் முத்த; மெய்மை போடு உயர்ந்த வேதம் மேல் படர் கொழு கொம்பு அன்னுண் — உண்மையினால் உயர்ந்த வேதம் மேலே துறந்ததற்கு உறுதுணையான; செய்மையோன் என்னும் வாய்ந்த சீர்கெழு முனியன் வந்தான் — செய்மையோன் என்னும் பெயர் பொருத்திய குரவர் வந்தார்.

(வி-ரை) அவர்கள் கோயிலுட் சென்றபோது கோயிற்பணி செய்பவரும் மன அழுக்கற்ற குரவர் கூட்டத்திற்குத் தலைமை யானவரும் வேதம் வளர்த்தற்குத் துணையானவருமான செய்மையோன் என்னும் குரவன் வந்தான். புகுங்கால் — விடையெச்சம்; கால் — எதிர்கால விடையெச்ச விகுதி. உரிய என்பது உரி என நின்றது.

வேதமேற்படர் கொழுமொம்பு என்பதனால் அவன் பெருமை புலனாகிறது. செழு - உரிவ; உரிச்சொல். சீமைமோன் வயதில் மிகமுதிர்ந்தவனும் திருக்குமாரர் பூவுலகில் பிறக்கும் வரை பூவுலகில் வாழ்வதற்கு ஆண்டவன் அருளைப் பெற்றவரும் ஆவார். (லூக்கா 2: 25-27)

74. வணங்கிய மரத்திற் கார்த்த வயிர்வரு மாரி போன்று
பிணங்கிய விருளைச் சேக்கு மிரவியே போன்று நாதன்
பிணங்கிய வினைக மர்ப்பப் பிறத்தவன் பனுலாயக்காண
வணங்கிய முனிவன் நானும் வரந்தர வேண்டு வானே.

(ப-ரை) வணங்கிய மரத்திற்கு ஆர்த்த உயிர்வரு மாரி போன்றும் — வாடிய மரத்திற்கு நிறைந்த உயிராக வருகின்ற மழையைப் போலவும்; இணங்கிய இருளைச் சேக்கும் இரவியே போன்றும் — மூடிய இருளை நீக்கும் சூரியனைப் போலவும்; பிணங்கிய வினைகள் தீர்ப்ப தமன் பிறந்து இவன் மனுலாயக் காண வணங்கிய — உயிர்களைப் பற்றிய பாவங்களை நீக்கத் திருக்குமாரர் பிறந்து இங்ே மக்கள் உருவிலே உண்டு வணங்குதற்கு; வரந்தர நானும் முனிவன் வேண்டுவான் — வரந்தரும்படி நான்தோறும் சீய்மைமோனாகிய குரவன் பிரார்த்தித்தான்.

(வி-ரை) உலகில் பாவங்களை நீக்க ஆண்டவன் மக்கள் உருவில் வாலேண்டுமென நான் தோறும் அத்தேவாலயத்தில் சீமைமோன் பிரார்த்தித்தான் என்க. பாவங்களுக்கு இருளும், உயிர்களுக்கு மரங்களும், ஆண்டவனுக்கு மழை சூரியன் ஆகியவைகளும் உலகமென்க. உணங்குதல் — வாடுதல். பிணங்குதல் - மாறுபடல். வினைகமர்ப்ப = வினைகள் + தீர்ப்ப, சேத்தல் — நீக்குதல்.

75. வம்பலர்ச் கணையி னீருள் வலம்புரி பிறத்தல் போன்றும்
கொம்பலர் தருவி னுக்கி குவளையே பூத்தல் போன்றும்
அப்பலர்ச் கன்னி னிள்ளா தளித்ததோர் மகவாய் நாதற்
கம்பலர்க் கண்கள் பூப்பக் காண்பையென் றிறைவன் சொன்னான்.

(ப-ரை) வம்பு அவர் கணையின் நீருள் வலம்புரி பிறத்தல் போன்றும் — வாசனையுள்ள பூக்கள் உதின குளத்து நீரிலே வலம்புரிச் செங்கு தோன்றதல் போன்றும்; கொம்பு அவர் தருவின் உக்கி குவளையே பூத்தல் போன்றும் — கிணையுள்ள மரத்தின் நுனிபிலே குவளை மலர் பூத்தல் போலவும்; அப்பு அவர் கன்னி னிள்ளாது அளித்தது ஓர் மகவாய் — நீர்மலராகிய தாமரை போன்ற மேகம் தம் உன்விமை நீங்காது தந்த ஒப்பற்ற குழந்தையாக; நாதற்கு — திருக்குமாரனை;

வம்பு அவர் கண்கள் பூப்பக் காண்பை என இறைவன் சொன்னான் — மலர் போன்ற கண்கள் மிகும்படி காண்பாய் எனக் கடவுள் அறிவித்தார்.

(வி-ரை) நாதனை மனுவாய்க் காண நானும் வேண்டிய சீமை யோனுக்கு அவ்வாறு காண்பாய் என இறைவன் அறிவித்தார். கடலிற்குரிய வலம்புரி குளத்திலும், குளத்திற்குரிய குவளை மரத்திலும் தோன்றுதல் போலத் தேவ உலகிற்குரிய தேவகுமாரர் பூவுலகிற் தோன்றுவார் என்பதாம். தேவகுமாரருக்கு வலம்புரி குவளை என்பனவும், பூவுலகிற்குக் குளம் மரம் என்பனவும் தேவ உலகிற்குக் கடல் குளம் என்பனவும் உவமைகள். வம்பு — வாசனை. அவர் — மலர். தரு — மரம். அம்பு — நீர். அவர் — தாமரை. விள்ளல் — விரிதல். நாதற்கு — வேற்றுமை மயக்கம். காண்பை — முன்னிகு ஒருமை வினைமுற்று.

76. நம்பிய இன்ன வாய்மை நல்லுயி ராக நின்றான்
ஆம்பிய மலரின் சாயல் அவதரித் துதித்த நாதன்
கொம்பிய வினைக டர்ப்பக் கோயில்த் தடைந்தானென்ன
பம்பிய காட்சி தோன்றிப் பறந்தென வன்று வந்தான்.

(ப-ரை) நம்பிய இன்ன வாய்மை நல் உயிராக நின்றான் — நம்பிக்கைக்குரிய இத்தேவலாக்கைத் தன் நல்ல உயிராகப் போற்றி வாழ்ந்த சீமையோன் என்னும் குரவன்; ஆம்பிய மலரின் சாயல் அவதரித்து உதித்த நாதன் — தேனுள்ள மலரின் சாயலைப்போன்ற பூவுலகில் வந்து பிறந்த தேவகுமாரர்; கொம்பிய வினைகள் தீர்ப்பக் கோயில்த் வந்து அடைந்தான் என்ன — உலகினைப் பற்றிய பாவங்கள் நீங்கும்படி தேவாலயத்திற்கு வந்தான் என்று; பம்பிய காட்சி தோன்றி பறந்து என அன்று வந்தான் — உயர்ந்த காட்சி உள்ளத்திலே தோன்றப் பறந்தாற்போல விரைந்து அவ்வேளை அங்கு வந்தான்.

(வி-ரை) அவர்கள் அங்கு வந்தமைபைச் சீமையோன் தன் உள்ளக் காட்சியிலே கண்டு விரைந்து அவ்வேளை அங்கு வந்தான். தேவலாக்கைத் தன் உயிராகக் கொண்டவன் என அக்குரவனது பெருமையை உணர்த்தினார். தேவ வாக்கு என்றும் உண்மையாக நிலைதலின் அதனை 'வாய்மை' எனவும், தேவ வாக்கில் நம்பிக்கை கொண்டமையால் 'நல்லுயிர்' எனவும், விரைந்து வந்தானாதலின் பறந்தென வந்தான் எனவும் கூறினார். கொம்பி — சனி; தன்பஞ்செய்வது. கொம்பிய — துன்பம் செய்கின்ற. பம்புதல் — பரத்தல் ஓயித்தல். பறந்தென — பறந்தது + என. என உவமை உருபு.

குரவர் வணங்கி மகிழ்தல்

77. விண்டன மலர்போல் விண்ட விருப்பினுன் வெய்தென்றெய்திக்
கண்டனன் கனிந்த கண்ணுற் கறவைகாண் கன்றின் வெல்கி
உண்டன வருவிற் குன்று வயர்குணத் திறைவனருளைக்
கொண்டன தலையிற் குடிக் குணக்கடற் குளித்துத்தாழ்ந்தான்:

(ப-ரை) விண்டன மலர்போல் விண்ட விருப்பினுன் வெய்து
என்று எய்திக் கண்டனன் — மலர்ந்த மலர்போல மலர்ந்த மகிழ்ச்சி
யுடன் மிக விரைந்து சென்று சேமையோன் அவர்களைக் கண்டான்;
கனிந்த கண்ணுல் கறவைகாண் கன்றின் எய்தி — அன்புடன் கூடிய
கண்ணளால் தாய்ப்பகவைக் கண்டு மகிழ்த்து செல்லும் கன்றைப்போ
லச் சென்று; உண்டு ஆன உருவில் குன்று உயர்குணத்து இறைவன்
தானே — உண்டாற்போன்ற விருப்பத்தோடு குறையாத உயர்ந்த
இயல்புடையதுடைய தேவ குமாரரின் பாதங்களை; தலையிற் குடி
கொண்டு என — தலையிலே மலரைச் குடிக்கொண்டாற் போல; குண
கடற் குளித்துத் தாழ்ந்தான் — மகிழ்ச்சிக் கடலிற் தினைத்து உணங்கி
னான்.

(வி-ரை) சேமையோன் மிக்க பெருமகிழ்ச்சியுடன் திருக்குமாரரின்
பாதங்கனிற் தாழ்த்து வணங்கினான். தேவகுமாரருக்குத் தாய்ப்பகவும்
சேமையோனுக்குக் கன்றும் உவமைகள். சேமையோனது உள்ளத்திற்கு
மலர் உவமை. விரைந்து சென்று வணங்கினான் என்பார், 'வெய்தென்
றெய்தி' எனவும், அவனது விருப்பத்தை 'மலர்போல் - விண்ட விருப்
பம்' எனவும், மலரைப்போலப் பாதங்களைச் குடினான் என்பார்,
'தலையிற் குடி' எனவும், மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டவையைக் 'குணக்கடற்
குளித்து' எனவும் கூறினார். விள்ளல் — விரிதல். விண்ட என்பதன்
பகுதி 'லின்', உண்டு ஆன — உண்டாற்போன்ற. மிக்க ஆர்வத்தை
இஃது உணர்த்திற்று.

78. தொழுதுன்னு னத்தின் பாற்றாத் துணையடி மலரையேற்றி
யழுதுதன் கண்ணீ ராட்டி யருட்கொழுந் துகிலினீவி
முழுதுதன் கண்டக் கையான் முகக்களின் முகத்துண்டார்வத்
தழுதுதன் கலையிற் காய்த்த விருங்கனி கலைத்தவின்ளான்.

(ப-ரை) தொழுதுன் உள்ளத்து இன்பு ஆற்ற துணை ஆடி
மலரை ஏற்றி — தொழுது நெருங்கிய உள்ளத்திலே மகிழ்ச்சியைத்
தடுக்கமுடியாமையால் இரு பாத மலர்களைத் தடுத்தது; அழுது தன்
கண்ணீர் ஆட்டி — ஆனந்த அழுதையுற்றுக் கண்ணீராற் பாதங்களைக்
கழுவி; அருள் கொழும் துகிலின் நீலி — அருளாகிய நிறைந்த ஆடை

யிருவே நீரைத் துடைத்து; முழுதுதன் கண்கள் கையால் முகக் கவின் முகத்து உண்டு — முழுமையாகக் குளிர்ந்த தன் கண்களாகிய கைகளினால் அவரின் முக அழகை நிறையப் பருகி; ஆர்வத்து இழுது தன் கவையில் காய்த்த — ஆர்வமாகிய சாறு உள்ள கவையுடன் காய்த்த; இரும் கவி கவைத்து விண்ணான் — பெரிய பழத்தைச் கவைத்து நீங்கான் ஆயினான்.

(வி-ரை) சேமையோன் தன் உன்மகிழ்வினால் ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டுத் திருக்குமாரரின் பாதங்களைக் கழுவி அருளாகிய ஆடையினால் துடைத்துக் கண்களாகக் அவரின் தேவ அழகைப் பருகி நீங்காமல் நின்றான். அடிமனை மலர்களாகவும், ஆடையை அருளாகவும், கண்களைக் கைகளாகவும் கூறினார். துணைபடி மலர், கண்கட்டை என்பன உருவங்கள், இழுது — தேய்; சாறு. விள்ளல் — நீங்குதல், நீவுதல் — துடைத்தல், கண்கட்டையான் = கண்கள் + கையான்.

குரவர் துதிபாடல்

79. பாருடம் புயிராய் வந்த பரமனைக் கரத்தி லேந்தி
யிருடம் புயிரொன் ருக் வெழுந்தவன் புலப்பிற் பொங்கிச்
சேருடம் பிரண்டொன் ருக் சேர்த்துத் தழுவி யன்பின்
தேருடம் பெழீவி ஓற்ற நிலைமையிற் பாட னுற்றான்.

(ப-ரை) பார் உடம்பு உயிராய் வந்த பரமனைக் கரத்தில் ஏந்தி — பூவுலகில் மக்கள் உடனிலே தேவ உயிரைத் தாங்கி வந்த திருக்குமாரரைச் சேமையோன் தன் கைகளிலே தாங்கி; ஈர் உடம்பு உயிர் ஒன்றாக எழுந்த அன்பு உலப்பிற் பொங்கி — இரு உடல்களும் உயிர் ஒன்றாக வந்த அன்பு மகிழ்ச்சியால் மிக்கு; சேர் உடம்பு ஒன்றாக சேர்த்து தழுவி — பொருந்திய இரு உடம்புகளும் ஒன்றாகச் சேர்த்து அணைத்து; அன்பின் நேர் உடம்பு எழீஇ வீடு உற்ற நிலைமையில் — அன்பொடு பொருந்திய உடல் வீடு பெற்றாற் போன்ற நிலையில்; பாடல் உற்றான் — பாட ஆரம்பித்தான்.

(வி-ரை) சேமையோன் திருக்குமாரரைத் தம் கைகளில் ஏந்தி மிக்க பேரன்புடன் தேவ உலகை அடைந்த உணர்வுடன் துதிப்பாடல் களைப் பாடினான். சேமையோன் திருக்குமாரரைக் கைகளில் ஏந்தியதும் உணர்வுமிக்குத் தேவனுடன் ஒன்றானான் என்பார் 'சருடம்பு உயிரொன் ருக் எழுந்த அன்பு உலப்பிற் பொங்கி' எனவும், தம் கய உணர்வு அறிந்த தேவ உணர்வு பெற்றார் என்பார் 'வீடுற்ற நிலைமையில்' எனவும் கூறினார்.

80. பாற்கடலென் னுள்ளப் பதுமமல ரரும்ப

நாற்கடலே யிங்குதித்தாய் நும்மலர்க்கண் முத்தரும்ப
நும்மலர்க்கண் முத்தரும்ப நோய் செய் வினை செய்தேம்
எம்மலர்க்கண் முத்தரும்ப வின்றுவினை தீர்த்தாய்.

(ப - ரை) பாற்கடல் என் உள்ளப் பதும மலர் அரும்ப - பாற் கடலில் மலர்ந்தது போல என் உள்ளம் ஆகிய தாமரை மலர் மல ரும்படி; நாற்கடலே நும் மலர்க்கண் முத்து அரும்ப ஈங்கு உதித் தாய் - மறைநூல் முதலியவைகளை அடக்கிய கடல் போன்றவரே! மலர்போலும் உமது கண்களிலே முத்துப்போன்று கண்ணீர் துளிக் கும்படி இங்கே வந்தீர்; நும் மலர்க்கண் முத்து அரும்ப நோய் வினை செய்து - உமது மலர்போலும் கண்கள் முத்துப்போல நீர் துளிக்கத் துன்பம் செய்யும் பாவங்களைச் செய்தேம்; எம் மலர்க் கண் முல்லை அரும்ப இன்றி வினை தீர்த்தாய் - எங்கள் கண்களிலே முத்துப்போல நீர் வர இன்று எங்களின் பாவங்களை நீக்கினீர்.

(வி - ரை) தேவாலயத்தைப் பாற்கடலாகவும் தமது உள்ளத் தைப் பதும மலராகவும், கண்களை மலராகவும், கண்ணீர்த்துளிகளை முத்துகளாகவும் உருவகித்தார். உலகத்துள்ளவர் பாவங்களைச் செய்வதையிட்டு ஆண்டவன் இரங்குகின்றார் என்பார் 'நும்மலர்க்கண் முத்தரும்ப' எனவும், தேவகுமாரர் மனிதர் மனித உருவில் வந்து மனிதரினை பாவங்களை நீக்குவதனால் மனிதர் ஆனந்தமடைகின்றனர் என்பார் 'எம்மலர்க்கண் முத்தரும்ப' எனவும் கூறினார். திருக்குமா ரர் அவதாரத்தினால் வேதம் முதலிய நூல்கள் விளக்கமுற்றன ஆத வின 'நாற்கடலே' என உருவகத்தார். இச்செய்யுள் சொற்பின்வரு நிலையணி.

81. வினைதீர்ப்ப வெய்தி வின்கொண்டாய் பாவப்

புனை தீர்ப்ப வீங்குமனுப் பூட்சிச் சிறை கொண்டாய்
பூட்சிச் சிறைகொண்ட புல்லெண்ணுமின போயுன்
காட்சிச் சிறை கொண்டு கண்டேன்கறி நிலையே

(ப - ரை) வினை தீர்ப்ப எய்தி வின்கொண்டாய் - பாவங்களை நீக்குவதற்காக வந்து நீ துன்பங்களை ஏற்றியாய்; பாவப்புனை தீர்ப்ப ஈங்கு மனுப்பீட்சி சிறைகொண்டாய் - எப்பாவ விவங்குகளை நீக்குவ தற்காக மனித உருவத்தைச் சிறையாக ஏற்றாய்; பூட்சிச் சிறை கொண்ட புல் என் உயிர் போய் - மனித உடலைச் சிறையாகக் கொண்ட புல்லிய என் உயிரும் சென்று; உன் காட்சிச்சிறை கொண்டு கதிநிலையே கண்டேன் - உமது தேவக் காட்சியைச் சிறகா ளாகக்கொண்டு பரமண்டல நிலையக் கண்டேன்.

(வி - ரை) தன் பாவங்களை நீக்கத் தேவகுமாரர் அங்கு வந்தார் எனவும் அவனரத் தரிசித்ததனால் தனக்கு உடர்ந்த தேவநிலை கிடைத்தது எனவும் தன்னை பாவத்தினின்றும் தீக்குதற்காகத் தன் பாவங்களை அவர் ஏற்றார் எனவும், மனித உடல் அவருக்கு ஒரு சிறை எனவும் கூறினார். பூட்சி - உடல், சிறை - 1. மறியல் 2. சிறகு. கதி - மோட்சம். புனை - விலங்கு; குளை. புல்லென் - இழிந்த. பாவப் புனை என்பது உருவகம்.

82. கண்டேன் கதிநிலையே கண்டுயிரென் பூண்பவினி
புண்டே னுயிராயன் புன்னடியைச் சூடினேன்
உன்னடியைச் சூடி டனையனுகான் தன்னினையே
தன்னடியை சூழ்ந்துதைப்ப சுட்டெரி வீழ்த்தாழ்வானே.

(வி - ரை) கதிநிலையேசுண்டேன் - உன்னைச்சுண்டதால் பரமண்டல நிலையைக் கண்டேன்; சுண்டு உயிர் இனி என் பூண்ப - சுண்ட பின் என் உயிர் இனி ஏன் இங்கு தங்குகிறது; அன்பு உயிராய் உண்டேன்; உமது அன்பை உயிராக உண்டேன்; உன் அடியைச் சூடினேன் - உமது பாதங்களை என் தலையிலே அணிந்தேன்; உன் அடியைச் சூடி - உனது பாதங்களைத் தன் தலையிலே அணிந்து; உனை அணுகான் - உம்மை அணுகாதவன்; தன் அடியைச் சூழ்ந்து உதைப்ப - அவனது பாவமே அவனைச் சூழ்ந்து வருத்த; சுட்டு எரி வீழ்ந்து ஆழ்வான் - எரியுண்டு எரியுள் வீழ்ந்து கருந்துவான்.

(வி - ரை) உம்மை அடைந்து உமது பாதங்களைத் தலையிலே சூடாதவன் அவனது பாவமே அவனைச் சூழ்ந்து வருத்தப் பாவ உலகிலே வீழ்ந்து துன்புறுவான் எனச் சீமையோன் கூறினான். பூண்ப - செய்யும், என் என்பது வினாப்பொருளில் வந்து இனி எதையும் வேண்டுவதில்லை என்னும் விடைமையத் தந்தது. அணுகான் - வினையாடாணையும் பெயர். சூழ்ந்துதைப்ப = சூழ்ந்து + உதைப்ப.

83. ஆசையெழு மின்னவை யருந்தவனும் பாடி
யோசையெழும் வீணைகுழல் யாமொடிசை பாடப்
பூசையெழும் பூம்புகை பொலித்தினி திறை
மாசையெழு மாயெழும் வானுலகு போலாம்.

(ப - ரை) ஆசை எழும் இன்னவை அருந்தவனும் பாடி - ஆசையோடு எழுகின்ற இவைகளை அரிய தவத்தினையுடைய சீமையோன் சொல்லித் துதித்து ஓசை எழும் வீணைகுழல் யாழ் ஆசைவகைகளோடு துதிக்கைப் பாட; பூசை எழும் பூம்புகை பொலித்து இனிதின் நாத - பூசையின்போது எழுகின்ற பொலிவாகிய நற்பூகை நிறைந்து இனி

தாக மணம்வீச; மாசை எழும் ஆலயமும் வான் உலகு போலாம் - பொன்னெளி வீசம் தேவாலயமும் தேவ உலகைப் போன்றதாயது.

(வி - னை) தேவ குமாரரின் பெருமைகளைப் பற்றிய துதிப் பாடல்களை இசைக்கருவிகளுடன் சீமையோன் பாடினான். துதிப்பாடல்களும், பூசையின் நறும் புனையும், பொன்னெளியும் அத்தேவாலயத்தைத் தேவ உலகாக ஆக்கின. அருந்தவன் - சீமையோன், பூசையெழும் - ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை, மாசை - பொன், இனிதிறு = இனிதின் + நாற. நானுதல் - மணம் வீசல்.

யாவருந் துதித்தல்

84. கொங்கடரும் பூமழையும் பாமழையும் கூர்ப்பச்
சங்கடரும் வாய்த்தரள வெண்குடைக டாங்கத்
நிங்கடருந் திங்கதிரின் சேர்கவரி பொங்க
வங்கடரும் யாவரும் அருச்சனையின் மிக்கார்.

(ப-ரை) கொங்கு அடரும் பூமழையும் - வாசனை நிறையும் பூக்களின் மழையும்; பாமழையும் கூர்ப்ப - பாக்களின் மழையும் மிகுதியாக; சங்கு வாய் அடரும் தரள வெண்குடைகள் தாங்க - சங்குகளில் நிறைந்த முத்துகள் பொருந்திய வெண்ணிறத் குடைகளைப் பிடிக்க; திங்கடும் திங்கதிரின் சேர் கவரி பொங்க - சந்திரன் தரும் இனிய கதிர்களைப்போல பொருந்திய சாமரை வீச; அங்கு அடரும் யாவரும் அருச்சனையின் மிக்கார் - அங்கே நெருக்கமாக வரும் அனைவரும் துதித்தலைச் செய்தனர்.

(வி-ரை) சீமையோன் தேவகுமாரருக்காகப் பூசையைச் செய்த போது பலர் பூக்களைச் சொரித்தனர்; பலர் பாக்களைப் பாடினர்; சிலர் சாமரை வீசினர்; சிலர் வெண்குடையைத் தாங்கினர்; ஏனைய அனைவரும் அருச்சனை செய்தனர். பூக்களினதும் பாக்களினதும் மிகுதியால் அவைகளை முறையே பூமழை, பாமழை என உருவகித்தார். கவரிக்குத் திங்களின் கதிகளும், குடைக்குத் தரளமும் உலமைகள். கூர்ப்பு - மிகுதல்; அருச்சனை - இறைவனின் திருப்பெயர்களைச் சொல்லிப் பூக்களை இட்டு வணங்குதல். கொங்கடரும் = கொங்கு + அடரும். கொங்கு - நறுமணம்.

85. ஒருவரடி பேற்றிமல ரொள்ளொலியல் குட
ஒருவரகி லோடுமல ருறுபுகை காட்ட
ஒருவர் புக முத்தொளட யுணர்ந்தலிசை பாட
ஒருவர் வியப் போடுருக வாழுவ ரொருங்கே.

(ப-ரை) ஒருவர் அடி ஏற்றி மலர் ஒளி ஒலியல் குட—ஒப்பற்ற ஏகத் தலைவராகிய தேவனுது பாதங்களைத் துதித்து மலர்களாக ஆன அழகிய மாலைகளைச் சூடவும்; ஒருவர் அகிலோமும் அவர் உறு புனை காட்ட — ஏகனாகிய தேவனை அகற்புனையுடன் பூம்புனையும் காட்டவும்; ஒருவர் புகழுந் தொடை உணர்ந்த இசை பாட — தேவனைப் புகழ்ந்து பாடக்கூற இசையுடன் பாடவும்; ஒருவர் வியப் போடு உருக — தேவனைப் பக்தியுடன் நினைந்து துதிக்கவும்; ஒருங்கே வாழுவர் — நிறைவுடன் வாழுவர்.

(வி-ரை) தேவனுக்கு மாலை குடுவோரும், நறம்புனை காட்டுவோரும், இசை பாடுவோரும், அன்புசெய்வாரும் ஒருங்கு வாழுவர் என்பதாம். குட, பாட, காட்ட, உருக என்னும் செயலென் எச்சங்கள் காரணப்பொருளில் வந்தன. ஒலியல்—மாலை, தொடை — பா.

86. வாண்றவழு மீன்கடிரன் பூத்ததென மல்கி
கான்வழு மாலையொடு கல்மணிகள் கண்பூத்
தூண்றவழும் யாக்கையுடை நாயகனை நோக்க
மீண்றவழும் வெண்மதியின் மெய்யனுகு மிக்கான்

(ப-ரை) வாண் றவழும் மீன்கள் திரள் பூத்தது என மல்கி — ஆகாயத்தில் உள்ள விண்மீன் பூத்தமையைப் போல நிறைந்து; கான்வழு மாலையொடு கல்மணிகள் கண்பூத்து — வாசனை உள்ள பூமாலைகளும் மணிவகைகளும் கண்களைத் திறந்து; ஊண்றவழும் யாக்கையுடை நாயகனை நோக்க — நனை பொருந்திய உடலைப் பொருந்திய தேவகுமாரனைப்பார்க்க; மீண்றவழும் வெண்மதியின் மெய்யன் உருமிக்கான் — விண்மீன்களினுந் குழப்பெற்ற திக்களைப்போலத் திருக்குமாரர் அழகுடன் விளங்கினார்.

(வி-ரை) தேவாவைத்து மாலைகளும் மணிகளும் விண் மீன்களைப் போல விளங்கத் தேவகுமாரர் திங்களைப்போல அழகுடன் விளங்கினார். மீன்கடிரன் = மீன்கள் + திரள், காண் — வாசனை, கண்மணி = கல் + மணி; இ ரு பெ ய ரொ ட் டுப் ப ண் பூத் தொகை; தொழிற் பெயர். கண்பூத் தூண்ற = கண் பூத்து + ஊண்ற, யாக்கை — உடல், மதியின் — இன் ஒப்புப் பொருளில் வந்தது.

87. தும்மிய பொறிக்கடர் துதைந்தெரிய செந்தீ
விம்மிய விரூட்புகை விளைத்தநர கெய்தாய்
பம்மிய விளைப்புகை பரிந்துயிர்கள் காய்ப்ப
பொம்மிய துயர்க்கிறைவ பொன்றவைகொ வெண்பார்.

(ப-ரை) தும்மிய பொறிச்சுடர் துதைந்து எரியு — வெளிப்பட்ட பொறிகளும் சுடர்களும் நிறையுப்படி எரிகின்ற; செந்தி விம்மிய இருட்புகை விளைத்த — சிவந்த நெருப்பானது தந்த இருளும் புகையும் நிறைந்த; நரகு எய்தா — நரகத்தை எய்தாதபடி; பம்மிய விளைப்புகை பரிந்து உயிர்வன் காப்ப — பொருந்திய பாவப் புகைமைக்கு இரங்கி, உயிர் கணக்காத்தற்காக; பொம்மிய துயர்க்கு இறைவன் பொன்றுவ கொல் என்பார் — மிக்க துயரை இறைவன் தாங்குகின்றாரே என்று சிலர் கூறினர்.

(வி-ரை) மனுக்குலத்தின் துன்பங்களை நீக்குவதற்காகத் தேவன் துன்பங்களைத் தாக்குகின்றாரே என இரங்கிச் சிலர் கூறினர். தும்முதல் — வெளிப்படல், விம்முதல் — மிகுதல், இருட்புகை — உம்மைத் தொகை, பொம்முதல் — பொலிதல், பம்முதல் — பரவுதல். ஒன்றுதல் — பொருந்துதல். கொல் — விசைப்பொருளில் வந்த இடைச் சொல். துயர்க்குறையில் — வேற்றுமை மயக்கம்.

88. தீய்வினைசெய் நாமகிழ வும்பர்தொழு செல்வா
நீய்வினைசெய் மெய்க்கொடு நிலத்திலுல வாயோ
வீய்வினைசெய் மெய்யுணைய விண்ணிலெமை வயக்கும்
தாய்வினைசெய் யுண்டையைய யாரறிவ ரென்பார்.

(ப-ரை) உம்பர் தொழு செல்வா — தேவர்களை வணங்குகின்ற செல்வனே; தீய்வினைசெய் நாமகிழ — தீய பாபங்களைச் செய்கின்ற மனிதராகிய நாம் மகிழும்படி; நீய்வினைசெய் மெய் கொடு நிலத்தில் உலவாயோ — நீ துன்பத்தைத் தருகின்ற மனித உருவத்தைக் கொண்டு பூவுலகில் உலாவ விரும்புகிறாயே; வீய் வினைசெய் மெய் உணைய — தீமைதரும் பாபங்களைச் செய்யும் உடலை எடுத்து வருந்தி; விண்ணில் எமை உய்க்கும் — தேவ உலகில் மனிதராகிய எங்களை வாரும்படி செய்யும்; தாய்வினை செய் உன் தனையை யார் அறிவார் — தாய்போலும் தன்மையுள்ள உமது கருணையை மனிதர் யாரே அறிவார்? அறியார்; என்பார் — எனச் சிலர் கூறினர்.

(வி-ரை) மனிதரை விண்ணில் வாழச்செய்ததற்காகத் துன்பத்தரும் மனித உடலுடன் வந்திருக்கின்றீர்; தாய்ணைய உமது கருணையை மனிதர் அறிவார்' எனச் சிலர் அவரைத் துதித்தனர். தீய்தல் — கெடுதல், நீய் — நீ; எதுகை தோக்கி யகரமெய் பெற்றது; வீய்தல் — அழிதல்; உணைதல் — வருந்துதல். மெய் — உடல்; வினை — (1) தொழில், (2) துன்பம் (3) பாவம் (4) தன்மை. 'தீய்வினை செய் நாமகிழ.....நீய்வினை செய் மெய்க்கொடு' என்பது பரிவர்த்தனை அணி பரிவர்த்தனை — ஒன்றைக் கொடுத்து இன்னொன்றை வாங்குதல்.

89. தீயனமை தீயரெரி சென்றெரிவ ரென்றூத்
காயவமை யோர்குறைநின் கண்ணமைவ துண்டோ
தூயவமை வீட்டிவகை தோய்ந்தமனு வாழ்தல்
ஆயவமை திகுதயன் பாதுநின் கென்பார்.

(ப-ஊர) தீய அமை தீயர் எரி சென்று எரிவர் என்றால் — தீயவை அமைந்த தீயோர் பாவ உலகிற் சென்று எரிந்து துன்புறுவர் ஆயின்; காய அமை ஓர் குறை நின்கண் அமைவது உண்டோ — கருந்துதல் அமைந்த ஒரு குறைவு உய்யிடத்திக் வந்து செருமோ? இல்லையே; தூய அமை வீட்டு வகை தோய்ந்த மனு வாழ்தல் ஆய — தூயமை அமைந்த வீட்டு நெற்க்கு உரிபராய் மனிதர் வாழ்தல் ஆகிய; அமைதிக்கு நயன் நின்க்கு யாது என்பார் — அந்நிலையினால் உமக்கு நன்மை உண்டா இல்லையே எனச் சிலர் துதித்தனர்.

(வி-ஊர) தீயவர் நரகத்திற் சென்று தன்பம் பெறதலும், துயோர் தேவ உலகைப் பெற்று இன்புறதலும் முறையே. உமக்குக் குறைவும் இல்லை, நிறைவும் இல்லை, ஆகவே தீயவர்களுக்காகவும் தூயவர்களுக்காகவும் எதவும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்பதாம். இவ்வாறு கூறியமை தேவகுமாரரின் அளவிடற்கரிய கருணையைப் புண்படுத்தற்காக ஆகும். அமைதல் — பொருத்துதல், எரி — பாவ உலகு, மனு — மனுக்குலம். நயன் — பயன்.

90. வெவ்வினை யறுத்துயிர் விளைத்த கனியாக
வய்வ்வினை யெமக்கருள வுற்றன பிரானே
யெவ்வினை யுமற்றமுறை யின்றவ ருடாயே
மைவ்வினை யைதாங்ழிய வாழிநனி யென்பார்.

(பறை) வெவ் வினை அறுத்து உயிர் விளைத்த கனியாக — கொடிய பாவத்தை நீக்கி உயிருக்கு நன்மை உண்டாகுப்படி கனியைப் போர; உய்வினை எமக்கு அருள உற்ற பிரானே — உய்வதற்காய நவ்வினையை மனிதராகிய எங்களுக்குத் தருதற்குத் தோன்றிய தேவகுமாரரை; எவ் வினையும் அற்ற முறை பெற்ற அருட் தாயே — எந்த மனித செயலும் இக்கூதவகையாகத் தேவகுமாரரைத் தந்த அருளால் மிக்க அன்னையே; மை வினையை நாம் சழிப நனி வாழி என்பார் — பாப வினைகளை நாங்கள் நீங்கும் உலகிலே என்றும் நிகழ்பெற்று வாழ்வீராக எனச் சிலர் துதித்தனர்.

(வி-ரை) தேவகுமாரனர மகனாகப் பெற்றுப் பூவுலகிற் குத்தந்த மேரி ஆம்மையாரை அவர்கள் வாழ்த்தினர். தேவகுமாரர் தாமா

கவே மேரி அம்மைவாரிடம் மகவாகத் தோன்றினார் என்பதை உணர்த்தினார். வெவ்வினை = வெவ்மை + வினை; வெவ் — கொடிய, உய்வு — உய்தல்; தொழிற்பெயர். எதுகை நோக்கி வகரம்பெற்றத; விரித்தல் விகாரம். மை — குற்றம்; ஆகுபெயர். 'வாழிநனி' என வாழ்த்துதல் வாழ்த்தணி.

91. ஆரணமெழுந்துபடர் கொம்பனை யமார்ப
காரணனார் மைந்தனை வளர்த்திடு கைத்தாழைப்
பூரணவ ரத்தமரர் நிற்புக முனின்ப
வசரணம கிழத்தினி வாழிநெ டிதென்பார்.

(ப-ரை) ஆரணம் எழுந்துபடர் கொம்பு அணைய மார்ப — வேதனால் வளர்ந்து படர்தற்குக் கொழு கொம்பு போன்ற மார்பையுடைய குசையப்பரை; காரணன் ஓர் மைந்தனை வளர்த்திடு கைத்தாழை — எல்லா உடைக்கும் காரணனான தேவகுமாரரை மகனாகப் பெற்று வளர்க்கின்ற தந்தையாகிய; பூரண வரத்து அமரர் நிற்புகழ — பூரணமான உயர்த்த வரத்தின் காரணமாகத் தேவர்கள் உன்னைத் துதிக்க; இன்ப வாரணம் அழிந்தி நெடியது வாழி என்பார் — இன்பமாகிய கடலில் இருந்து நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக எனச் குசையப்பரைச் சிலர் துதித்தனர்.

(வி-ரை) தேவகுமாரரை மகனாகப் பெற்றுப் பூவுலகிற்குத் தந்த குசையப்பரைச் சிலர் வாழ்த்தித் துதித்தனர். ஆரணம் — வேதம், குசையப்பருக்குக் கொழுகொம்பும், வேதத்திற்குக் கொடியும் உவமைகள். மார்பு — உள்ளம்; ஆகுபெயர், ஓர் — ஒப்பற்ற; ஒருவன், எல்லா வுலகங்களும் தோன்றி நிறைத்து வாழ்தல் தேவகுமாரரின் கருணையே யாம் என்னும் உண்மையைக் 'காரணன் ஓர் மைந்தன்' என்பதனால் உணர்த்தினார். கைத்தாழை — வளர்ப்புத்தந்தை, கை — சிறிய, காரணம் — கடல்.

குரவர் நிகழ்விருப்பன கூறுதல்

92. ஏமஞ்சால் லின்பத் தங்க னின்னவை யாகி முத்தோன்
சேமஞ்சால் வரங்ங்ண மிக்குத் தெளிந்த முப்பொழுத்தாவி
வாமஞ்சால் காட்டி வாய்த்த வரும்பொரு ளுணர்த்தித் தாயுஞ்
சேமஞ்சால் கொடியல் லோனுத் துயருந் சொற்றினுன

(ப-ரை) ஏமம் சாகி இன்பத்து அங்கண் இன்னவை ஆகி — களிப்பு மிக்க மகிழ்வுடன் அத்தவாயைத்தில் மேற்கூறியவை நினைத்த போது; முத்தோன் — வயதினாலும் தெய்வக்காட்சியினாலும் முதுமை

பெற்ற சீமைபோன்; சேமம் சால் வரங்களை மிக்கு - நல்வாழ்வுக்கு உரிய வரங்களினால் மிகுந்து; தெளிந்த முப்பொழுளுந் தானி - தெளிவான முக்காலத்தையும் கடந்து; வாமஞ்சாலை காட்டி - தெளிந்த அறிவொளியின் மிகுதியினால்; வாய்ந்த வரும் பொருள் உணர்த்தி - பொருத்திய நிகழ்ச்சிகளைக் குறியிட்டு; தாயும் சேமம் சால் கொடி வல்கோனும் துயர் உறச் சொற்றினான் - மேலியல்களையும் மிக்க கொடியையுடைய குணையப்பரும் கவலையடையும்படி கூறினான்.

(வி - ரை) முதியோனான சீமைபோன் தான்பெற்ற அனுபவக் காட்சியின் பேராகத் திருக்குமாரருக்கு வருங்காலத்தில் நிகழ இருப்பவைகளை அவரது தாயும் தந்தையும் கவலையடையும்படி கூறினான். ஓமம் - களிப்பு. சேமம் - நகிதிறியம். முப்பொழுது - நிகழவு. இறப்பு, எதிர்வு. வாமம் - ஒளி. சோமம் - தேன். சொற்றினான் - சொல் + த் + இன் + ஆன்.

93. திருக்கிள ரின்ன தோன்றல் சிலர்க்குயிர் சிலர்க்குக் கேடாய்ச் செருக்கிளர் பகைவ ரேவுஞ் சினக்கனைக் குறியென் றுவான் உருக்கிளர் நெஞ்சம் போழ்தற் குறுகண் வானுருவப் பாய்ந்து தருக்கிளர் தரும தாயே தளர்த்திடர் குளிப்பா யென்றான்.

(ப - ரை) திருக்கிளர் இன்ன தோன்றல் சிலருக்கு உயிர் - தேவகருணை நிறைந்த திருக்குமாரர் சிலருக்கு நன்மையாக இருப்பார். சிலர்க்கு கேடாய் - சிலருக்குத் தீமையாக இருப்பார்; செருக்கிளர் பகைவர் ஏவும் - எதிர்ப்பும் உள்ள பகைவர் ஏவுகின்ற சினக்கனைக்குறி என்று ஆவான் - கொறுப்பான அம்புகளுக்கு இலக்காக இருப்பார்; தருக்கிளர் தருமதாயே உருகினர் நெஞ்சம் போழ்தற்கு உறுகண்வான் உருவப் பாய்ந்து - அறிவுமிக்க தரும உருவான அங்கையே! உருவுடைய மார் ளைப் பிளப்பது போலத் துன்பவான் நீ அஞ்சும்படி பாய; தளர்த்து இடர் குளிப்பாய் என்றான் - வருந்தித் துன்புறுவாய் என்று கூறினான்.

(வி - ரை) திருக்குமாரர் சிலருக்கு நன்மையாயும் சிலருக்குத் தீமையாயும் இருப்பார். இதனாக பகைவரது தீமைகளுக்கு ஆளாவர். அதனால் நீ துன்புறுவாய் எனச் சீமைபோன் மேரி அம்மைக்குக் கூறினான். திரு - அருட் செல்வம். சினர்தல் - மிகுதல். 'சிலர்க்கு உயிர்' 'சிலர்க்குக் கேடாய்' என்னும் கரிடத்தும் 'ஆவர்' என்னும் பயனிலை தொக்கது. செரு - எதிர்ப்பு. உரு - அழகு. உறுகண் - துன்பம்.

94. என்றன கடுஞ்சொல் வளளா விருசெலி முதலீர்த் தங்கண் நின்றன விருவர் நோக நீதத்திலெம் விசை மர்ப்பச் சென்றன தாதன் தன்றாய் செம்புனத் தித்தி மான்வான் பிண்டென வுளத்தி லோரித்தார் பிடைநீண் புணர் தசழந்தே

(ப - னர) என்று ஆன கடும்சொல் வானால் இரு செவி முதல் ஈர்த்து - என்று இவ்வாறு சீமையோன் சொன்ன துன்பமான சொற்கள் வான்களாக இரு காதுகளினூடாக உயிர்களை வருத்தி; அவ் வண் இருவர் நோக நின்றன - அங்கே மேரி குண ஆவிய இருவரும் வருத்தும்படி செய்தன; திணத்தில் எம் வினைகள் தீர்ப்ப சென்று ஆன தாதன் - பூவுலகில் மனிதராகிய எங்கள் பாவங்கள் நீங்கும்படி தோன்றிய திருக்குமாரர்; பின்று தன் தூய செம்புண்டி சிந்தி மாள் வான் - பின்பு தனது தூய செவ்விய குருதியைச் சிந்தி மரிப்பார் என - என்று சீமையோன் சொல்ல; உளத்தில் ஓர்ந்து பிடை நீசு புணரி தாழ்ந்தார் - தம் உள்ளங்களில் இவைகளை எண்ணித் துன்பம் ஆவிய நீண்ட சமுத்திரத்தில் ஆழ்த்தனர்.

(வி - னர) பூவுலக மனிதரின் பாவங்களை நீக்க வந்த திருக்குமாரர் குருதி சிந்தி மரிப்பார் எனச் சீமையோன் கூறினான். அதனைக் கேட்டு மேரியும் குணையப்படும் துன்பக்கடலில் ஆழ்த்தனர். கடுஞ் சொல்வான், பிடை நீள்புணரி என்பன உருவங்கள், உயிரின் முக்கியத்துவத்தினால் அதனை 'முதல்' என்றார். அன்ன என்பது அன எனத் தொக்கது. ஓர்ந்தார் என்பதன் விருதியைத் தாழ்ந்து என்பதனுடன் கூட்டுக.

95. நானிலம் காட்சி மூத்தோன் முதலியால் குணரத்த சொல்லி
தேனில முகைவி வின்ற திருநர தேவன் கேட்டுக்
கானில முகைவிண் டன்ன கனித்தபுன் முறுவல் கொட்டி
மீளினஞ் சென்னி சாய்த்து விழைந்ததற் கமைந்தான் மன்னோ.

(ப - னர) நூல் நிலம் காட்சி மூத்தோன் - நூல்களுக்கு நிலமாகிய காட்சியையுடைய முதியோனான சீமையோன்; நுதனி ஆங்கு உணரத்த சொல்லை - குறிப்பிட்டு அங்கு சொல்லிய சொற்களை; தேன் நிலம் அம்முகையின் நின்று திரு நரதேவன் கேட்டு - தேன் நிலவுகின்ற அழகிய பூவரும்பு போல நின்று மனித உருவில் வந்த தேவனாகிய குமாரன் கேட்டு; காண் நிலம் அம்முகை விண்டு அன்ன கனித்த புன் முறுவல் கொட்டி - வாசனையுள்ள அழகிய பூ அரும்பு மகர்த்ததாற் போன்ற மகிழ்வான் புன்சிரிப்பை வெளிப்படுத்தி; மீன் நிலம் அம் சென்னி சாய்த்து அதற்கு விழைந்து அமைந்தான் - ஒளி நிலவுகின்ற தலையைச் சாய்த்து அங்கு சொன்னவைகளை விரும்பி ஏற்றார் போலாயினர்.

(வி - னர) சீமையோன் அங்கு சொல்லிய துன்பங்களைத் திருக்குமாரர் தமக்கு இன்பமாக ஏற்றவர் போலப் புன்சிரிப்புடன் தலையைச் சாய்த்து மகிழ்ந்தார். நூனிலம் = நூல் + நிலம். நரர் - மனிதர். மின், ஒ - அனை நிலைகள். நுதலுதல் - உணர்ந்துதல். மீன் - ஒளி. ஆம் - அழகிய. தேனிலம் = தேன் + நிலம் + அம்.

தேவாலயத்துத் தாயார் வந்து ஆகி கூறல்.

93. இன்னியம் ஒலிக்குங் கோயிலினை யிவர்த் தங்கண் வைரூப
கன்னிய மாதர்க் கெவ்வாய் கனித்தகைத் தாயாய் மின் செய்
மின்னிய முடியா டன்னை விருப்பிமுன் வளர்த்த மாட்சி
துன்னிய வண்ண மென்பாள் துன்னிவந் திறைவற் கண்டாள்.

(ப - னர) இங் இயம் ஒலிக்கும் கோயில் - இவிய இசைக் கருவி
கள் ஒலிக்கும் அத்தேவாலயத்தின்; இவை இவர்த்த - மேற்கூறிய
நிழற்சின் நிழற்ற எண்டிருக்க; அங்கண் வைரூபம் கன்னிய
மாதர்க்கு எல்லாம் - அங்கே வாழுகின்ற கன்னிப் பெண்கள் யாவ
ருக்கும்; கனித்த கைத்தாயாய் - கருணையுடன் கூடிய வளர்ப்புத்தா
யா இருத்த; மிகசெய் மின்னியய முடியான் தன்னை விரும்பி முன்
வளர்த்த - ஒளி செய்து விளங்கும் தலையையுடைய தலைமுடியினையுடைய
மேரி அம்பையை விருப்பத்துடன் முன் வளர்த்த; மாட்சி துன்னிய
அன்னம் என்பான் - மகிமை பொருந்திய அன்றான் என்பவன்; துன்னி
வந்து இறைவற் கண்டாள் - கிட்ட வந்து திருக்குமாரரைக் கண்டாள்.

(வி - னர) தேவாலயத்தில் மேற்கூறிய நிழற்சின் நிழற்றது
கொண்டிருக்கும்போது அங்கேயுள்ள கன்னியரின வளர்ப்புத்தாயார்
ஆகிய அன்றான் என்பவன் வந்து திருக்குமாரரைக் கண்டார். அவன்
மேரி அம்பையை வளர்த்தவன்; வயது முதிர்ந்தவன்; தீர்க்கதரிகி.
(லூக்கா அதி. 2:36)

97. தேன்றும்மு மாலை சேர்த்தித் திருவடி பணிந்து நம்மால்
ஊன்றும்மு வேக்வாய் பிக்கு ஊறந்துய ருணர்ந்து நொந்து
வான்றும்மு மின்னின் மின்னு மகவினை நெடிது வாழ்த்திக்
கான்றும்மு முகப்பூந் தேனுண் உண்கனித் திமைத்தல் செல்லாள்

(ப - னர) தேன் தும்மு மாலை சேர்த்தித் திருவடி பணிந்து - தேன்
தளிர்க்கும் பூமாலையை அணிந்து திருவடிகளை உணங்கி; நம்மால்
ஊன் தும்மு வேக்வாய் - மனிதராகிய எங்குக்காக மனித உடலைப்
பொருந்தி வந்து திருக்குமாரர்; பின் தான் உறுத்துவர் உணர்ந்து
நொந்து - பிற்காலத்தில் அவருக்கு நிழலுவிருக்கும் துன்பங்களை அறிந்து
கொண்டு வான் தும்மு மின்னின் மின்னு மகவினை நெடிது வாழ்த்தி -
ஆகாயத்தில் எழுகின்ற மின்னலைப்போல ஒளி செய்யும் திருக்குமாரரை
நீண்ட தேரம் வாழ்த்தி; காண் தும்மு முகப்பூந்தேன் உண் உண்
களித்து இமைத்தல் செல்லாள் - வாசனை பொருந்திய பூவில் தேனை
உண்பதுபோல மிக மகிழ்ந்து அம்மகிழ்ச்சியினால் உண்டா இமைக்கா
தின்ருள்.

(வி - னை) தேவாலயத்துத் தாயார் திருக்குமாரரை வணங்கிக் கண்ணிமையாமல் நோக்கி மிக மகிழ்ந்தார். திருக்குமாரருக்கு மின்னலும், தேவாலயத்துத் தாயாருக்குத் தேனுண் வண்டும் உவமைகள். தும்முதல் - பொருந்தது.

88. ஏற்றினு ளிளவற் றுளை யீணையருங் கன்னித் தாயைப் போற்றினு ளிருவர் மாட்சி புடைசிலவந் தெவருங் கேட்பச் சாற்றினு ளின்புட் பொங்கித் தாரைநீர் தாரை யாகத் தூற்றினுள் பெருக்குறி நிற்பத் தூய்கட வமிழ்ந்தி னுனே.

(ப - னை) இளவற் தாளை ஏற்றினுள் - திருக்குமாரரது பாதங்களை வணங்கினுள்; இளை அறும் கன்னித் தாயைப் போற்றினுள் - ஒப்பு இல்லாத மேரியன்னையைத் துதித்தாள்; இருவர் மாட்சி புடைசில் வந்து எவரும் கேட்பச் சாற்றினுள் - அந்த இருவரதும் மகிமைகளைப் பக்களில் சூற்றது யாவரும் கேட்கும்படி கூறினாள்; இன்புள் பொங்கித் தாரைநீர் தாரையாகத் தூற்றினுள் - மகிழ்ச்சி உள்ளத்திலே மிக்குக் கண்ணீரை மறை போகச் சொரிந்தாள்; பெருக்கு உற்று இன்பத் தூய் கடல் அமிழ்த்தினுள் - மகிழ்ச்சி பெருகி ஆனந்தமாகிய கடலில் மூழ்கினாள்.

(வி - னை) தேவாலயத்துத் தாயார் திருக்குமாரரையும் மேரி அன்னையரும் வணங்கி அவ் இருவரதும் மகிமைகளை அங்கு வந்த அலைவருக்கும் கூறி மகிழ்ந்தாள். இளவல் - திருக்குமாரர். சாற்றுதல் - கூறுதல். இன்புட் = இன்பு + உன். தாரை (1) கண்ணீர் (2) மறைநீர். தாரை ஆகத்து ஊற்றினுள் எனவும் கொள்ளலாம். ஆகம் - உடல். இன்பத்தூய் கடல் - உருவம்.

99. எடுப்பரு மின்ன வாலு மின்பருந் துயரு மாகக் கெடுப்பரு மாட்சி பூத்த சேழ்கொடித் துணையும் தாயுந் தடுப்பரு மறையின் வாய்க்கை தவறினா திருக் போதங் கொப்பரு முலகை யாலுங் குழலியை மீட்டி ட்டாரே.

(ப - னை) எடுப்பு அரும் இன்ன வாலும் இன்பமும் துயரும் ஆக - சொல்லிய அரிய இவை யாவும் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் கொடுக்க; கெடுப்பு அரும் மாட்சி பூத்த சேழ் கொடித் துணையும் தாயும் - கெடுதல் இல்லாத மகிமைகளைக் கொண்ட பெருமையுள்ள அறநெறிக்கொடியையுடைய குகைமாமுனிவரும் மேரித்தாயும்; தடுப்பு அரும் மறைபின் வாய்க்கை தவறிகாது - மறைத்தற்கு அரிய வேதநூல் உண்மை தவருதபடி; இரு கப்பாதம் கொடுப்ப அரும் உலகை ஆரும் குழலியை மீட்டு இட்டார் - இரு புறங்களைக்கொடுத்து அரிய உலகை ஆளும் தேவ குமாரரை மீண்டும் பெற்றனர்.

(கி - னை) குசைமா முனிவரும் மேரியம்மையும் வேதமுறைப்படி இரு புருக்களைத் கொடுத்துத் திருக்குமாரரைத் தேவாலயக்குரவரிடம் இருந்து மீண்டும் பெற்றனர். எடுப்பு - எடுத்துக் கூறுதல். கேழ் - பெருமை. கபோதம் - புரு. சூழந்தையை நோத்தி செய்வோர் ஒரு சோடிப் புருக்களையேனும், இரு சோடி இளம் புருக்களையேனும் காணிக் கைவாகக் கொடுக்கவேண்டும் என விவிய வேதம் விதித்துளது (லூக்கா அதி. 2:24).

தேவாலயத்தினிருந்து வெளியே வருதல்.

100. பண்டரு தவத்து மூத்தோன் வரைவில் வாகி யோத
பண்டரு மறையோர் யாரும் பரிவெழிஇ முகமன் கூற
வண்டரும் புண்டயிற் குழ வணிமுடை மகவை யேந்தி
கொண்டருத் தகவினோர் பொற்கோயினின் றேகி னாரே.

(ப - னை) மண் தரு தவத்து மூத்தோன் வரைவில் ஆகி ஓத - பூவுலகின் முதுமையுடையவனாக அக்காலத்து வாழ்ந்த சீமைபோன் என்றும் குரவன் அளவற்ற ஆகிகளைச் சொல்ல; பண்டரு மறையோர் யாரும் பரிவு எழிஇ முகமன் கூற - புசுழ் பொருந்திய அந்தணர் யாவரும் அன்புடன் துதிக்கைச் சொல்ல; அண்டரும் புண்டயில் குழ - தேவர்கள் பக்கங்களிலே சூழ்ந்து நிற்; அணிமுடை மகவை ஏந்தி - அழகிய பூ அரும்பு போன்ற திருக்குமாரரைக் கைகளிலே தாங்கி; கொண்டரும் தகவினோர் பொற்கோயில் நின்று ஏகினார் - மதித்தற்கு இயலாத தற்குணத்தினரான குசையப்பரும் மேரியம்மையும் அழகிய தேவாலயத்தினிருந்து வெளியே வந்தனர்.

(கி - னை) தேவாலயக் குரவரதும் ஏனைய குரவர்களதும் ஆகிகளைப்பெற்றுத் திருக்குமாரருடன் குசையப்பரும் மேரி அம்மையும் தேவாலயத்தினிருந்து வெளியே வந்தனர். மண்டரு = மண் + தரு. பண்டரு = பண்டு + அரு. பரிவு - அன்பு. எழிஇ - எழுந்து. புண்ட - பக்கம். தகவினோர் - குசைமா முனிவரும் மேரியம். கோயினின்று - ஐந்தாம் வேற்றுமை. முடை மகவு - உவமைத்தொகை. அவர்கள் ஆம் இருந்து நாசரெத்துக்குச் சென்றனர். இஃது உவமைச்சுவை உடனது.

வினாக்கள்

1. மகனேர்ந்த படலத்திற் கூறியுள்ளவைகளைச் சுருக்கி எழுதுக.
2. மகனேர்ந்த படலத்துக் கூறியுள்ள குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் ஆகிய நிலவனங்களை எழுதுக.
3. தேம்பாவணி கிறீத்த சமயப் பிரசாரத்தைக் கொண்டது என்பதை மகனேர்ந்த படலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு விளக்குக.
4. மகனேர்ந்த படலத்தில் வந்துள்ள அணிகளையும் அவைகளின் நயங்களையும் எடுத்துக் காட்டுக.
5. தேம்பாவணி சமயச்சார்பு நூல் எனினும் சிறந்த இலக்கிய நூல் என்பதை மகனேர்ந்த படலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு விளக்குக.
6. அக்காஷப் பாவத்தினச் சமூகம், அரசியல், கலை ஆகியவைகளை மகனேர்ந்த படலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு விளக்குக.
7. தேம்பாவணியிலே தமிழ் மரபுகள் பெரிதும் பேணப்பட்டுள்ளன என்பதை ஆராய்க.
8. சிறு குறிப்பு எழுதுக: சீமைபோன்; மலர்க்கோக்கு மாதவன், கன்னி மேரி, அன்னாசி, ஏரோதன், மோயிசன், எருசலேம்.
9. பின்வரும் பாடல்களை உரை தடையில் எழுதுக.
'நிறைந்தெதித்தார்', 'காணுரோய்மலர்மேல்', 'கண்ணி யுனத்திலோங்க', 'நாக நீ னென்றி தூங்கு', 'தழியின கண்ண பொரு', 'இங்கண் பவனியாப்பினை', 'திருக்கிளவிலுள்ள தோன்றல்'.
10. பின்வரும் சொற்றொடர்களுக்கு இலக்கணக் குறிப்பு எழுதுக: அருள் மறவாமுறை கொண்டு, கடுகி வீசிக் கடுத்தனனே, எதிரெதிரே விழுந்துசெய, உண்டுனி யுயிரைத் தந்த, புடைத்ததன் செலிகாலிச, விழுப்பட முகத்துக்கண், இன்பருந்திக் கூய்க்குயில், இன்னரம்புளர வென் பவே, தழியின கலன்பொரு, உலகிட ரொழிக்குவ போன்றே, நீழ்த்த மாண்பிவர்.
11. பின்வரும் தொடர்களை குறிப்பிடும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை எழுதுக:
'அமுதொழுது திருநாடனித் தருவி செய்தான்',
'ஏரோதனென்றரசன் துன்னிய கொடுங்கோல் துயர்செய'
'செல்வர் முன்றனித்த வானிதியம்'
'மோயிசன் தன்னைச் சூரலிற் பிரிந்தமோய் கடல் வழிவிடுத்தன்ன'
12. வீரமாமுனிவரின் தமிழ்ப்பணி பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

மகனோர்ந்த படலம்

இது முதற்காண்டத்தள் பன்னிரண்டாம் படலம் ஆக உள்ளது. மகன் + நோர்ந்த படலம். பெற்றோர் திருக்குமாரரை இறைவனுக்குக் காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுத்தமையைக் கூறும் பகுதியாகும். நோர் தல் — ஒப்புக்கொடுத்தல். அந் நாட்டினர் முதற் குழந்தையை எருசலேமில் இறைவனுக்கு நேர்த்திசெய்தற்கான காரணமும் திருக் குமாரருடன் பெற்றோர் எருசலேமுக்குப் புறப்படுதலும், குறிஞ்சி - மூலே - மருதம் ஆகிய நிலங்களின் வளங்களும், இன்னொருவருக்குத் தீய்கு நினைப்பவன் தண்டிக்கப்படுவான் என்பதை விளக்கும் ஒரு நிச்சிப்திபும், எருசலேம் நகரின் காட்சியும், அவர்கள் தேவாலயத்தை அடைதலும், காணிக்கை கொடுத்தலும், தேவாலயக் குரவர் திருக்குமாரரை இறைவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தலும் திருக் குமாரரின் மகிமைகளைக் கூறுதலும், அக்ஞன் என்றும் பரிசுத்த தாயார் திருக்குமாரரைத் தரிசித்தலும், பெற்றோர் இரு புருக்களைக் கொடுத்தக் குழந்தையை மீண்டும் பெற்றமையும் பெற்றோர் திருக் குமாரருடன் தம் ஊருக்குத் திரும்புதலும் கூறப்படுகின்றன.

முன்கதைத் தொடர்பு

பூதேயா நாட்டிலே தாவீது அரசன் மரபிலே வந்த குசையப்பர் இளமையிலேயே உலக வாழ்வை வெறுத்துக் கானகத்திற்குச் சென்று தவத்தில் ஈடுபட்டார். கானவன் ஒருவனின் அறிவுரைப்படி நகரை அடைந்து கனையரும் மதிக்கும்படி கடவுள் நேறிழைக்கினார். மக்கட் குலத்தின் துன்பங்களை நீங்கக் கடவுள் மக்களுக்கு வரவேண்டுமென வேண்டினார். இக்காலத்தில் மேரி அம்மையார் எருசலேம் நகர்த் தேவாலயத்தில் இருந்தார். அவர் திருமணம் செய்யவேண்டுமென கானவன் ஒருவன் அறிவுரை வழங்கினான்.

ஆண்டவன் கட்டளைப்படி தேவாலயப் பிரதம குருவான சீமையோன் குசையப்பருக்கும் மேரி அம்மைக்கும் திருமணத்தை நிறைவேற்றினார். ஆண்டவன் கட்டளைப்படி குசையுனிவர் தம் மனைவியுடன் நாசரேத்திற்குச் சென்று வாழ்ந்தார். ஆண்டவன் அருளால் தேவகுமாரர் பூவுலகு உய்ய அவர்களுக்கு மகவாகத்தோற்ற அருள்கொண்டார். அக்காலத்தில் ஒத்தவியான் என்னும் அரசனின் கட்டளைப்படி குடிசனக் கணரிப்புக்குக் கணக்குக் கொடுத்தற்காகப் பெத்தவகேம் நசருக்குத் தம் மனைவியுடன் குசையப்பர் சென்றார்.

அவர்கள் நகர்ப்புறத்திலே ஒரு குசையிலே தங்கியிருந்தனர். அப்போது இரவு பதினைந்து நாளிக்கையளவில் திருக்குமாரர் அவதரித்தார். அங்கு வாழ்ந்த இடைக்குல மக்கள் திருக்குமாரரை வணங்கினர். அவர் அவதரித்தநேரத்தில் ஆகாயத்திலே தோன்றிய பதிய நட்சத்திரத்தை வழிகாட்டியாகக்கொண்டு மூன்று அரசர்கள் திருக் குமாரர் இருந்த இடத்தை அடைத்து அவரை வணங்கினர். பின்பு அவர்கள் அந்தகரில் ஒரு வீட்டிலே தங்கியிருந்தனர்.

வெளிவருகின்றன !

க. பொ. த. (உயர்தர) வகுப்புப்
பாட நூல்கள்

★ திருவெம்பாவை-திருவம்மாளை

★ பாரதி பாடல்

★ திருக்குறள்

வெளியிடுவோர் :

விஜயலட்சுமி புத்தகசாலை

248, காலி வீதி : : வெள்ளவத்தை

கொழும்பு-6.

தொலைபேசி : 88930

குமரன் அச்சகம், கொழும்பு-12